

C/P4245

BLAKE PRO
OKI PRO
PUMP

30-DIN

2-3/81

PROBLEMI 205/206 (1981), letnik XIX / Uredništvo: Rastko Močnik, Rado Riha, Miran Božovič, Ervin Hladnik, Darko Štrajn, Jure Mikuž, Miha Avanzo, Denis Poniž, Marjan Pungertnik, Drago Bajt, Slavoj Žižek (glavni in odgovorni urednik). Svet revije: Vojo Likar, Rastko Močnik, Jože Vogrinc, Slavoj Žižek, Emil Filipič, Matjaž Hanžek, Taras Kermauner, Denis Poniž (delegati sodelavcev revije); Miha Avanzo, Boris Dolničar, Marko Kerševan, Sonja Lokar, Jože Osterman, Sandi Ravnikar, Dušan Skupek, Mile Vreg, Drago Zajc, Tomaž Kšela. Predsednik sveta: Tomaž Kšela. To številko so uredili: Peter Mlakar, Srečo Papič (likovni in tehnični urednik), Gregor Tomec, Igor Vidmar. Del vizualnega gradiva sta prispevala Dejan Knez (fotografije) in Vojko Flegar (fotografije). Tekoči račun: 50101-678-48982, z oznako: za Probleme. Izdajatelj RK ZSMS. Letna naročnina: 120 din.

Revija denarno podpira KSS; po sklepu Republiškega sekretariata za prosveto in kulturo št. 421-1/74 z dne 14. 3. 1974 je revija oproščena temeljnega davka od prometa proizvodov. Uredništvo začasno sprejema sodelavce na Starem trgu 21 (prostor SKUC-a) vsak torek in četrtek med 13. in 15. uro.

Dragi bralec, pri številki, ki jo pravkar držiš v rokah, smo se kajpada še kako zavedali, da bo bržkone vzeta kot "provokacija"; skoraj odveč bi bilo naštevati vso paletto očitkov, ki jo bodo bržkone doleteli: od takšnih, ki so še "zmerni" ("že prav, da se objavijo *tudi* takšni teksti, toda spremljati bi jih morala poglobljena družboslovna refleksija, ki naj zadevo osvetli iz širše perspektive"); "iz tekstov veje nihilističen, samouničevalski protest, nabit s poceni provokacijami, namesto da bi mladi svojo kritično energijo usmerili v konstruktivno smer"; "punk je pojav, ki je razumljiv iz razkroja poznokapitalistične družbe, pri nas pa lahko pomeni kvečjemu moden vdor tuje ideologije"; "punk zajema droben del mestne mladine; kaj pa široke množice tistih, ki ohranjajo še smisel za bolj civiliziran način porabe prostega časa?" — itn. itn.), pa tja do zloglasnega *leitmotiva* birokratskega manipulatorja: "Za takšne svinjarije gre torej denar naših delavcev!". Vse to — in še bi lahko naštevali — vemo — pa vendar ... Pa vendar menim, da zavezuje *Probleme* k takšni številki prav dejstvo, da so revija, ki jo izdaja RK ZSMS, revija, ki naj bi se — bolj kot doslej — soočala s problematiko *dejanskega kulturnega življenja* "mladih" pri nas. Dejstvo je namreč — dejstvo, ki ga žal nepobitno dokazujejo že podatki o prodaji plošč —, da punk pri nas je "množičen" pojav, je še kako "naša" oblika dejavnosti "mladih", ne pa "vdor tujega"; pojav, ki je navzlic vsej "provokativnosti" celo doživel že nekaj tako imenovanega "družbenega priznanja" (nagrada *Sedem sekretara SKOJA* za Pankrte). Na to je kajpada možen odgovor: že, a gre ravno za *negativne* tendence, v punku se ravno sežema vse tisto, s čimer bi se morale organizirane sile mladih najostreje spoprijeti (brezidejni nihilizem itn.), punk je *simptom* ... Tu — ob besedi "simptom" — moram priznati, da se z morebitnimi kritiki povsem strinjam, čeprav nemara dajem tej besedi nekoliko drugačno razsežnost: "simptom" je pojav, ki na prvi pogled — iz vsakdanje, utečene perspektive — deluje kot nekaj "tujega", "iracionalnega", "vdor nemoralnega", ob katerem pa dejansko vdre sicer potlačena "resnica" tistega na videz najbolj "umirjenega" normalnega vsakdana, ki je tako ogorčen in presenečen nad njim. "Simptom" nam v sprevrnjeni obliki vrača našo lastno potlačeno, izrinjeno resnico. Spomnimo se "primeri Trobec", ki je pred nedavnim razburjal našo javnost, spomnimo se neokusne orgije, ki so jo zganjali spodobni "malomeščanski" časopisi — to je "resnica" "normalnega" vsakdana, resnica, ki nam jo vrača punk. Če ima razlikovanje med nedogmatskim in dogmatskim marksističnim pristopom kak smisel, potem je to razlikovanje (tudi) v tem, da — ko ob raziskovanju družbenih pojavov naletimo na točko, ki ima simptomsko vrednost — "simptomu" predvsem *pustimo spregovoriti*, ne pa da ga že vnaprej "razumemo" (tj. zvedemo na že znano). To skuša doseči pričujoča številka. Če se bo kdo ob njej "zgrozil", nič hudega — hudo bo, če se bo kdo "zgrozil" *samo* ob njej, če ne bo tudi samega sebe postavil pod vprašanje in ugotovil *de te fabula narratur* ... Punk dobesedno *uprizarja* zatrto razsežnost "normalnega" in že s tem "osvobaja", uvaja neko potujitveno *distanco*. Tako se na primer rado poudarja sadomazohizem, iracionalno nasilje, "anarhizem" itn. punka. Toda punk vpelje distance prav s tem, ko te elemente uprizori, jih "prinese na dan". Nikakor namreč ne smemo pozabiti, da "eksplicitna" ideologija fašizma nikoli ni bila "pridiganje iracionalnega nasilja", marveč nasprotno ljubezen do domovine, žrtvovanje zanjo in podobno ... S tem, da neko zatrto stanje zgolj *ponovimo* in ga tako "ekspliciramo", naredimo vidnega *kot takega*, sprožimo mnogo močnejšo osvestitev in zavzetje distance kot pa z nekakšnimi umešljanji tega stanja v "širšo perspektivo" (Kafka, ki "zgolj opisuje" usode nemočnega individua, je pač mnogo močnejši od "kritičnih realistov" à la Thomas Mann). Zato, dragi bralec, ne pripisuj punku pozicije, ki jo le-ta ravno subvertira: prav odsotnost "eksplicitne" perspektive nakazuje, da sam punk že govori iz nekega "utopičnega" "neodtujenega" mesta. Punk zgošča torej kot "simptom" v n-posredno-eksistencialni obliki vse tisto, čemur pravimo v abstraktnem idejno-političnem žargonu "vladavina tehno-birokratskih sil", "nerazvitost samoupravnih razmerij", "meščanska in malomeščanska ideologija, ki obvladuje naš potrošniški vsakdan" itn. — je edinstven pokazatelj tega, kako se pritisk tehno-birokratskih sil na družbeno-ekonomskem področju križa s prevlado meščanskih ideoloških oblik na področju (množične) kulture. Zato — če naj še jaz sklenem s "provokacijo" — stojim za to številko ne le kot "odgovorni urednik", marveč tudi in predvsem kot član ZK, kot komunist—delavec na področju kulture in teorije. / Odgovorni urednik.

Rock & Roll Suicide (Metal Hurlant) ... 1 / Predavanje za uvod v razumevanje nekaterih ostankov zla (Peter Mlakar) ... 5 / Pesmi (Berlinski zid, Ljubljana 78, Kuzle) ... 7 / Živali rokenrola (Gregor Tomec) ... 11 / Paradoks Sex pištol (John Rockwell) ... 18 / Jože Kres: portret punk pesnika (Peter Lovšin) ... 20 / Pesmi (Peter Mlakar, Gnile duše, Bulldogi, Kaos) ... 21 / En punk mjuzikl (Gregor Tomec) ... 25 / "Fant je pogledal Johnnyja" — Osmrtica rock in rolla (Julie Burchill in Tony Parsons) ... 37 / Parole ... 39 / Pesmi (Pankrti) ... 41 / Pesmi (Grupa 92, Danilo Celan, Problemi) ... 48 / Sex pištole v Texasu (Charles M. Young) ... 54 / Enostaven odgovor na težko vprašanje (Peter Mlakar) ... 58 / Pesmi (Ljubljanski psi) ... 60 / Rokenrol piknik (Peter Lovšin) ... 62 / Pesmi (Paraf, Termiti, Laibach, Rus, Mrtvi kanal, Priljavo kazalište) ... 67 / Le Cid (Metal Hurlant) ... 73

PUNK
PROBLEM
PROBLEM

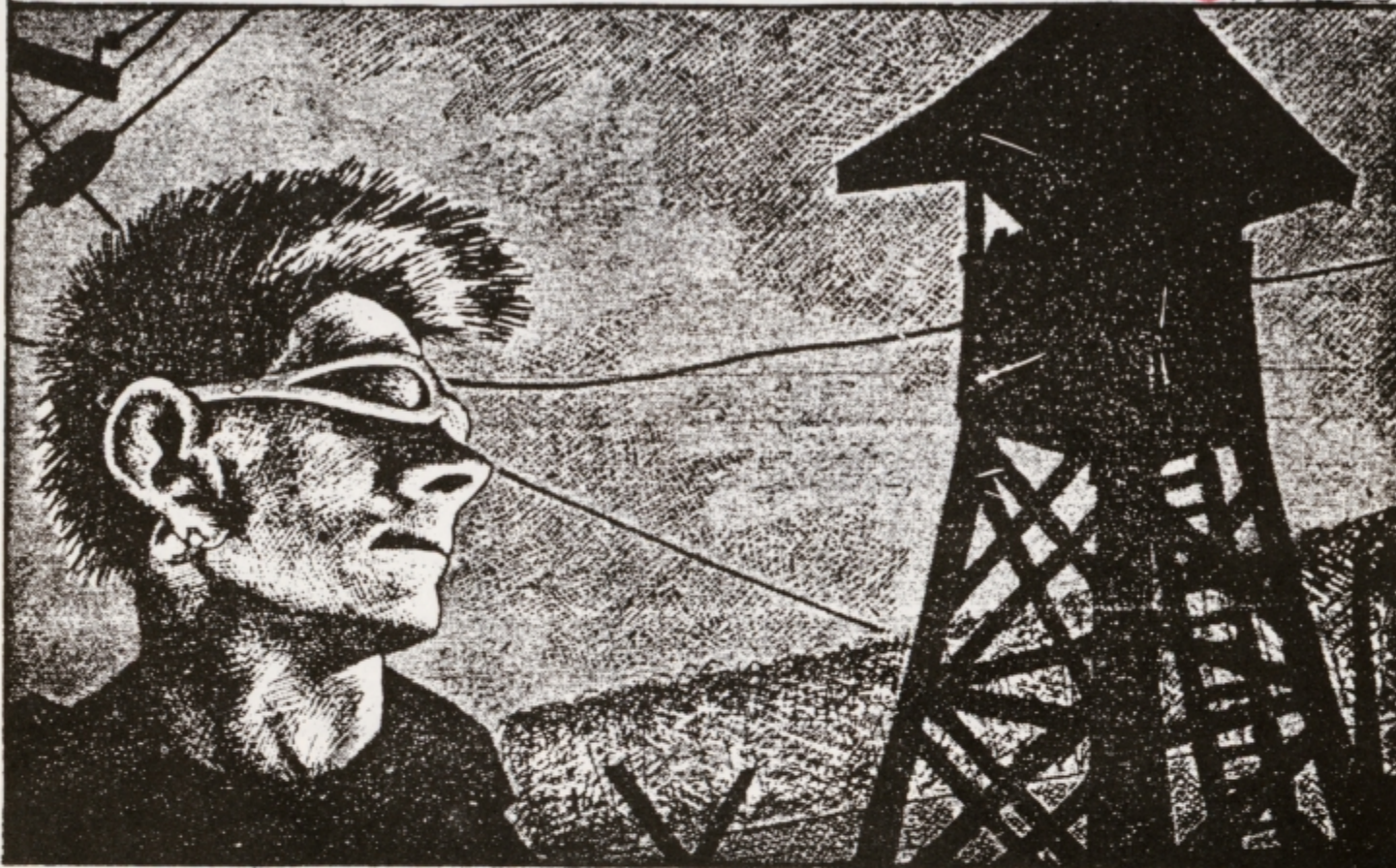
ROCK & ROLL SUICIDE

Euro

VZETO IZ "METAL HURLANT-SPECIAL ROCK" 79 PREVOD DUŠAN KOLENC

DANES ZVEČER SE IGRA ZASTONJ, NI VEČ PROSTORA V MESTU. ZYKLON B ZOMBIE JUNIOR BO V KLAVNICI IN JAZ SEM V PRVIH VRSTAH.

Č194245

KILLER KIDS SO ZE RAZMRCVARILI VEČ ANDROIDOV OBDOLZENIH ČRNEGA POHODA. BREZUMNE KRIZE INDUSTRIJSKIH JUNKIJEV SO IZGUBILE VSAK POMEN ...

V PRVIH VRSTAH SEM BIL ZATO, KER JE BEND DEBITIRAL V TEJ SADO-MAZO-
HISTIČNI BEZNICI V NEMIRNI CONI. TOKRAT BODO ŠLI RES DO KONCA...

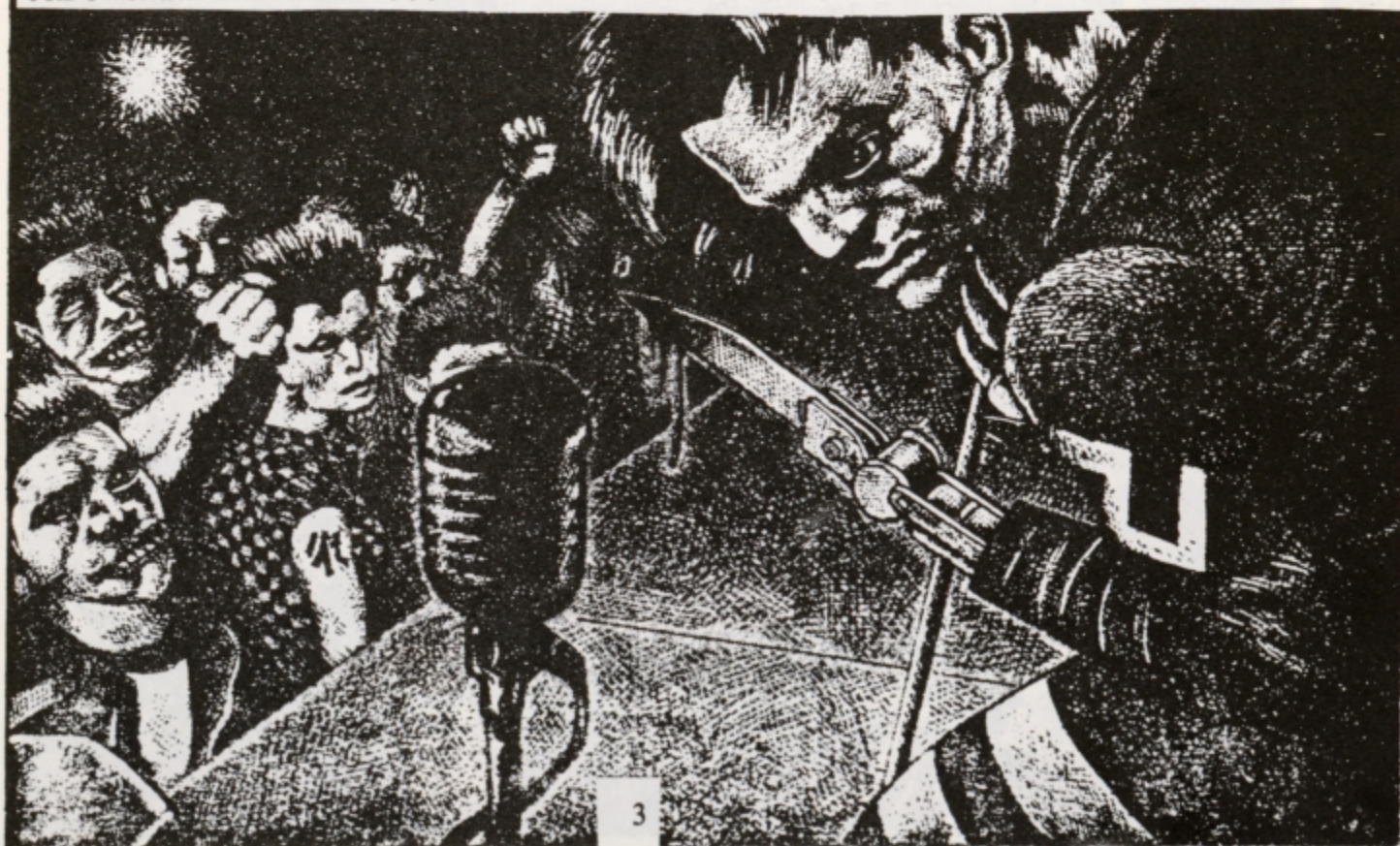
POTEM SEM PRISOSTVOVAL NJIHOVI PRVI AMPUTACIJI OB SPREMLJAVI SKU-
PINE SINTETIČNIH MONGOLOIDOV-SAJ SE SPOMINJATE NJIHOVE REPRIZE FI-
NALA: "RAZČEFUKITE SE!" V RAZBIJASKEM RITMU MACOL ...

KONČNO SE JE ZGODILO-ČE ME SPOMIN NE VARA-VZPON K SLAVI IN AVTO-
DESTRUKCIJI. IN SNEMANJE NJIHOVEGA EDINSTVENEGA LP-JA: ČUVAJTE SE
KOMPRESORSKIH VALJARJEV, NAJBOLJŠA STVAR PRI "RACCOUR SOUNDU".

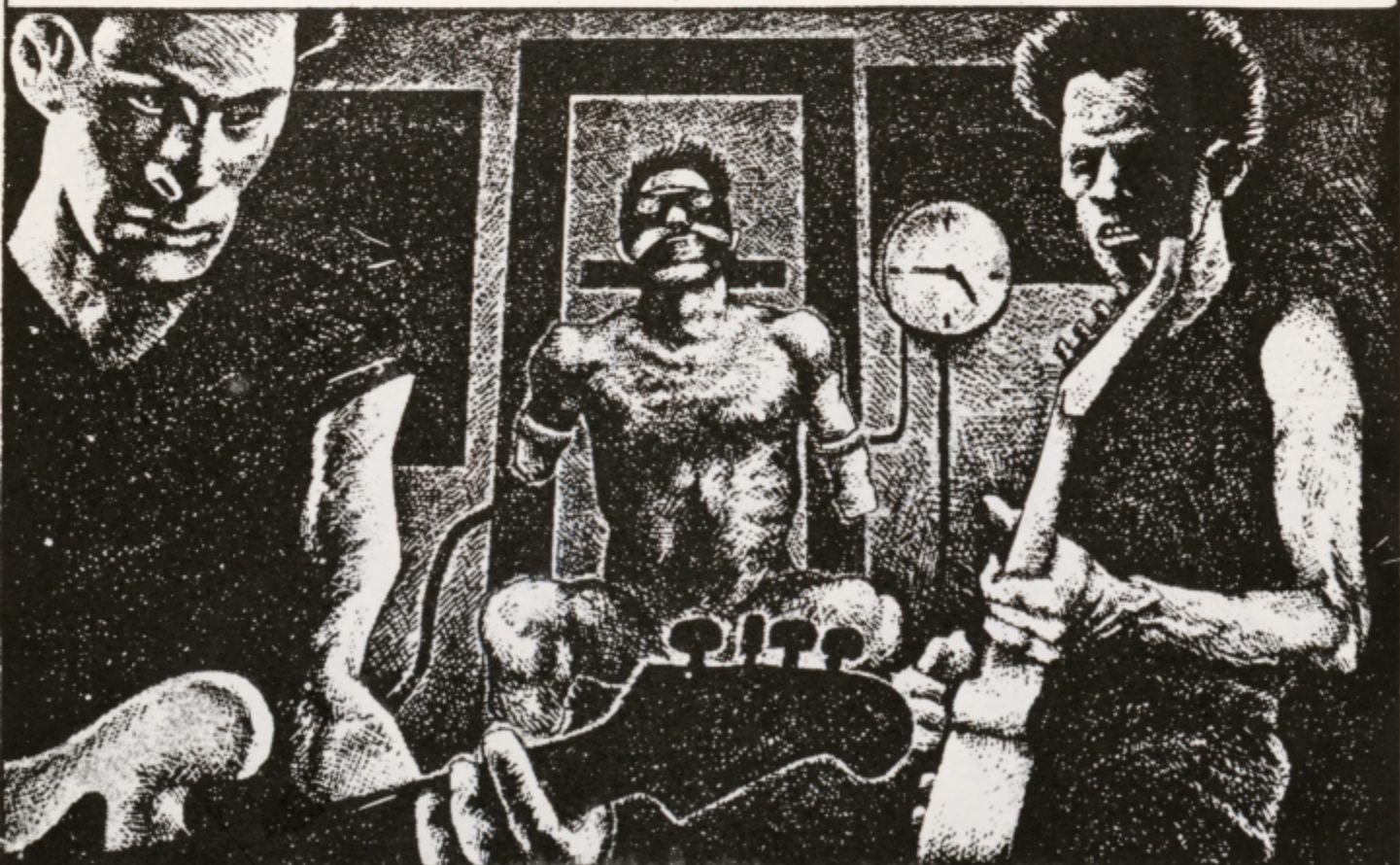
KI NI V DUHU KONCERTA KAMIKAZ IZ TOKIJA, KJER SI JE MED PONOVNIM
POZIVOM NA ODER ŽRTVOVAL SVOJE GENITALIJE V NAJVEČJE ZADOVOLJSTVO
JAPONSKIH GRUPIJEV ...

KO SO SE ZADNJIČ POJAVILI V BUCHENWALD PALACE, ŽE DVE LETI TEGA,
SO NASTOPILI POSKROPLJENI IN POD ČRNIMI LUČMI...

IN TO NOČ SO ZYKLON B ZOMBIE JUNIOR PRIŠLI NA SVOJ ZADNJI KON-
CERT. IN TOKRAT BREZ MOŽNEGA POVRATKA...

PREDAVANJE ZA UVOD V RAZUMEVANJE NEKATERIH OSTANKOV ZLA

Gospoda moja! Nепreklicno je res, da nikomur do danes še ni uspelo izkoreniniti zla. Vendar priznati je treba, da se navkljub njegovi, po vseh izkušnjah zgodovine bi lahko rekli vsemogočni moči, marsikaj obrača na boljše in to izključno po zaslugi velikih miselnih sistemov ter socialnih revolucij, katerih imena ne bi posebej navajal. Toda ostanki tega zla so še vedno tukaj in njihov učinek na psihofizično konstitucijo človeškega bitja ni prav nič manjši kot v časih njegovega največjega razcveta. In ravno spričo tega razloga sem se po daljšem premisleku odločil, da v obliki filozofskega diskurza pokažem na obstoj treh izmed teh ostankov, ki v svoji dialektični soodvisnosti še zmeraj spravljajo ljudi najrazličnejših slojev in razredov v slabo voljo, ter tako v opredelitvi njihovih bistvenih značilnosti že naredim prvi korak k njihovi odpravi.

1. Brutalni hedonizem

Na osnovi fundamentalnega spoznanja, da je edino nekaj vredna želja samo želja po dosegu ultimativne naslade, torej želja po seksualnem užitku, še vedno želja po Drugem, po manku biti, je konsekvantno temu dejstvu nekaj najlepšega čimbolj ostudna spolnost. Torej sex v svoji najbolj mehanični, vseh olepšav, nežnosti in podobnega sranja oskubljeni obliki. To pomeni trenje mesa ob meso, kjer se na temelju določenega fizikalnega procesa izloča sluz, draženje s seksualno energijo kot kanon nabitih živcev. Orgija telesa, brez čustev in drugega nič. V tem smislu je fukanje edina ljubezen — seveda do samega sebe. Tako se Johnny Rotten ne moti, ko trdi, da je ljubezen trajanje samo dve minuti in petdeset sekund mečkajočega hrupa, ki se glave sploh ne tiče. Ženska vlažna pizda in s krvjo do amena nafilani kurc sta potemtakem zgolj eden drugemu nujno potrebna materialna objekta (Ding an sich) popolnoma v lastni razkroj in brezvrednost samega sebe zaverovanega solipsističnega izživljanja.

Iz seksualnega libida, torej direktno iz kurca, ki predhaja sleherni konceptualizacijo — Lacan namreč misli zelo točno, ko pravi, da pri moškem spolnem udu ni potreben nikakršen teoretik, da nas opozori na njegovo poskakovanje — pa izhaja obči kodeks vsakovrstnih vrednot, ki so samo substituti seksualne želje. S tem nagonom, ki ne pozna zadržkov, spodobnega vedenja, zakonov pameti in je eno samo mračno divjanje najbolj protislovnih energijskih staj ter tokov, s tem leglom nereda je tako opredeljena tudi določena politična filozofija, katere edina možna varianta na podlagi gornjih ugotovitev je

2. Anarhizem

Norčevanje iz nekih, še dandanes med preprostim folkom obstoječih vrednot, je jasna zavest o imaginarnosti vrline, dobronamernosti in človekoljubja ter njihovi ekonomsko družbeni pogojenosti v okviru danih zgodovinskih pogojev. Ne glede na to, ali se žrtvujemo

tisti sloviti triadi bolnih, lačnih in bosih, ali pa zganjamo najstrahovitejše zločine, smo popolni egoisti, ker nam ne gre za nič drugega, kot za svoje privatno ugodje in korist, skratka za svojo rit. Če namreč ne bi bilo nekega nad posameznim individuom in njegovimi interesi stoječega državnega aparata, ki naj bi bil na osnovi "socialne pogodbe" nastala karizmatična, posredovana realiteta varovanja ravno tega zasebnega interesa, bi se vsled omenjenih razlogov že zdavnaj prav ljubko poklali. Pri tem pa je seveda jasno, da postane ta država ravno zaradi velikega zaupanja najširših množic v njeno humano poslanstvo in velikih pooblastil, ki ji te podelijo v naivni veri, da bo lahko le na ta način skrbela za njih kot najbolj ljubeča mati, hudo predrzna in prav nemarno ohola. Začne se napihovati kot kakšna krota in občutek, da je sedaj nekaj boljšega, nekaj več, jo počasi začenja odtujevati od konkretnih subjektov v samovšečni objekt na sebi, ki si lahko v posedovanju čiste moči privoščijo tudi kakšno zabavo po svoje. Torej je nadomeščanje libidinalnega z delavno vnemo in toplo prilizjenostjo, ustvariti kar največ za dobro človeštva in zgodovine(1), strah kot nadomestilo za prepoved incesta.

Nekoč je poskusil Hegel iz kastriranega Kantovega moralnega imperativa z brezobzirnim kirurškim posegom zarezati v njegovo drobovje, torej z redukcijo etike na pozitivno dejstvo nemške države, ustvariti moža. V nekem smislu mu je to tudi uspelo, toda samo pri glavi, ne pa pri genitalijah: surova, neusmiljena politika je res postala odslej edina etika, njeno altruistično poslanstvo je izhajalo iz filozofije državnega prava vendar v idealni, to je mistificirajoči obliki. Toda z materialističnim obratom, po katerem so moralna načela vedno le posledica, oziroma nadgradnja človekovih popolnoma praktičnih, tuzemskih, mesenih interesov in potreb, ne pa stopnja v samorazvoju absolutne ideje, postane šele v pravi luči ugledana edina možna politika, ki je politika želje subjekta, česar tudi Heglu ni bilo tuje na način spekulativne konstrukcije.

Ravno od tod, torej iz postulatov želja subjekta, izhaja v zgodovini pravica uničiti totalno vse, kar se šopiri nad posameznikovo glavo, ga pošavlja v vlogo odvisnega, stoji na poti njegovih osebnih strasti, skratka mu krade svobodo. To pa je nedvomno osnovna struktura anarhistične politične drže in vseh njenih konsekvenc. Vsakdo naj bo sam zase svoj komandant, predsednik ali komisar, zavlada naj brezvladje, ker bi se le tako lahko v vsej očitnosti pokazala prava podoba sicer nevarne, vendar v praksi svetovne zgodovine potrjene resnice človeške komedije: samorazvoj užitka moči.

3. Nihilizem

Vse skupaj, kar je doslej veljalo, pa postane brezvredno v tistem trenutku, ko dosledno premislimo smisel prvega stavka poglavja o brutalnem hedonizmu. Od

trditve, da je tudi pri orgazmoidnih nasladah nenehno poleg še nekaj Drugega, izhaja naslednja logična izpeljava: Če je želja vedno le želja po manku, potem je tukaj vedno navzoč neki nič, ki sploh pogojuje obstoj tega manka in tako leži v temelju slehernega užitka, torej v radikalni konsekvenci tudi fuka. Hkrati pa, kar je še posebej pomembno, se ta nič pojavlja še v neki drugi, a za naravo senzualnega bistveni obliki. Vsak užitek, ki izhaja iz materije (telesnosti), je časovno determiniran, kar pomeni, da je njegova poglobljena lastnost, ki je v svetu fizisa nikakor ni mogoče odpraviti, neskončna končnost njegove eksistence. Potemtakem je sex že simptom smrti, ali kar je eno in isto, časovna determiniranost fuka je modus fundamentalne resnice, da sem ena fajn Sein-zum-Tode, torej potencialni drek. Veljave faktičnosti teh stavkov nas ne more rešiti še taka totalizacija seksualnosti, ki kot že rečeno ne privede nikoli do dokončne zadovoljitve psihosomatskih entitet in njenega trajanja, torej do odprave ničā, končnosti in

vladavine manka v ugodju. Če bi namreč bilo to doseženo, bi bilo konec z željo, kar pa seže že v transcendenco, večnost, svet onkraj principa užitka.

Sedaj iz povedanega lahko povsem pravilno sklepamo, da tudi etično-politično zadovoljstvo svobode v obliki anarhizma izgubi ontološki razlog svojega obstanka, ki ga na tej osnovi ne more nadomestiti nobena alternativa. Ljudje se namreč lotijo neke akcije, se jim splača živeti, če vidijo v tem neki smisel. Toda tega smisla, v kolikor pristanemo na gornje izpeljevanje, ni.

Nihilizem je torej negacija prvih dveh delov ali stopenj tega dialektičnega sistema treh ostankov zla in njegova končna resnica.

PETER MLAKAR

I O tem seveda ni nobenega dvoma, da je vse to ena od pojavnih oblik nagona jaza, ki se bije z realnostjo in pri tem ves v skrbeh trepetā nad možno izgubo samega sebe, o čemer ima Freud povedati mnogo zanimivega.

ZAPRT SEM V TEJ PRKLETI SVOJI SOBI

ZALETAVAM SE Z GLAVO V STENE

NE MOREM SE POGNATI SKOZI OKNO. PREKLETO RES ŠKODA

MOŽGANI BI RES FINO BRIZGALI PO ZMRZNJENEM ASFALTU

LJUDJE BI HODILI MIMO IN SE SMEJALI

"KREten" BI REKLI IN SE NASLAJALI

LJUBLJANA 78

PIJANI ŽIG

Prasci v pisarnah živijo
na naš račun se redijo
pišejo na naš papir
vsako uro grejo dol na en pir

RADI BI REZULTATE
NE PA VAŠE REFERATE!

V foteljih vsi sedijo
vpijejo svojo filozofijo.
In si riti ližejo
da si vikende gradijo.

RADI BI REZULTATE
NE PA VAŠE REFERATE!

Tajnice uslužne
kavo ti nardijo
za majhen dodatek
pa še fukat ti pustijo

RADI BI REZULTATE
NE PA VAŠE REFERATE!

Če pride kak inšpektor
in napake ugotovi
je hmal use pou starem
le direktor nov sedi.

RADI BI REZULTATE
NE PA VAŠE REFERATE

LJUBLJANA 78

BERLINSKI ZID

ZAPRT SEM V TEJ PRKLETI SVOJI SOBI
ZALETAVAM SE Z GLAVO V STENE,
NE MOREM SE POGNATI SKOZI OKNO,
PREKLETO, RES ŠKODA
MOŽGANI BI RES FINO BRIZGALI PO
ZMRZNJENEM ASFALTU,
LJUDJE BI HODILI MIMO IN SE SMEJALI
"KREten" BI REKLI IN SE NASLAJALI.

POKOPALIŠKE SLIKE

NA BRITOF NOČ SE SPUŠČA
V MESEČINI VETER BRIJE
S KLADIVOM V VEŽICI STOJI
IN SE MRTVEMU REŽI HA HA.

ZAREŽI SE PO ZOBEM GA KRESNE
GOBEC MU TOTAL RAZBIJE,
V UČ FRNIKULO ZARINE
ČIST MU FACO ZDEFORMIRA.

MED GROBOVI FANTJE SE ZGUBIJO
IN OBJESTNO SE REŽIJO HA HA
LASTNIKOM MONSTRUMA V POSMEH
LASTNIKOM MONSTRUMA V POSMEH

NOČNA IDILA

BILA JE NOČ TIHA IN MIRNA,
PO CESTI JE HODIL SKLJUČEN PIJAN,
MIMO PRILETELI SO ANGELI MODRI,
RELJALI SO REVEŽA V NEBESA
IN TAM SO BOŽALI GA MILO,
MILO, MILO,
DA GA JE DO SMRTI ZVILO.
IN GOSPOD BOG JE DAL SVOJ BLAGOSLOV!

KUZLE

Tvoja ne bo nikol ~~80~~ KAUČIC

Hans, ti mi je že ne boš prevzel
Ne boš mi je vzel, dokler bom živ
Nehej se vrtet, tod okoli
ne, ne boš mi je vzel dokler živ
bom

Hans, Hans, ti nimaš šans
tvoja ne bo nikol } 3x R

Hans, Hans, ti nimaš šans
tvoja ne bo nikol,
tvoja ne bo nikol,

so nekateri, ki jo sovražijo
so nekateri, ki jim je všeč
so nekateri, ki dal; Bi vse
da bi mogli z njo živeti

Refrén

tvoja ne bo nikol, tvoja ne bo nikol.

Jugoslavija, ...

ŽIVALI ROKENROLA

LEPO JE V NAŠI DOMOVINI BITI MLAD

Živali

Kolikor le način produkcije materialnega življenja določa družbeni položaj, mladina kot posebna družbena skupina nikoli ni in ne more obstajati. Nima svojega specifičnega mesta v procesu proizvodnje ali, z drugimi besedami, ne obstaja mladina nasploh, ampak le mladi delavci, mladi kmetje, mladi uslužbenci itd. Toda že vsakodnevno izkustvo nam kaže, da stvar verjetno le ni tako preprosta.

Dimenzij, po katerih lahko ljudi rangiramo v družbeno pomembnih ozirih, je več. Rangirajo glede na ekonomske in materialne možnosti je le ena od njih. Neka druga možna oblika je starostna stratifikacija. Vprašanje, ki se s tem v zvezi postavlja, je, v koliki meri je starost kriterij alokacije vlog v družbi.

Glede na to, da je generacijski konflikt prisoten in da celo narašča, lahko sklepamo, da mladina doživlja neenakosti kot izvirajoče predvsem iz starostne, ne pa nekih drugih dimenzij stratifikacije. To pa je pomemben pogoj za razvoj zavesti o skupni družbeni pripadnosti.

Določena obeležja so specifična za položaj mladine. Njen položaj je prehodni (priprava na prevzem drugih vlog), odvisen (ekonomska odvisnost, preko tega tudi na drugih področjih), ambivalenten (nizko prestižen, a potencialno visok), nelociran (pomanjkljiva zavest družbene identitete). Čeprav se na eni strani pripravlja na spremembo družbenega položaja, je po drugi strani značilna ravno zaradi pomanjkljive identifikacije z vrednotami in normami odraslih.

V odnosu do sveta prevladujejo občutki kot so negotovost (v zvezi s prehodnostjo položaja), stiska (v zvezi s pomanjkanjem kanalov samoizražanja v svetu, narejenem pretežno po potrebah starejših), dolgačji (s položajem pogojena nemoč, ki postopno vodi v pasivnost in naveličanost, na drugi v servilnost), nemoč (občutek, da so zaprti vsi dostopi do centrov odločanja, in odklanjanje tradicionalne politike), privatizem (umik iz sveta dominantnih vrednot in norm).

Iskanje izhoda se kaže mlademu človeku med dvema ekstremoma — sprejetjem v svet odraslih (kar je normalna, družbeno priznana pot) in iskanjem lastne identitete (nasproti svetu starejših, ustvarjanje mladinske subkulture).

Vsaka mlada generacija je z vidika starejših izgubljena, dokler se ne integrira v njihov svet.

Kje ste zdaj /moji/tup tup fantje ste/živi ali mrtvi/ste me pustili zadnjega/tup tup omame/potem sonce zaide/in fantje so se zlomili//ljudje so rekli da smo negativni da bi jemali toda/nikoli dali/a mi bi peli da-da-da-da-da-da-da-da tup tup dan/da-da-da-da-da-da-da-da tup/in upali da bo šlo v denar/da-da-da-da-da-da bil je/tup tup dan//Zdaj iščem/tup tup fante/kje ste zdaj/ko

rabim vaš hrup/zdaj iščem tup tup fante/stene se zapirajo in/rabim kak hrup/.

C. W. Mills je zapisal leta 1958 besede, ki so za tole razmišljanje še vedno aktualne.

"V obeh deželah (ZDA in VB, op. p.) so mladi samozadovoljneži in jezni mladi možje čisto svobodni. Nihče jih ne zapira. Nikomur jih ni treba. Sami se zapirajo. Jezni v totaliteto lastne ozke jeze; samozadovoljni v lastne nedomiselnosti ambicije. Ali ni to ena glavnih stvari, ki jih morajo dojeti naši prijatelji na Poljskem in Madžarskem in v Jugoslaviji o ZDA in VB v sredini dvajsetega stoletja? In ali ne bi morali mladi v VB še enkrat proučiti razlogov lastne jeze?"

Mills trdi, da je mladina na zahodu zaprta v samozadovoljnost in brezizhodno jezo zaradi tega ker ni poiskala realne družbene osnove, družbenega zaveznika, ki bi ji šele omogočil aktivno poseganje v družbeno življenje. Brez tega lahko po njegovem vodi jeza le v frustracijo, samozadovoljnost v konservativnost. Govoriti o mladini kot o samostojni družbeni skupini in sili je ne le v Millsovih očeh, ampak tudi v očeh večine družboslovcev neresno oz. se s tem odreka resnost samemu dogodku, ki ga proučujemo. Stališča mladine so nujno nezanesljiva, prehodna, indikator nečesa drugega, malomeščanska itd. Zakaj je takšno mnenje tako čvrsto zakoreninjeno, je pravzaprav težko reči, a na dejstvih verjetno ne temelji. Kajti ravno mladina je tista, ki zadnja tri desetletja edina ogroža status quo v razvitih in razvijajočih se deželah na različnih področjih — od kulturnih inovacij in političnih revolucij do migracij in mode. Šovinizem odraslih? Mogoče. Vsekakor pa tudi v primeru, ko mladina poveže svoje zasebne težave z družbenimi, jeza še vedno ostane in se spreminja v frustracijo takrat, ko ima občutek, da na situacijo, ki jezo vzbuja, ne more vplivati. Bistven je torej dejanski ali percipirani občutek nemoči. In s kom naj bi mladina sklenila družbeno zavezništvo, svojo nemoč premagala? Proletariat razvitih in razvijajočih se dežel je že našel svoje zaveznike drugje, sklenil je kolektivno pogodbo z delodajalci. V njegovem interesu je, da ščiti obstoječene (ne pa seveda vse) vrednote družbe. Kakšnega drugega potencialnega družbenega zaveznika pa izgleda ni.

Sem odtujen, hvala Jezusu, sinu Božjem/sem nekaj/česar nočejo razmnoževati/sovražes me, sovražes me/mam tarčo na hrbtu/.

Moderna industrijska družba ni v celoti specifična po problemih, ki jih prehod v svet odraslih predstavlja za mladino. Pred industrijsko revolucijo je obstajala navada, da se je odvečne otroke pošiljalo od doma kot sluga, hlapce, neplačane delavce.

Vendar pa med tradicionalnimi in moderno družbo obstaja bistvena razlika. V tradicionalnih družbah se mladinske skupine pojavljajo v sklopu širše organizacije starostnih skupin, imajo občutek, da so v sistem integrirane. Ta občutek pripadnosti, videnja lastnega mesta v družbi, je danes vse manj prisoten. Mladinske skupine, ki stojijo odraslemu svetu nasproti so problematične, lahko tudi sovražne. Odrasli jih ocenjujejo z vidika normalnih odraslih, z vidika nečesa, kar torej ne obstaja in nikoli ne bo, mladi pa so vse manj pripravljeni prevzemati vloge v takšnem svetu.

Generacija, ki je odrasčala v 60. letih tega stoletja, je živel v času ekonomske ekspanzije in velikih pričakovanj. Odrasli pa so v 70. leta, v obdobje ekonomske stagnacije in pesimizma. Leta 77 je bilo v EGS 6 milijonov ljudi nezaposlenih, od tega 2 milijona mlajših od 25 let. Za razliko od preteklosti se da danes v razvitih deželah dokaj udobno živeti tudi od podpore. Država izobilja s tem delno otopeva kritičnost in pacifizira potencialno eksplozivno situacijo. Vendar pa problema s tem ne rešuje. Nezaposleni in pol-zaposleni postajajo sčasoma nezaposljivi. V družbi, v kateri je delo še vedno visoko vrednoteno, se nezaposlenost percipira kot boleča. Naj bo delo še tako repetitivno in monotono, nudi več zadovoljstva kot življenje od podpore. Če delo na eni strani povezuje, nedelo na drugi izolira. Vse več je mladih, ki so iz družbe izstopili. Še več je pol-zaposlenih in zaposlenih na izgubljenih delovnih mestih. Dela se le zato, da se preživi.

Ta situacija se odraža na drugih področjih. Predvsem je značilno zanikanje in odklanjanje tradicionalne politike, in to tako za njene desne kot leve manifestacije. Ker že v vsakodnevem življenju vidi, da za njegove potrebe in želje ni ne posluha ne mesta, seveda tudi od politikov ne pričakuje ničesar. Na anketno trditev: "Politike zanimajo moji pogledi" je v Veliki Britaniji le 39% mladih odgovorilo pritrdilno.

Skozi palače strahu, skozi palače bolečine/vidim očeta kako gre skozi tovarniška vrata v dežju/tovarna mu je vzela sluh, tovarna mu je dala življenje/delavsko, samo delavsko življenje.//Konec dneva, tovarniška sirena zavija/možje gredo skozi vrata s smrtjo v očeh/in verjemi mi fant/nekdo jo bo skupil ta večer/to je delavsko, delavsko, samo delavsko življenje./

V družbi, ki sicer zelo poudarja pomen doseganja za družbeni položaj, je položaj mladine od njega relativno neodvisen. Determinira ga predvsem pripisana lastnost. Zaradi mladosti je otežkočen dostop do redkejših družbenih sredstev. V ekonomski sferi na primer starejši laže najdejo delo (za "odgovornejša" dela se zahteva praksa), pa tudi sam sistem nagrajevanja jih favorizira. Še bolj izrazito je mladim zaprt dostop v politični sferi. Politik je "mlad" (neizkušen, preveč zaletav...) še pri petdesetih.

Temeljno dejstvo, s katerim je soočen mlad človek, je, da zaseda askriptivno določen inferioren družben položaj.

Rokenrol

Na politični levici je zelo priljubljena teza o množični kulturi, tudi rokenrolu, kot kristalizaciji avtoritarne ideologije. Vladajoči razred z indoktrinacijo, po poti množične kulture, utrjuje obstoječe vrednostne vzorce, zagotavlja status quo. Ta teza pa ni ne vedno ne v enaki meri veljavna. Glavni vzorec vrednot sicer res lahko ostane stabilen dalj časa, kar pa še ne pomeni, da se subsystemi vrednot na nižjih nivojih ne morejo spremeniti. Le v totalno avtoritarnih, monocentričnih družbah, v katerih vladajoči razred dejansko izvaja nadzor nad vsemi temeljnimi vidiki človekovega življenja, se bo vloga množične kulture približala kristalizaciji avtoritarne ideologije. V vseh drugih primerih pa prihaja do nasprotij v samem ideološkem monolitu in s tem tudi v drugih sferah družbenega delovanja, ki niso ključnega pomena za ohranitev sistema. Vladajoči razred bo v takšnem sistemu stopil v akcijo le v primerih dejansko zaznavane ogroženosti. Tolerančne meje so bistveno različne med fevdalno in kapitalistično organiziranimi industrijskimi družbami.

Govoril sem spustite me od tod še preden sem/se rodil. Tako tvegano je ko dobiš obraz./Zanimivo je opazovat kaj dela ogledalo/toda ko kosim je to za steno ki jo oddvojim//Trikotniki so padali v okno ko je zdravnik preklinjal./Bil je dolgo opuščena karikatura javnosti./Sestra si je popravljala podvezo ko sem prvič vdihnil./Zdravnik me je zgrabil za vrat in zavpil: "Božja tolažilna nagrada!"//Jaz pripadam prazni generaciji/in lahko vzamem ali pustim kadar hočem/jaz pripadam _____ generaciji/toda lahko vzamem ali pustim kadar hočem./

Rokenrol se je razvil iz glasbe ameriških črncev (race music, r'n'b) in revnih ruralnih belcev (hillibilly, c'n'w), dveh kategorij prebivalstva, ki sta zavzemali izrazito marginalen položaj. Ni naključje, da je (ameriška) mladina sprejela glasbo črncev, v modificirani obliki, kot svojo. Obe skupini se počutita v dominantni družbi odrinjeni na rob. Položaj enih in drugih v veliki meri določata askriptivna kriterija — v prvem primeru barva kože, v drugem starost. V odnosu do sveta doživljata obe skupini enak občutek nemoči in neavtentičnosti. Tako kot je race music nudila možnost ustvarjanja pristnejše črnske kulture in bega iz dominantnega sveta belcev, je tudi rokenrol dal mladini kanal, preko katerega lahko relativno avtonomno, mimo sveta odraslih, govori o sebi. Temeljna rdeča nit, ki povezuje rokenrol 50 let z rokom 60. let in punkom 70. let, je ravno v tem, da izraža odpor proti integraciji v vrednostni svet normalnih odraslih in da skuša formulirati in udejaniti alternativno obliko bivanja.

Veš, nekateri ljudje nimajo izbire/nikoli ne najdejo glasu/s katerim bi lahko govorili/za katerega bi sploh lahko rekli da je njihov/Zato prva stvar ki jo vidijo/ki jim daje pravico da so/kar sledijo ji/veš kako se ji pravi?/Nesreča./

[illegible]

Da je rokenrol dejansko izključno stvar mladih, vidimo že iz tega, kdo to vrsto glasbe posluša. Na koncerte hodijo: mladi, največ med 18. in 20. letom, pretežno moški ter v glavnem učenci in študenti. Zanimivo je, da je kategorija delavcev in uslužbencev izrazito podprezentirana.

Ko mlad človek stopi v svet odraslih, ponavadi spremeni svoj življenjski stil, vrednote in prepričanja. Pri mladini delavskih staršev se ta proces "odraščanja" izvrši hitreje zaradi zgodaj izražene želje po ekonomski samostojnosti, pri meščanski pa pozneje zaradi poudarka na šolanje-kariero (neposredna in preložena gratifikacija).

V avtoritarnih, monocentričnih družbah skuša vladajoči razred tudi mladino srednjega sloja čimprej vključiti v svet odraslih. To doseže najlažje z odvzemom politične samostojnosti — mladino vključuje in "aktivira" v organizacije, ki so čista transmisija odraslega sveta. Indoktrinacija se začne v vrtcu, konča pa se z adolescenco. Ljudje lahko ostarijo že pri sedemnajstih, so pa tudi takšni, ki niso bili mladi nikdar.

Rokenrol ni vezan le na mladino določenega družbenega porekla, sega preko različnih družbenih slojev. Predstavlja ključno integrativno vez mladine kot samostojne družbene skupine. Zaradi delovanja zgoraj opisanih faktorjev pa lahko pričakujemo, da bodo rokerji delavskega porekla v povprečju mlajši od tistih iz srednjega razreda. Staranje ni le biološki, ampak tudi družben proces.

Ko ni bodočnosti — kako naj bo greh/mi smo rože v smeteh/mi smo strup v vaših človeških strojih/mi smo bodočnost vaša bodočnost/Bog obvaruj kraljico — resno mislim mož/ljubimo našo kraljico — Bog obvaruje/ni bodočnosti v angleškem snu/ni bodočnosti ni bodočnosti ni bodočnosti zate/.

Leta 56 je skladatelj Billy Rose izjavil: "Ne le, da je večina BMI pesmi (gre za rokenrol, op. p.) izmeček, ampak je v veliko primerih obscen izmeček približno na nivoju umazanih revij in stripov. (...) Trenutna klima na radiu in TV omogoča Elvisa Presleya in njegovo živalsko razkazovanje ..."

Leta 57 je pisatelj Vance Packard dejal: "Menim, da se američane standardizira, homogenizira, hipnotizira in sterilizira z vsem, kar se dogaja. (...) Posledica manipulacije (velikih firm, op. p.) je bila surova degradacija kvalitete glasbe, ki se ponuja javnosti."

Vzhodnoemški časopis "Mladi svet" je zapisal: "Elvis Presley je orožje ameriške psihološke vojne, ki naj okuži del prebivalstva z novim filozofskim pogledom nečlovečnosti ... da bi uničili vse, kar je lepo, da bi pripravili svet na vojno."

Častiti David Noebel je imel o Beatlih takšno mnenje: "Poslušajte me, kristjani! Ti Beatli so proti Kristusu. Naše najstnike pripravljajo na nemire in končno revolucijo proti naši Krščanski republiki."

The Times o Stonsih: "Mnogo ljudi si je ustvarilo primitivno stališče o zadevi ... Pravijo, da bo Mr. Jagger "dobil, kar zasluži". Prezirajo anarhično kvaliteto nastopov Rolling Stonsov, ne marajo njihovih pesmi, ne marajo njihovega vpliva na najstnike in jih

nasploh sumijo dekadence — besedo je uporabila gospodična Monica Furlong v The Daily Mirror. Sociološko gledano je to dovolj opravičljivo, pa tudi na emocionalnem nivoju, toda ..."

"S kom pa potujemo — s tropom živali?" se je zgroženo spraševala neka ženska, ki se je znašla na avionu za New York skupaj s Sex Pištolami.

Odlomki iz angleških časopisov: "bizarni kult je preplaval deželo ... gnili so in na to ponosni ... odločno manjvredni, odbijajoči ... spolno obsedeni, fašistoidni narkomani ..."

Primer klasičnega novolevičarskega napada je izjava Progressive Central Association (PCA) na konferenci Music for Socialism leta 1977: "Enotni vzpon punka in Nacionalne fronte je več kot slučajen; oba so na fin način propagirali kapitalistični mediji z namero, da mlade britance še naprej držijo v pokornosti. Smernica "punk rock" iz prejšnjega leta je bila pozorno spravljena in podtaknjena mladini, propagirajoča ideologija pesimizma, brezsmiselne napadalnosti in nasilja, izrojenosti in razpadanja, rasizma, seksizma, nihilizma, slepega upora in propagiranja nacističnega gibanja."

In da se ne bomo sklicevali le na tuje vire, še dve modrosti iz domačih logov. Boris Verbič se zaskrbljeno sprašuje: "Na podlagi kakšnih razmer se nekateri kulturni janičarji pri nas čutijo poklicane, da poskrbe za rock v vsako slovensko vas? Ali bo sicer naša vas kaj manjvrednega in zabitega? Koliko našega kmečkega prebivalstva vsaj približno razume angleško?"

Dimitrij Rupel o glasbi Pankrtov: "To morate preslišati ... udarjanje električnih brenkal ... zadirčnost ... monotono razbijanje ... politični pritisk."

Reakcije na vsak val rokenrola so bile približno enake. Starši so trdili, da ima Elvis kvaren vpliv na njihove otroke, na TV so se ga upali pokazati le od pasu navzgor, diskdžokeji so demonstrativno razbijali njegove plošče, RCA je spoznala njegov talent šele, ko je zavohala denar. Čez 10 let je bilo isto z beatom. In čez 10 let s punkom. Punk se je prebil iz anonimnosti majhnih klubov s pomočjo neodvisnih firm kot so Stiff Records, Chiswick, Rough Trade, Beserkley itd., ki so imele analogni funkcijo kot Chess, Atlantic, King itd. v 50. letih.

Mongoloid bil je mongoloid/srečnejši kot ti in jaz/mongoloid bil je mongoloid/in to je določalo kaj je lahko videl/mongoloid bil je mongoloid/en kromosom preveč/mongoloid bil je mongoloid/in nosil je klobuk/in imel je službo/in izbral je zmago/ne da bi kdo opazil/mongoloid bil je mongoloid/prijatelji niso slutili/mongoloid bil je mongoloid/nikogar ni brigalo/.

Po 30 letih bi moralo postati vsakomur jasno, da se rokenrola ne da prepovedati, da so vzroki njegovega nastanka globlji in pomen, ki ga ima za mladino, večji.

Pri nas, in še posebej to velja za Slovenijo, se proti rokenrolu še vedno bori, nasprotniki ga pogosto niso pripravljene tolerirati niti v zelo ozkih mejah, ki so mu določene. To seveda pogojuje (poleg slabo razvite rok scene) česte konflikte. Na vseh ključnih položajih, ki odločajo o pogojih, v katerih bo rokenrol deloval, so odrasli. Od glasbenih urednikov na radiju in TV, ki ga

skoraj v celoti ignorirajo (z izjemo RŠ), šefov gramofonskih firm, za katere verjetno samo Bog ve, po kakšnih kriterijih (ne) izdajajo plošče, do možnosti nastopanja, ki so še vedno zelo omejene itd.

Tipična za takšno stanje je komisija za šund. Vse dolžno spoštovanje eminentnim godbenikom in družbeno-političnim delavcem, ki jih je družba proglasila za kompetentne, da med drugim presoja tudi o tem, kaj je dobro in kaj zanič (čemi je treba nabiti ceno, kaj cenzurirati, kaj forsirati in kaj prepovedati) v rokenrolu. Mogoče res ni bistveno, koliko je nekdo star, je pa važno, kdaj je bil mlad. Včasih izgleda, da so bili ti ljudje mladi v času preseljevanja narodov, gusli na svečo in slovenske popevke. Zato smo lahko upravičeno skeptični glede tega, ali imajo tudi feeling za rokenrol. Vendar pa njih to ne moti. Še naprej o niem suvereno odločajo.

Jaz/jaz se spominjam/kako sva stala/ob zidu/puške/so nama streljale nad glavo/in poljubljala sva se/kot da ne more nič past/in sramota/je bila na drugi strani/oh premagava jih lahko/za zmeraj in zmeraj/potem sva lahko junaka/samo za en dan/lahko sva junaka (3x)/samo za en dan/lahko sva junaka/sva nič/in nič nama ne pomaga/mogoče laževa/potem je bolje da ne ostaneš/toda lahko sva bolj varna/samo za en dan./

Mladina (še) ni vključena v proces proizvodnje. Delo pa ne osvobaja ampak zaslužuje in poneumlja. To dejstvo se odraža v mladinski kulturi, v kateri je nadzor institucij družbene kontrole in vpliva na ustvarjanje manj prisoten. Napram dominantni družbi je mladinska kultura v nekem smislu asocialna. Samo to dejstvo in pa marginalen položaj mladine določata naravo mladinske kulture.

Živali rokenrola

Punker opazuje družbo od zunaj, neprizadeto. Za stanje, v katerem se nahaja, se ne čuti odgovornega. V glasbi, oblačenju in obnašanju zgolj odseva, ji kaže njen izkrivljen odraz. V smislu tradicionalnih političnih opredelitev ni niti levo niti desno. Vsi odgovori, vsi programi rešitve so enako smešni in nesprejemljivi. Politika ne odraža človekove zmožnosti spreminjanja sveta, ampak zgolj voljo po dominaciji politikov.

Pri nas se skuša punk pogosto postaviti v kontekst, ki mu je tuj, in mu s tem dati legitimiteto. RAR akcije so pripravno sredstvo, s katerim se ob potrebi opravičuje obstoj punka starejšim. Kot da je RAR eno od njegovih temeljnih obeležij. Celo tradicionalno najbolj politični bendi (TRB, Clash ...) ne vedo kaj početi z levimi organizacijami. Čustvo nerazumevanja je obojestransko. Z vidika tradicionalne ideologije bi lahko našli ne le bende, ki se zavzemajo proti rasizmu, ampak tudi takšne, ki podpirajo NF, so za komunizem in proti njemu (RAC) itd. Toda tak angažma za punk (kot tudi za rokenrol nasploh) ni primaren. Punk govori iz stališča mladih in mu je prevzemanje ideološke dediščine od zunaj tuje. Kolikor se že uporablja, je to ponavadi iz želje po šokiranju.

Nek angleški punker takole razmišlja o politični levici in desnici: "Na začetku sem bil odločen podpornik

RAR, zdaj pa se mi zdi, da uporablja isto taktiko kot tisti, proti katerim naj bi se borila.(...) Če bi RAR dejansko hotel narediti NF in druge fasisistične organizacije neučinkovite, bi moral odtegniti podporo baze. V resnici pa daje desnici še večjo podporo baze s polarizacijo.(...) Če bi se ljudje vseh ras, prepričani itd. dobili skupaj, bi postali tako levica kot desnica popolnoma irelevantni. RAR etc. je obdal NF etc. s skrivnostjo, ki je prej ni imela."

Tom Robinson pravi: "Nimam nikakršnih večjih iluzij, ne o levici ne o desnici. Gre samo zato, katera od njiju bo na nas prva pritislila."

Mick Jones (Clash): "Socialistična internacionala nam vedno pošilja telegrame s čestitkami, pa čeprav z nikomer nimamo ničesar."

J. Pursey (Sham 69): "Skrbi me dejstvo, da se mladina opredeljuje za eno ali drugo skrajnost." (NF ali SWP)

Mladini so zaprti praktično vsi dostopi do avtonomnega sodelovanja in odločanja o pomembnejših družbenih odločitvah, tudi tistih, ki jih zadevajo neposredno. Dokler seveda mlad človek ne vstopi v svet odraslih, na primer v uradne mladinske organizacije. V kolikor pa bo deloval politično mimo te institucionalne "možnosti", se bo njegovo prizadevanje obravnavalo kot rahlo otročje početje, kot nesramnost, skratka kot punk politiko.

Punk nima programa, svoje ideologije. Primaren je pristop k stvarim, življenjski stil. V nastajanju je nova senzibilnost. Politika skuša punk izrabljati v svoje namene. Politika se hrani s politiko. Levica potrebuje desnico in obratno. Punk ni le anti-nacističen, ampak tudi anti-anti-nacističen. Le anarhizem s svojo neavtoritarnostjo, nenasilnostjo, odklanjanjem politike in države, je bil spontano sprejet med mnogimi punki.

Tipičen dan v/tipičnem življenju, v tipični/topografski državi/vzorni državljani vzorni/avijoni/vse kurčevo isto/frigidno, a voljno/po naravi/manipulacija, mentalna masturbacija/nekoga ali nečesa/z množičnimi nameni/ni prostora za ljudi/v hierarhiji/ni prostora za ljudi/v njihovi lažni demokraciji/.

Verjetno ni naključje, da je rokenrol nastal ravno v ZDA. Tradicionalne politične pripadnosti in zahteve po ideološki opredelitvi so bile v ZDA manj jasno izražene kot v Evropi. Ameriška mladina je imela večji družbeni manevrski prostor in to ji je omogočilo, da je v 50. letih začela iskati lastno mesto v družbi. V Evropi velja nekaj podobnega, a le delno, za Anglijo; za preostalo zahodno Evropo v še manjši meri; še najmanj manevrskega prostora pa ima mladina v vzhodni Evropi.

Na Češkoslovaškem se rokenrol, ki ni v službi domovine in partije, prepoveduje (n. pr. Plastic People) in njihove fene zapira zaradi prirejanja koncertov, na katerih se deli trakove s posnetki benda (Peter Cibulka, mlad češki muzikolog, sedi zaradi tega "zločina" že tretje leto). Na drugi strani Atlantika pa se vlaga ogromna sredstva v prirejanje koncertov in distribucijo. Peter Cibulka bi bil v ZDA za svoje delo dobro plačan. V prvem primeru se torej rokenrol tretira kot oblika kulturnega imperializma, politične zarote, čistega šunda;

v drugem primeru kot hitro rastočo vejo (zabavne) industrije, čisti biznis, išče se paralele s tradicionalno umetnostjo. V prvem primeru se ga skuša iztrebiti, v drugem se zanika njegovo resnično naravo — sestavnega dela avtonomne mladinske subkulture določene družbe.

Poleg običajnih skupnih značilnosti odraža tudi lastnosti prostora, v katerem nastaja. Svet, o katerem govorijo Clashi, je že povprečnemu ameriškemu punku dokaj tuj in eksotičen. V ameriški družbi ne vidijo predvsem delavce in kapitaliste, levičarje in desničarje ... ampak mlade in stare, bele in črne, tiho večino in peščico izstopajočih marginalnežev. To je svet, o katerem govorijo na primer Ramonsi.

Tudi glede same glasbe obstajajo razlike. Angleški punk v večji meri poudarja ritem na račun melodije. V Ameriki pa celo bendi kot so Ramonsi (za katere je nekdo dejal, da imajo to neverjetno sposobnost, da tudi najbolj različne komade odigrajo tako, da so si čisto podobni) posvečajo veliko pozornost melodiji. Isto velja tudi za Blondie, Devo, Talking Heads, če se omejimo le na nekatere najbolj znane.

Vso svojo ljubezen nam daje/vso svojo ljubezen nam daje/nasmiha se nam tu dol/od tam zgoraj/vso svojo ljubezen nam daje/ve kako zelo se trudimo/sliši dojenčke kako jokajo/vidi stare ljudi kako umirajo/vso svojo ljubezen nam daje/Če potrebuješ nekoga za pogovor/z njim se vedno lahko pogovoriš/in če potrebuješ nekoga v oporo/lahko se nanj opreš/Vso svojo ljubezen nam daje/vso svojo ljubezen nam daje/nasmiha se nam tu dol/od tam zgoraj/vso svojo ljubezen nam daje/.

V zavesti vzhodnoevropskega človeka je še vedno prisotna zavest o revoluciji. Za razliko od prevrata, ki se dogaja na področju človekove svobodne volje, odseva revolucija nujnost, njeni akterji zgolj izvršujejo Zgodovinsko voljo. Prevratnik se lahko pri obrambi svojega položaja zateče le k sili, njegova dominacija je lahko le parcialna. Revolucionar pa zahteva pripadnost in predanost. Pasivnež je potencialni sovražnik. Vladajoči položaj se ščiti z ideologijo.

Konkretno to pomeni, da mora biti v ustvarjalnosti prisotno samoomejevanje, v raziskovanju samoprikrivanje. Ukinitve formalnega zunanjega cenzorja postane mogoča le tedaj, ko vsakdo cenzorja internalizira. S stališča ohranjanja sistema je takšna internalizacija seveda primernejša rešitev. Cenzura in avtocenzura sta najbolj prisotni v množičnih medijih zaradi velikega dometa, ki ga imajo, in zaradi velike izpostavljenosti mladih medijem.

Pri nas je punk prva poveljna glasba, ki se sistematično upira ujetosti v šablone popevkarstva, ki so veljale za nedotakljive. V zabavni glasbi je bilo dovoljeno prepevati le o ljubezni na čimbolj zlagan način. Seveda pa še vedno mnogo stvari ostaja neizrečenih in nedorečenih.

Pri mnogih mladih ljudeh pri nas je močno izražena potreba po izgraditvi lastnega, neodvisnega pogleda na svet, lastne subkulture, družbenega prostora, kjer bi lahko delovali izven vseobsegajočega, vedno prisotnega in vsevednega sveta starejših, ki jim ne le skuša določati vsakdanjost, ampak jim je prerokoval tudi bodočnost,

ki jim na vsakem koraku vsiljuje lastno podobo in uso-do kot edino sprejemljivo, veljavno in človeka vredno. Rokenrol je praktično edina stvar, ki jih ščiti pred asimilacijo v vrednostni svet odraslih. Nasprotja med generacijama se pri nas morda kažejo v še bolj čisti obliki kot v nekaterih drugih družbah. To daje tudi rokenrolu toliko večji pomen. Na eni strani je sredstvo obrambe, na drugi ima vlogo substituta.

Jez sem na liniji, nč se ne more spremenit/linija je ena, boljša k nbeni, linija je naša/bolš k vaša maša//Mi smo na liniji: nč ni treba spremenit/mi smo na liniji: nč se ne more spremenit//5, 6, 7, 8, na liniji kosm/.

Na začetku smo že videli, kako si nekateri skušajo olajšati obravnavanje fenomena mladine s tem, da enostavno zanikajo njen obstoj kot samostojne družbene skupine. Slično se včasih dogaja tudi z rokenrolom.

Sarajevski sociolog Miško Kulić, avtor prve knjige o fenomenu rokenrola pri nas (če naj verjamemo Mladosti) "Rok-kultura u izazovu", je problem rokenrola v Jugoslaviji sklenil z ugotovitvijo, da rok kulture pri nas sploh ni. Analiza postane s tem nemogoča zaradi odsotnosti objekta proučevanja.

V intervjuju za Mladost pravi med drugim tudi tole: "Ne bi se strinjal s tem, da je to nekakšen ideološki uvoz iz zahoda, še posebej pa se ne bi strinjal s tem, da pri nas obstaja neka rok-kultura. Če sem rok na zahodu opredelil kot obliko protesta, a tudi sodelovanja z meščansko družbo, je vaše vprašanje: kaj je z rokom v Jugoslaviji, naravno. Mislim, da ni elementov, na podlagi katerih bi lahko sklenil, da je rok pri nas protest proti družbi. Niti teksti pesmi niti obnašanje naše mladine ne govori temu v prid. Navdušenje naše mladine je bilo bolj v zvezi s potrebo po zbiranju in skupnem doživljanju tega, kar rok glasba, in še posebej Bijelo Dugme, nudi."

To mu seveda tudi narekuje določeno gledanje punk roka: "Punk rok, izgleda, ni dal kakega posebnega doprinosa, bolj se je izražal v stilu obnašanja in oblačenja. Menim, da je bila to neka modna težnja, ki ni imela veliko pristašev v glasbi sami, kar pa se tiče mode, smo pri nas imeli vedno njene čistilce in snobe."

Poskušajmo si ogledat način razmišljanja našega sociologa. Rok kultura predstavlja po njegovem mnenju poizkus izgradnje novega načina življenja, spremembe vrednot, družbenega spreminjanja. Če bi trdili, da obstaja tudi pri nas, bi s tem postavil pod vprašaj predstavo o naši družbi kot popolnem organizmu, v katerem vladajo obče strinjanje, sreča in harmonija. Priznavati tudi nestrinjanje glede ciljev, še posebej, če prihaja s pozicij rok-subkulture, bi bilo za našega sociologa očitno že preveč problematično. Ko tako zanika njen obstoj, da bi utrdil svojega, se mu začne podirati celotna stavba. Dosleden samemu sebi mora nato zanikati še možnost angažiranega roka. Na koncu se mu kot edina možna inačica jugoroka kaže Bijelo Dugme, ki ga proglasi za "moderno glasbo, vtakano v osnovno noto narodnega melosa". Kar ne sodi v takšno predstavo o vlogi rokenrola, je treba proglasiti še za irelevantno, in "analiza" je končana. Če ima rokenrol na zahodu še dvojno vlogo, je pri nas možno le eno — sodelovanje z

in pristajanje na obstoječe, družbeni prostor med neproblematičnostjo in apologijo. Glasba, ki jo, kolikor pride od zunaj, proglašamo za slabo, neizvirno, komercialno itd., dobi v domačem kontekstu pozitivno obelježje. V veliki večini primerov se z odločitvijo komisije za šund tudi proglasi za umetnost (približno 90% zabavne glasbe je oproščeno davka na promet). Takšno razumevanje roka v našem prostoru izvira iz določenega razumevanja tega prostora samega, po katerem je kritičnost zaželjena (včasih tudi možna) le na račun tujega (tudi tujega v nas samih). Drugače se temu lahko reče tudi konservativizem.

Nč se ne da povedat/kar se ne bi dal potvort//nč se ne da zrolat/kar se ne bi dal pokadit/nč se ne da začeti/kar se ne bi moral enkrat končati/a si to vedu, Suicide Sid/All you needed was/all you needed was speed/Suicide Sid/.

Ideologija ustvarjanja (v kulturi v širšem pomenu besede), ki je blizu interesom obstoječega reda, je po odnosu do sveta konformistična. To lahko odkrito priznava (na primer duh, ki veje iz dnevnega tiska) ali se skriva pod plaščem radikalistične frazeologije (dober del študentskega tiska). Ta druga mistificirajoča taktika adaptacije je bolj odvrtna, pa tudi bolj manipulantska. Na eni strani poziva v boj, na drugi pristaja na obstoječe. Kvazirevolucionarji so servilni uporniki, družbeni shizofreniki.

Subkultura se po svojih normah in vrednostnih sistemih loči od vladajočih institucij. V obstoječem družbenem okolju predstavlja nekaj drugečnega ali novega. Drugečnega v primeru, ko prevzema ideologijo nasprotnega tabora. (Vloga ideologije je pogojena z družbeno-političnim kontekstom, v katerem se pojavlja. Biti na primer komunist v Albaniji ali Zahodni Nemčiji ni ista stvar, tako glede osebnih kot družbenih implikacij.) Resnično novo prinaša, kolikor presega tradicionalna ideološka nasprotja. Ustvarjanje, ki je angažirano izven obstoječih modelov, je enako radikalno kjerkoli. Odklanjanje rokenrol subkulture je prisotno povsod — na vzhodu in zahodu, na severu in jugu. Bolj fleksibilen sistem bo sicer vzpostavil neko obliko sožitja, tudi podrejanja. Toda ko asimilira en val, se pojavi že novi, ki se mu zopet postavi nasproti. Rokenrola se ne da odpraviti, tako kot se ne da odpraviti mladine in njenega

specifičnega položaja v družbi.

In ko začne delovat/potem mi postane čisto vseen/za vse Janezke v tem mestu/in da se vsi med seboj ponižujejo/in da vsi politiki spuščajo nore glasove/in da se vsa mrtva telesa kopičijo na gomilah/.

Opraviti imamo z navidez paradokso situacijo — pojava generacijskega konflikta in organiziranja mladih — v družbi, v kateri sicer pomen starostne stratifikacije, glede na preteklost upada. Generacijske enote, jedra mladinske populacije, si sledijo druga za drugo v stalni dinamiki. Ključne vidike neenakosti doživlja ta enota kot izvirajoče ravno iz starostnih razlik. Zanimivo je, da se vsaka enota identificira in v nekem smislu zbira okoli določene veje rokenrola in določenega gledanja na svet, ki ga ta predpostavlja. Na primer: tedibojsi, bitsi, modsi, rokerji, hipiji, punki itd. Glede na to, koliko družba troši za socializacijo in manipulacijo — za razne eskapistične dejavnosti, patriotizem, potrošništvo, drogo (Litzioni) — je jasno, da te generacijske enote predstavljajo veliko manjšino celotne mlade generacije. Generacijske enote so po pravilu tarča (ne)formalne družbene kontrole. Ta ima predvsem nalogo nevtralizirati njihov vpliv na preostalo mladino. Mladinska jedra se namreč zavedajo dejstva, da živijo v odtujenem, neresponzivnem svetu, ki ga uravnavajo sile, na katere nimajo nikakršnega vpliva. Za razliko od ostale mladine niso neavtentična v smislu, da bi z navideznim sodelovanjem ustvarjala videz respozivnega sveta, s čemer bi svojo odtujenost le še povečala, jo internalizirala. Svoboda je zavest o lastni nemoči.

Tko sm zmešan/da te hočem kle/v moji sobi/hočem te kle/ In stala bova iz oči v oči/in ulegla se bova čim bliži/in zdej hočem bit tvoj ps/in zdej hočem bit tvoj ps/in zdej hočem bit tvoj ps/.

Temeljna vez, ki je ustvarila občutek skupne pripadnosti (v marksističnem žargonu bi lahko rekli, da je omogočila prehod mladine iz skupine po sebi v skupino za sebe), je rokenrol. Rokenrol je prva glasba mladih, ki jo ustvarjajo mladi, igrajo mladi, v jeziku mladih, o problemih mladih, za mlade. Rokenrol je tista duhovna sila, ki je preko množičnih medijev dosegla mladino vsega sveta in ki jo je ta prepoznala kot svojo.

Mladina predstavlja pomembno družbeno silo. Z vsako novo generacijo, in te generacije si sledijo vedno hitreje, se pojavljajo nove zahteve, gibanje se ciklično obnavlja, revitalizira. Njena aktivnost je inherentno anti-konservativna. Ker prihaja do vedno novih zahtev, prihaja tudi do stalnih konfliktov — tako v odnosu do zunanjega sveta kot znotraj skupine same.

Nesmiselno je govoriti o rokenrolu kot o vdiranju tuje ideologije in tuje kulture. S stališč mladih je edini tujek, ki se jim stalno vsiljuje, kultura odraslih. Tinejdžer iz Ljubljane je bliže svojemu vrstniku iz Londona kot pa svojim staršem.

Po boju rasnih in narodnostnih manjšin, žensk in homoseksualcev so mladi naslednja deprivilegirana manjšina, ki bo zahtevala enake pravice. Živimo v obdobju družbenih marginalnežev, tistih, ki so dosedaj živeli na periferiji, pa jim je tega dovolj.

Proletarska revolucija. Black Power. Boj za nacionalno neodvisnost. Women's Lib. Student Power. Gay Lib. Koroški Slovenci, Eskimi, Indijanci ... In sedaj še mladina. Youth Liberation.

Zgodovina vse dosedanje družbe je zgodovina bojev. Človek je človeku pankrt. Svobodni človek in suženj,

belec in črnc, Sovjet in Afganistanec, moški in ženska, učenec in učitelj... Moderna družba ni odpravila teh nasprotij. Le nove oblike boja je postavila na mesto starih. Z rokenrolom se je družba razdelila na dva antagonistična tabora, v dva neposredna si nasprotna razreda — v odrasle in mladino

Mladinci vsen dežel, združite se v rokenrol bend!

Vseeno mi je/za ta svet/vseeno mi je/za to dekle/vseeno mi je/za te besede/vseeno mi je/.

Pesmi: Oton Župančič, Iggy Pop, Epileptics, Bruce Springsteen, Richard Hell, Lou Reed, Sex Pistols, Devo, David Bowie, Annie Anxiety Guevara, Ray Newman, Pankrti, Votrpistolsi, Lujo, N. Y. Dolls, Ramones

Literatura: C. W. Mill-Power, Politics and People; edt. E. Erikson — The Challenge of Youth (Eisenstadt, Parsons, Keniston); Toxic Graffiti; Mladost; Sociologija (l. 68, 1).

Gregor Tomc

PARADOKS SEX PIŠTOL

JOHN ROCKWELL

Fenomen punk rocka je v širši javnosti zbudil pozornost z bolj bizarnimi in senzacionalističnimi aspekti, še posebej v Angliji — strgane obleke, čudna šminka in frizure, varnostne zaponke, nasilje v stilu Clockwork Orange. Toda v bistvu predstavljajo Sex pištole podaljšek temeljnega impulza vsega rocka. To, da so javno obtoževali starejše rock zvezde, kot sta Mick Jagger in Rod Stewart, ne spodbija te ugotovitve, ampak jo utrjuje, kajti kar je za Johnnyja Rottna tako odvrtno pri g. Jaggru in g. Stewartu, je, da sta izdala svoje prvotno poslanstvo.

To poslanstvo je bilo revolucionarno. Ne revolucionarno v smislu, da rockerji zavestno podpirajo organizirano vstajo ali celo razredni boj, razumljen v marksističnem smislu; vsak komunist, ki da kaj nase, bi punk brezpogojno odklonil kot "huliganizem". V Angliji je bil revolucionaren v širšem smislu, kot manifestacija razrednih frustracij in jeze in v zahodnem svetu še širše kot simbol nemirnih energij mladinske subkulture, za katero je industrializirana buržoazna družba hinavska, samozadovoljna in banalna.

Ni dovolj prostora za širšo družbeno in moralno analizo tega pojava. Zgleda, da so bile že od samih začetkov človeške civilizacije družbe podvržene valovom množične frustracije in histerije, od dionizijskih orgij do srednjeveških lovov na čarovnice in plesnih blaznosti, do ludistov in verskih preporodov do modernih neredov na športnih prireditvah. Ali umetniška kristalizacija takšnih impulzov služi kot družbeno koristen ventil ali pa gre

zgolj za izrastke zla, je predmet spora. Po moje so bili v glavnem osvobajajoči — vedno ob predpostavki, da so ostali v nekem smislu obvladani. In ko dosežejo silovito, strastno umetniško obliko, kot so jo s Sex pištolami, postanejo signal, ki osvetljuje možnosti za širše, blago-dejno družbeno spreminjanje.

Novica o očitnem koncu benda je bila na prvi pogled žalostna — ne le, ker morda ni več benda z razvojnim potencialom, ampak zato, ker lahko njihov konec simbolizira nenaden padec celotnega "punk" impulza. V retrospektivi pa stvari ne izgledajo tako zelo mračne. Delno zato, ker je do razpada skoraj moralo priti in delno zato, ker razkriva jasneje kot kdajkoli temeljne ustvarjalne paradokse za navideznim nihilizmom punka.

Še slabše: če bi "uspeli", bi morali izdati vse, v kar so verjeli. Rock je vedno živel s to dilemo. Njegov inherentni populizem, kot v bistvu glasbe za ljudstvo, spodkopava naravna tendenca sposobnejših, da se dvignejo nad množice. Pištole, punki in rock na splošno temeljijo delno na idealu, da zna vsak igrati in da lahko vsakdo uživa v igranju drugih; v tem smislu je estetika skoraj balineška — dežela kjer tradicionalno ni nihče umetnik (v individualiziranem, glorificiranem zahodnem smislu), zato ker je vsak umetnik. Del problema Pištol je v tem, da je bila "dežela", ki so jo tako dobro predstavljali, dežela mladih, neizobraženih, ohlapno nestabilne adolescence (ali neposredne post-adolescence). Stalna očitna nevarnost je bila, da bi poklekili pod pritiskom in skušnjavami uspeha, in res, g. Vicious je pokleknil.

Toda dilema Johnnyja Rottna je bolj zanimiva. Težava z njegovim populističnim stališčem je v tem, da je skušalo zanikati njegovo lastno nadarjenost. Ljudje ga ne hvalijo kot zvezdo le zaradi pohlepa in zahrbtnosti; on je zvezda, ker je njegova izvajalska moč izredna in še tolikšno pretvarjanje ne more zanikati tega dejstva.

Ta napetost je osnova še celo večjega paradoksa punkov in agresivnega aspekta rocka nasploh. G. Rotten neprestano govori, kako to "sovraži" in ga ono "dolgočasi". Najbolj pozornost zbujajoč trenutek na dveh koncertih benda, ki sem jih videl, na Švedskem lansko poletje in v Atlanti na začetku ameriške turnee, je bila pesem "Lepo prazni". Po nekaj ponovitvah refrena "Tko smo lepi, oh tko lepi — PRAZNI", ko je množica rjula besedo "prazen" skupaj s pevcem, je g. Rotten vse skupaj presegel, ko je zakričal "IN NAS NČ NE BRIGA". Ironija je bila v tem, da je kričal s takšno strastjo in grozo — s takšno skrbjo — da si hipoma spoznal, da ga zelo briga.

Nihilizem punkov je vedno impliciral svoje nasprotje, kot bi lahko uganil vsak marksističen dialektik. Če Pištol v resnici ne bi nič brigalo, bi še vedno postopali po kakšnem mračnem delavskem predmestju Londona in izkazovali prav tolikšno pomanjkanje zanimanja za punk gibanje kot za karkoli drugega. Verjetno lahko mirno trdimo, da so bili največji feni benda, še posebej v tej deželi, najbolj nedolžni optimisti in idealisti glede bodočih obetov človeštva. Pištrole so cenili kot nek izredno hiter meč, ki bi se ga dalo potegniti iz nožnice in se z njim prebiti skozi nesmisle, ki nas obdajajo v moderni družbi. Vsi feni Pištol nočejo nujno strmoglaviti obstoječega reda, ampak mu vlitati novega življenja.

Obstajajo seveda tudi protiargumenti. Nedolžni utopisti so pogosto skušali uporabiti temnejše družbene energije in so bili često izdani. Morda so punki prav tako blizu protofašizmu kot protoanarhičnemu socializmu. Možno je, da g. Rotten in g. Vicious nimata zelo podrobno izdelanega ideološkega stališča v oporo svojemu vedenju. In če g. McLaren, menedžer — ki se je v preteklosti spogledoval z levičarsko-anarhistično retoriko — ima takšno stališče, zgleda to tako pomešano z nasprotujočimi si impulzi za senzacionalizem in provokacijo zaradi provokacije same, da mu človek ne bi mirne duše zaupal.

Idealno umetnik upošteva nasprotujoče si tenzije v sebi in jih prebrodi kot najbolje zna; temu mi dialektiki pravimo izvedba kreativne sinteze. G. Rotten bo morda v svojem primeru nazadnje uresničil najboljše namene in sprejel neizogibnost zvezdnštva ter ga uporabil na način, ki se razlikuje od zvezd, ki jih prezira. Toda na koncu, če so Pištrole dejansko stvar preteklosti, je treba ploskati drami njihovega odhoda-drami, ki je v celoti vredna vse dramatičnosti, ki se je porodila iz njihovega rojstva in kratkega življenja. Na ta način so si zagotovili košček rock nesmrtnosti, mnogo več, kot če bi doživeli zgolj neuspeh. In če se Johnny Rotten v resnici zgraža nad zvezdnštvom, je to zadnja ironija benda.

Na zadnjem koncertu benda v San Franciscu pred par tedni je g. Rotten odšel z zanj značilnim prikupnim, drčnim, čvrstim nasmehom in se porogal množici "Imate občutek, da vas goljufamo?" Ne, jaz nisem imel občutka, da bi me Sex pištrole ogoljufale. Bil sem navdušen, kot sem navdušen nad vsakim dobrim rock-and-rolom.

Prevedel G. T.

Jože Krese: portret punk pesnika

Krese se je rodil pred štiriindvajsetimi, petindvajsetimi, ali nekaj podobnega, leti nekje na Dolenjskem. Hodil je v osnovno šolo in najbrž na srednjo, saj je potem prišel študirat na ljubljansko Univerzo. Na oddelku za kemijsko tehnologijo je diplomiral leta 1979, (v družbi s samim Juretom Krašovcem, nekdanjim basistom Pankrtov — sedaj Vodne pištole), potem pa je odšel službovat v Žužemberk. Že zelo zgodaj se je navdušil za punk in bil eden prvih in najbolj neutrudnih animatorjev scene. Nekatero njegove kreacije koncertnih podoživetij še zdaj veljajo za remek delo. Kot aktiven soustvarjalec punk rock kulture Krese predstavlja lik povsem samostojnega in avtohtonega umetnika. Krese svoje poezije nikoli ni interpretiral na običajnih mestih, kjer se punk dogaja. Na odru, ob podpori zvočnega zidu. Krese je vedno izbiral mesta za svoje nastope, včasih je poživljenjeval (Krese svoje pesmi ni recitiral, niti jih igral, on jih je živel) eno samo pesem, včasih pa se je lahko njegov nastop potegnil (pa ne zavlekel) v nedogled. Znan po svojih poživljenjevanjih je bil Krese na svojem faksu. Na inštitutu Jožefa Štefana, kjer je pripravljaval diplomsko delo, praktično nobena kavica ni minila brez njegove predstave. Znal pa se je vživeti tudi v gostilniško ozračje. V gostilne je rad zahajal, če je le našel čas. Že tako prijazni lokali so ob kreacijah njegovega poživljenjevanja postajali še prijaznejši. V zadnjem času se je Krese v Žužemberku v veliki meri posvetil tudi delu z mladimi, na katere prenaša svoje dragocene izkušnje aktivnega, prvolinijskega, punkovskega frontmena.

P.S.: Zavedamo se, da smo z objavo nekaterih njegovih pesmi opravili bore malo. Jožeta je treba pač poživljenjevati v živo.

P. L.

NE BOM VEČ

Nebom se več grebel
nebom se boril
sit sem že tega
hočem le mir
Nebom se mučil
nebom se učil
saj bom na lotu
miljonček dobil
Nebom se več trudil
za svoj ugled
rajši bom gledal
TV spored

NI POMOČI

Ni pomoči ni pomoči
nekdo me skoz mori
Vse nade sem pokopal
vse upanje prodal
uničil sem kariero
le punk mi je ostal
ni pomoči ni pomoči
nekdo me skoz mori
Nekdo me zasleduje
nekdo mi skoz grozi
cel dan me mora tlačiti
ni ni pomoči
ni pomoči ni pomoči
nekdo mi skoz grozi
Nekdo se stalno grebe
ker je na liniji
vsak dan mi glavo pere
ni mi pomoči
in pomoči ni pomoči
vsak pamet mi soli
Drhal se že zaganja
mi smo brez moči
vsak nas že sekira
ker smo punkovci
ni pomoči ni pomoči
ker smo punkovci

GNIL SI GNIL

Lep izraz
hinavski obraz
in prgišče izmišljenih fraz
to je ves tvoj repertuar
toda mentalno nisi več zdrav
gnil si gnil čisto gnil
v lastnem dreku boš segnil
Nimaš besed
nimaš več fraz
vsak ti odkriva
totalen poraz
Uspelo ti je sprenevedati se
vendar nam že dolgo jasno je
da gnil si gnil čisto gnil
v lastnem dreku boš segnil

GARTEN DES FRIEDENS

Najprej si je zatlačil eno mino v rit, potem vtaknil dinamično cigaro v usta, nakar v vsako uho in obedve nosnici posebej še po eno manjšo, vendar enako kvalitetno mino. Nekaj dinamičnih svežnjev si je pritrdil na trebušno in hrbtno stran svojega trupa, nekaj pa si jih je privezal okoli nog in rok. Ko je imel zamašene vse luknje ter so nudili mesto nastavitve eksploziva vsi pomembnejši zunanji deli njegovega telesa, se je odpravil v moj vrt, ki sem ga ustanovil in ga negujem za vse tiste, ki jim pomeni svoboda bistveno stvar v življenju.

Na cesti

Balant / KAVRIČ

DES.

MUSIC

00000. 3X

za življenje na cesti rabiš hiter refleks
za tabo so le sence, PRED TABO SLEPEČE LUČI

00000... 2X

na cesti zlo ~~lahko~~ lahko, samga sebe zgubis
pozabiš stvari, ki so se ti zgodile

POZABIŠ LJUBEZNI, KI SO MINILE

POZABIŠ STVARI, KI SO SE TI ZGODILE

00000... 1X

na cesti pod lučmi, življenje je umazano 2X R

na cesti pod lučmi

00000... 3X

na pločniku s v krvi bleščijo luči policijskih

po ulici odmevajo, KRIKI PREPLASENIH LJUDI

00000... 2X

in ta kri na tleh je najore tvoja kri

na cesti vidis umazane stvari,

zberi pogum in odpri oči

3. LESK TEH SLEPEČIH LUČI

2. LESK TEH SLEPEČIH LUČI

Moja Mama

Balant / KAVRIČ

DES.

MUSIC

moja mama ni prava mama

prave mame se že dolgo ne spomnem več

nje že dolgo ni več na svetu

za njo že dolgo ne jočam več

posrana je da se je ne spomnem

pa vseeno vem, da je bila zlo fajn

očeta se ona ni poznala

zakad mene je usel v ta posran svet

ona je na striku končala

kmal po tem pko sem pršu na svet

ona je na striku končala

oče pa je zbežal v svet

GOSPODA ZABITA

GOSPODA ZABITA, KAJ NAS ZIJAŠ,
ZAKAJ POVSOD ZRAVEN TI PRSTE IMAŠ?
GOSPODA ZABITA, KAJ NAS ZIJAŠ,
ZAKAJ POVSOD ZRAVEN TI PRSTE IMAŠ?

MUŠNICE SO MED NAMI

Zakaj pa ne, zakaj pa ne?
Ker so oportunisti,
ker so egoisti.
Bili so lepi,
bili so srečni,
kmalu ne bodo več.
Zakaj pa ne, zakaj pa ne?
Ker prišli smo mi.

VEDNO ZNOVA

Gledati puste obraze,
izpolnjevati tuje ukaze.
Hoditi po načrtanih tirnicah,
sedeti v kaznilnicah.
Vedno znova izkoriščanje in nasilje,
vedno znova sovraštvo in laži.
Paziti na imetje,
resnica je bogokletje,
Imeti zaledje za sabo,
utoniti v pozabo.
Vedno znova ...
Nočem čakati na kak nov praznik,
ko bo vsak sebi paznik.
Vedno znova sami, sami, sami,
brez tal, brez tal pod nogami.

NNNP

Pripravljeni smo na vse,
na manevrih nam dobro gre.
Vojaki so izurjeni,
veterani so utrujeni.
Kaj pa zdaj?
NNNP, NNNP, NNNP, NNNP,
kaj pa, kaj pa če le?
Mi smo močni,
saj imamo gesla, parole,
nihče nam nič ne more,
saj imamo gesla, parole.
NNNP, NNNP, NNNP, NNNP,
kaj pa, kaj pa če le?
Mi smo močni,
saj imamo gesla, parole,
nihče nam nič ne more,
saj imamo gesla, parole.
Mi smo močni ...

GNILE DUŠE
GNILE DUŠE

BULDOGI

GNILE DUŠE

PROPAD

KAOS
TUŽNA PRIČA

POČINJE DA SVIČE
I SMOG SE SPUŠTA
ŽURIM KUČI
UMORNA KO PAS
ULAŽIM U STAN
SA CIPELOM U RUCI
I MISLIM NA NJEGA
I RASTAPAM SE
DOK ŽENA IZNAD MENE
BACA KONZERVE
U OTVOR ZA SMEČE
ŠIRE SE ZVUKOVI
VANI JEDAN DIŠA
NERVOZAN JAKO
ZOVE SVOJU ŽENU DA POŽURI
SJEDI U SVOJOJ ALFI
I PUŠI CIGARU
I TRUBI, TRUBI....
NE MOGU VIŠE
IZLAŽIM NA PROZOR
I TRAJIM SPAS
U SVJEŽEM ZRAKU
DOK ŽENA IZNAD MENE
TRESE POSTELJINU
I BACA PERJE
PO MOJOJ GLAVI!

*Mi smo pa, mi smo pa že druge generacije,
v brezveznosti nas že povsod prisiljujete.
Navajate nas na vaše stare fraze,
hočete, da spremenimo si obraze.
Nas že imajo skoraj za mrtve,
sebe pa dvigujejo kot kake bojne žrtve.
Nas že imajo skoraj za mrtve,
sebe pa dvigujejo kot kake bojne žrtve.
Ko bomo, ko bomo umrli še mi,
boste lahko imeli besedo zopet vi.
Sedaj pa, sedaj pa nas ne zanimajte,
ker svoje lastne volje sploh več nimate.*

ČAS

1. V današnjem času živeti je težko
ker z denarjem tud' je bolj hudo
ker z njim kupiti nič ne mor'š
zato pa stradaš kot ena miš.

REF:

Za življenje rabim denar
za življenje rabim denar
za življenje rabim denar
za življenje rabim denar

2. Kruh in voda sta že zastoj
samo če delaš res pošten
če ne pa tud kar dober si
ker shujšaš tud po kile tri.

REF:

3. Včasih blo je tud že bolj
ker si dubu dnar za lepš
pol pa dnarja ni blo več
pol si bil tud ti odveč

REF:

KAOS

BULDOGI

Igrajo:

Janez Doberdob	...	Dule Bitenc
Dare	...	Brane Bitenc
Marija	...	Andrejka Magdalenc
Oče 1	...	Primož Klemen
Mama 1	...	Šteh Barbara
Oče 2	...	Patka
Mama 2	...	Milenkovič Dragica
Zapornik	...	Gregor Tomc
Punk 1	...	Rupnik
Punk 2	...	Maki
Punk 3	...	Tevž
Punk 4	...	Skender
Punk 5	...	Če
Punkica	...	Aina

Special Guest Stars

Igor Vidmar		Poklicni mladinec
in Stancer		Sluga

Direktor pentaksografije ... Vojc Flegar

Producent ... Peter Mlakar

Kaligrafija
 Make-up
 Andrejka pričeške
 Andrejka oblačila
 Pesmi
 Razen:
 "Kot ptička dva"
 "Domovina moja"
 "Disco driaka"
 ... Tevž
 ... Šminkerji
 ... Frizerstvo betina
 ... Ponteros
 ... Tomc Gregor
 ... Tomaž Tricikel, z dovoljenjem KPK Records
 ... Fridni fantje, z dovoljenjem Hedonij Records
 ... Duo progres, z dovoljenjem KPK Records

Zgodba našega junaka, Janesa Doberboda, se začne s njegovim 15. letom (ali vnaaj tu nekje blizu). Vse njegovo dotodanje bivanje na tem planetu bi se dalo strniti v kratko fusnoto-tipal je v temi, foten pa je to spoznal. Spoznal je, da s njim in njegovimi prijatelji ni sicer nič narobe, da pa okoli družbenega plana pripadajo takolemenovani sufficitarni generaciji. Spoznal je skratka, da suloh ni tako ugodno biti mlad.

Janesa Doberboda je pripadal odvečni generaciji.

ŽE VEŠ DAN SI POLVIČGAVA NOVI SINGL
ZAKDA-... SIFILIS? ZA ŽELEZNO ZAVESO.

...tore babe puljo a sonije rdečo pesa/mrak pada na železno zavese/
za frustak, za kuslu in za večerjo pesa/do neba sega železna zave-
sa/utaplano se u rdeči pesi/krpano lukne u železni zavesi/drek se
dela iz rdeče pese/strgano rje u železne zavese/v mraku se skriva
železna zavesa/še mrtni konji ne morjo več v nabesa/.

MARIJA ŽO VERJETNO SPET KAMUJILA,
NE VEM ZAKAJ ŠE PRHAJAM TOČU.

Žunaj je precej hl, duo in rosi. Radiatorji v Riu so mrtve hladni, ob-
staja le gretje na Spirit.

Kod kuče se osečam
kao turist?

Resn mislm, če ni izbira-
prot čemu se pol bonit,
prot komu se upinat?

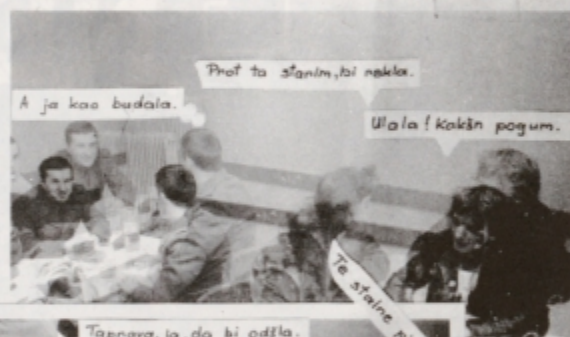

Dens si pa presenetlo.

Dej ne prafinavi, no.

Živimo u svetu ukiram ni labina:
Spet se ne dabi Loškega.

Zavisi kje jo iščeš, izbina
namreš. Prešlih na mnile
čaje.

Prot ta s'gnim, bi nekla.

A ja kao budala.

Uwala! kakšn pogum.

To je čist stvar...

...denarja.

Taprava, ja, da bi odšla.

Ne, poguma. Tist dnan
že nekak zaskužeti. Pa
moj mir, delaš kar ti
paše.

TO ZADNJO OPAZKO JE RAJE PRESLUŠALA.

Sam pomisl- poslušal musko
kdar ti paše, prideš dam
kdar ti paše. Ne jebeti jih
pet pošto.

Lože bi to naredila. Enkrat bora morala to naredi.

To so. Seveda
je dabi, ampak...

Tvoja mama ne ne nara/ker s knofle pucan si sobe/prou da lohki za-
lu bi si vnaaj hlada/polezu pobrvane lese./Tvoj fotr ne ne nara/
ker red pulivan, nija per/nat ga da u temi nosn sončna ušla/da
ne s musko ne dabi ner/.

•ne jebi jih pet posto pucan/kaj pa oni vejo/ne jih poslušat pu-
can/sej veš da nialjo da neč ne snej/.

U sol to star ne zajebeva/ker nimu dost dolgih las/prou da se
proved brijen/da nađ poukon krišis prenglas./Tud natakari ne ne
oljivi/prou da trošna dost prasl/ocu vočer bi debutira/on pa
noče moj denar./

•nefren

Je tvoja mada ne ne nara/in tvoj fotr noče ubet/že to star ne za-
jebeva/in natakari noče puzet/punca ne delej ti izjemo/zajebevi
ne je ti/zajebevi ne ne ti./

•nefren

Kaj vse ne je dovajalo, ko je Janes skosi tivoli spremljal Marijo
kamor raje ne bom opisal. Problemi so fina revija, ki je oproščena
temeljnega ovaka od prometa proizvodov. Pa tudi igralce, ki bi bili
priljubljeni takšne prizore posnet, v Ljubljani teko najdeš.

Spet smrdiš po pivu. Danes zjutraj sem morala 2 uri tvojo sobo lufat. Se ženske bi počakali... če bi jih seveda imeli.

Saj si čisto ponorel! Saj še žele ni končal!

No, pol sm saj končinga hči.

Ah, dej nehi težiti. Sam spāt bi šurād.

Se ne boj. Sej grem.

Ti fant poxi kako govoniš! In to zlastno materijo! Lahko kar popokaš in gneš! Zoraba! Sm se zato 40 let madra, čm me bo takle smrkouc zajebaru. Lahko kr popokaš!

Delo je najboljša izobrazba in vzgoja. Pogledj mene: Z sedmimi leti sem šel v uk. Mi kaj manjka?

No, nehita se prepinat. Tria jest, Janez. Češpive kneading sem naredila. Ti jih bom po gnala.

Hvala mami. Ampak res nism lažn. In resn mislm. Od doma grem.

Dej nehai tako gorenit, Janez.

Pusti ga! Kar naj gne, bo videl kako mu bo. Se bo vsaj delat naučil, namesto da bi cele dneve pijančeval.

Tebe ja da ne vidm, ko pridem s žihta!

Nač ne skrb, junak delavskega razneda, ne bo me več tuki.

Kaj ti pa je? A vides kaj si naredut?

Tih bod! Prej bi ga uzgajala. Zolej je prepozn.

... a si žist non. A ne veš, da so nasi še duma.

Živjo, Manija. Sez sam.

Od doma grem.

A?

Ne razberem glih ta pravga nardusenja iz tvojga glasu. A me nisi glihti učini prepričvala...

Tko naenknot... posluš, A me zabavai!

Kva si pa me učini duma?

Resn mislm.

Kam pa, Janez? In tko naenknot. Veš, da ne moram.

Gneš zmano ali ne?

Mislil, da razumem, kako če gre tist-
sam pogum je treba met, ane?

Daj nehi no. Stanvanje ... kako boš...
Mislil kako bova, a, dobila stanvanje?
Kaj če bi upražnila poklicnega mladince?

Taka ranc ankol ne prosim.

Bral sem Freuda, razumete, kamta in že kup drugih marksistov.
Preženna znam na pamet, precej tega vem, a razumete ampak
madona, tega mulca bi pa skoče dau!

Ja, ja. Učasih je
blo čisto dru-
gače, ane res?

PRI MARIZINIH STARIH JE NA NIKI ŽE DRUGA PLAŽA.
VZBUŽJE POSTAJA VSE BOLJ DOHAČNO.

Ha, ha, ha! To ste pa dobri povedat!
Prmejdus, da je res!

Oh! Jaz ne vem. Tako me skrbiza
Janeza! Nô morem več spat.

Kako nevaležno je učasih ime!
mlade, ane res? Same sknbi.
Boste še enga, gospa!

Kan vsem natoči, žena.

Saj smo se tud mi znal pozabavat,
nô nečem. Učasih smo ga prav po-
teno polomili...

O, brez sknbi! To še vedno,
ga znamo. Kadar se mi za-
povamo se kan kadi iz
gostilne, ane res?

Na zdravje! Še ga bomo lomili!

Škoda, da se večkrat ne sestanemo.

Ne bi bilo slabo, ljubi, da se naslednjice
srečamo v prijetnejši okolici.

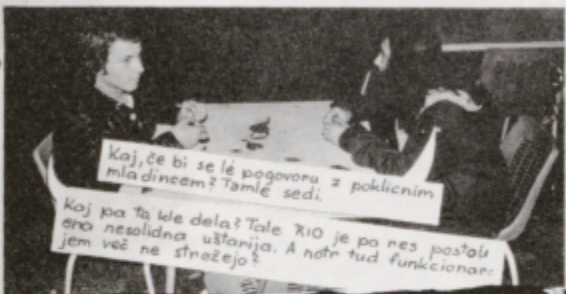
...da se spise/iz to se peti dan/do grla u vodi/in zavr bol belan/
...da se da nob notu/ampak ne more več dat./
...kone jakejo/padajo v nezvest/šene križajo/otakajo pest./
Luna še sijajo/dim kudi se iz gostilne/naš moča tolče/leti jo
Flase, letijo stoli/x se s moči bočajo/do pesu goli veli./
-sefren
Dasi se se/x vozijo resili v gostilno/xri naša se s švicom/in
pada na parket/jes sam nedolžen aludolci/ličen svoj siledol./
-sefren

Bel svoj kake vse skupi. Cene so ne verjetne. Pa še dolar naprej, pa tak.

Pizdarija, ja.

ZVEČER, NA VRTU V RIV DE HRAZ IN ROSI. ZNOVA SO SE VKLJUČILI V TESEN BOJA PROTI PUNKU IN JIM NE STREŽEJO.

Kaj, če bi se le pogovorili z poklicnim mladincem? Tamle sedi.

Kaj pa ta le dela? Tole RIO je pa res postalo eno nesolidna užitja. A notri tud funkcionarjem več ne stnežejo?

Ni res da se preved forsira/seno, et v lepno bodočnost si trenira/od mladih nog si vretne misice trenira/v košljivih situacijah bebavost simulira./

«dicer pamen se jebe/nej se grebe/dokler ne grebe tebe./
Ni res da neupravičeno gradi palačo/sej ima zelo zaslusno plačo/
v politiki ni vse tatvina kar je kroja/in baze se lahko usak os-

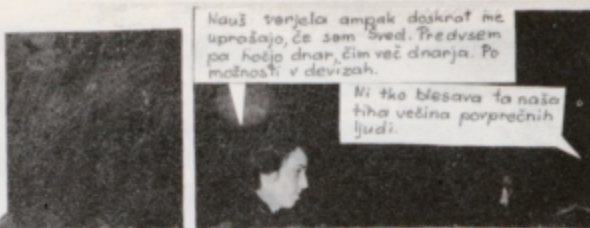
•Refren

Naveda je železna srajca/en bres, drug knaire u gojca/v divljenju ni krivice in pravice/eni ukusujejo, drugi ni pravijo vice./

•Refren

PM SE TAKOJ RAZPRIČA. GOVORI O ZUNANJE-POLITIČNI SITUACIJI IN O POLOŽAJU V KULTURI PO DRAŽEJOŠI BITKI.

Nauž verjela ampak dokrat ne uprošajo, če sem šved. Predvsem pa hoče dolar, čim več dnarja. Po možnosti v devizah.

Ni tko blesava ta naša tina večina povprečnih ljudi.

povprečni ljudje/velike odi, nesnate glave/povprečni ljudje/pres-trajene odi, dohodni nasmehi/nemočno opazujejo svojo usodo/kot v klavnici krave/kot si veli/ne vedo kaj sploh hočejo/kam sploh grebo/povprečni ljudje/ampak k zagledajo dolar/kup dnarja/zastri-sejo z ušesi/polep prejene strah/ko druge molzejo kot krave/tak-rot notranje vedo/kaj hočejo/in jim slina teče iz gobca/kam grebo./

Dej ne sen no, Janez. Resen mislm.

Ni šans. Men se jebe za tega tipa.

Pa ne, da si lubosumh? Gnera k nemu.

GOVORI O NOTRANJE-POLITIČNI SITUACIJI PO 425. ZASIEDANJU, O UDEŠNEČEVANJU GILJEV MOVE STOLETKE IN STABILIZACIJSKIM TRIZADEVANJEM MED MLADIMI.

GOVORI O CENAH V TRSTU TO ŽEVALVACIJI IN OKRIZI V PROFEŠIONALNEM ŠPORTU.

Kaj pa punk, ob kakšnih prilikah pa punk poslušaš?

Jaz sem šokiran, kako je sploh mogoče, da pri nas nekdo takšne stvari lahko snema! Imam občutek, da uživajo tisti, ki mislijo drugače, pri vsi preveč svobode.

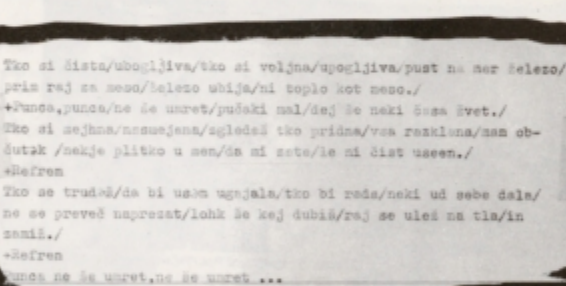
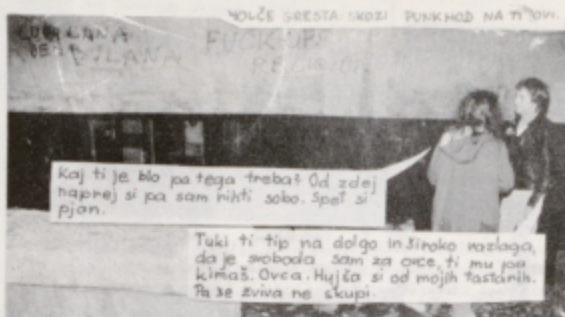

Zelo rad. Noj = roje klasika. Tudi jazz, ampak samo dobri ni glani jazz. Včasih jaz sprošitev seve: da poslušam kaj lažjega, najraje domačega. Več mi je disko, pa tudi narodno-zabavna glasba.

Nalo preveč je popil. Oprosti.

Jaz sem šokiran/da pri nas lahko obstaja stvar/ki zavestno ne deluje slabo luč/na sedenji trenutek/in nam povprečje kver./
•vrtostiraj, apeliraj/kdor ni za-ni naš/pozivam, kritiziram/kdor ni zame-ni nas./
Jaz sem šokiran/da je kaj takega sploh mogoče/da nekdo počne/kar se mu z hoče i/znema takine ploude!/
•Refren
Jaz sem šokiran/v tem kritičnem trenutku/toda če bomo enotni in trdi/jih bomo lahko uničevali kar sproti/ko jih najdemo na poti./
•Refren

NA POTI V VOJSKO SIV, MEGLEN DAN. ZA SPREMEMBO PADA K SPIZDE. JANEZ
PRIŽGE RTV LJUBLJANA.

IN SEDAJ, DRUGE POSLUŠALKE IN POSLUŠALCI
TRETJA NA NAŠI LESTVICI NAZ-NAZ-NABOLJ
POSLUŠANIH PESHIC LETA - „KOT PTIČKA DVA“ V
REVEDBI TOMAŽA TRIGLAVA. (IZVOLJ TOMAŽ!)

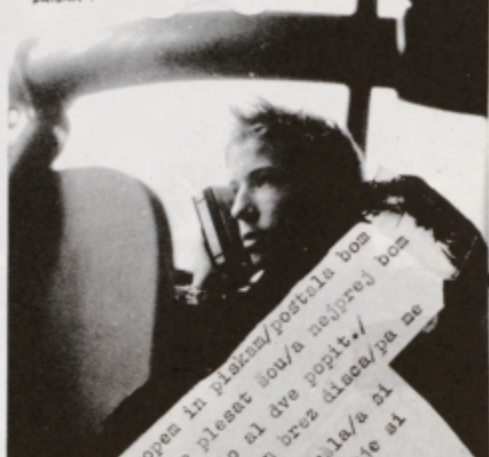
Kot ptička dva! Ustu
mafer! Kje je pa to!

Naj pada dež/naj sije sonce/naj padajo sekire/naj mi pede/naj pada
sneg/vseeno bo k meni prišla/vseeno bo moja vsa./
+In bova srečna vsa/in bova srečna mičva/oja,oja,kot ptička dva./
Naj zajašem konja/zajašem njo/vozim bicikel/vozim skiro/naj je
parna/naj je neparna/vseeno bo k meni prišla/vseeno bo moja vsa
+Refren

IN SEDAJ, TRENUTEK, KI SMO GA VSI KESTER
PRAVILNOVALI, NAZ-NAZ-NABOLJ
LJENEJŠA POTREKA LESTVICE TEHNIKA MSA
DUNA IN VREŠKA RADIAI PE SEN, DUGOSLA
VITA V IZVEDBI NARODNO-ZABAVNEGA
ANSAMBLA TOLINI FANTJE.

ŠE ŠESTI TEDEN NA NAŠI LESTVICI TATEEN
NA DRUGEM PESTU. MASA DE BALFI STA NAM V
POGOVORU PRED OČEDIJO KALPALA, DA DE NA
NUJNO GLASNO NAJDEMO VPLIVAJ NOST VAL
POSLUŠAMO TONET NUJNO PESHICO, „DISCO
DŽISKA“.

Jaz sem kraljica disca/z Bee Geesi hropem in plesam/postala bom
velik hit/bodi moj disco kid./Jaz bom že plesat bou/a ne prej bom
v Trst potvori/ti pa kaj v Grilčka prid/Čolo al dve popit./
+Disco džiška, disco džiška/dost da sem en dan brez disca/pa se
že pri arcu stiška./
disco je krasno blo/mel smo se zlo lepo/a si tudi ti prala/a si
kaj plesala?/Plesala sem tko kočno/da bilo je kar prelepo/kje si
se skrivati ti/miso videlo te moje oči!/
+Refren
Jala/intimeje sennajala./v Grilčka bi se prišla/ampak kdaj bom
otilej plesala/z Glavo opletala/v bokih se zibala?

32

JANEZ ŠTEJE DNI: ŠE 365, 366, 367 ... ČEZ 3 MESECE MU TELEFONIRA DARE.

A si ti?

Živjo, mož! Koko kaj?

Je še vedno. Soj zdi
se mi tko. Kaj je
kej duma nouga?

Če bit, sej veš, v zaspani Bulani nouga.
N i nač zamudu. Živ dolgoajt.

Aja? Kle je pa mrtva zabava.
Kakšna izbina, a?

Posluš, tle se neki govori da si
se hotu zmazat.

Ma kaksi. Sam precej na koncu sam bil. Na začetku maš občutek, da nauko kol minil. Lubezen do smrti, pa taki sistemi. K pa spoznaš, da neš nau minil, ti postane laži.

SREZANDE Z MARIDO V TIRANI...

Živo, lubi, a me še keje rada maš.

Prosim te, Janez. Ne hi težiti, ker bom šla.

Pa kaj? Čigav je pa otrok?

Dobr veš, da sem poročena, pa tud skom. Znihtu nama je stanovanje, vplačala sva za auto, mam dobro službo.

Sam da uživaš. To je dobr za lepoto.

233

Smrt aj love yu/na kolk možnih načinov lohk izrazno to krasno stvar/za tem, in libe dih, ja te volim, io smorito di te, smrt jaz te ljubim./

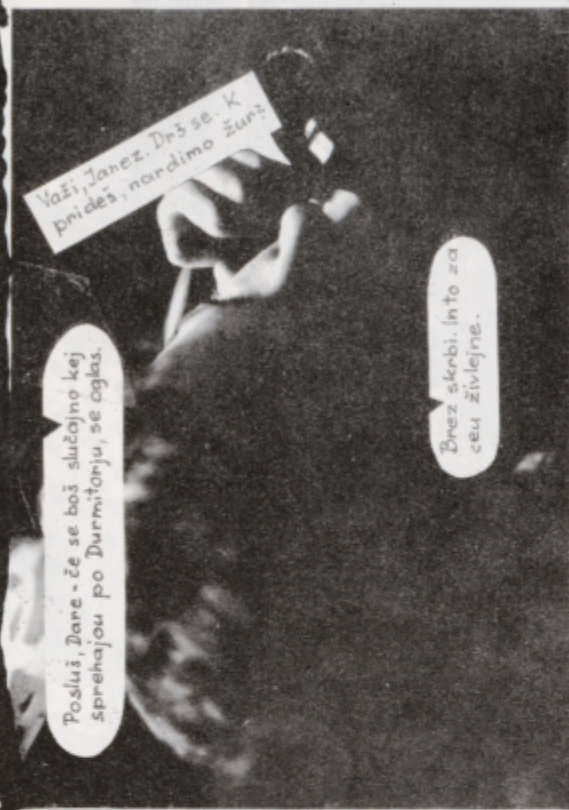
+Smrt jaz te ljubim/si je vtetoviral na dlan/nasledn dan je bil odpejjen dam./

Smrt aj love yu/na kolk možnih načinov lohk doselemo to krasno stvar/S strikom, pištolo, nošem, pogledom, smrt z alkoholom./

+Refren

Smrt aj love yu/kolk problemov nas reš te krasna stvar/raš na s meška, vojake, zakona, se je bane družbe, dolgo, smrt nas res skunjuje./

+Refren

Posluš, Dore - če se boš slučajno kej sprehajou po Durmitorju, se oglas.

Važi, Janez. Džš se k prides, naredimo žur.

Brez skrbi. Info za celi življenje.

Živjo, puncal/a me se kej reda maš/a je res kar pravjo/ub te zari reda daš? Neč ne oblub/m/ne bi ti r d lago/r d bi šu s stabo sp t/ nočem se igrat./

+Nočem te isigrat/ti lagat/te osvovit in zapustit./

A je res kar pravjo/ador igra se z ljudmi/ne smeje se zadoj/sam na koncu izgubi/nvč ti ne oblub/m/ne bi ti r d i gou/r d bi šu stabo sp t/nočem se igrat./

+Refren

Kaj je narobe/a čem sam te ujesiu/sam reku kej taca/da bi te izgubiu/use ti oblub/m/še hočeš bom tud lago/r d bi šu stabo sp t/ ne mora več sam ustati./

+Refren

[illegible]

9-055,02

0-n o3n d3v v...
v...d m d s...
n d c e i l n . A m p a k d o n s
b e e z v z i n p p a n k k... ..

Q + TWO K QJ + 830P QP - S
Q - QVY 8P 03000V K2 - 0V

1. a h k o s a m o s i a b k o n c a .
p r e d s t a v i s s . T o i e s e
n e v e m , k a k o s i s t a v a n i

[illegible]

2D-3D-FCM

20X050E0400 --EV+ L0779200

Je mal/pa nau nač /od mene ustal/moj odnos do sveta je konstruktivn/moj odnos je skrajno negativen/in krute moje volje preste/
in rdeča roža me po obrazu boža./
Ali beda kar je fikcije nekoga razreda/sicer pa kruh nam reže striz/
nke reda/Glej ga/debu je k svina/gra k pesem/z se ne rima./Še mal/
pa nau nač/od nas usal./

OPAZI, DA JE BREZ CIGARET.

Šranje, še za autobus mi je zmanjkal drobiža!

OPAZI, DA JE BREZ CIGARET.

Snanje, še za autobus mi
je zmanjkal drobiža!

Zakaj pa ne,
kunar.

34

Svet je razdeljen na dva dela - na pravo in napačno stran zaporov. To je vsa modrost življenja. Moraš ostati na pravi strani in zraven golfat kot se le da.

Zakaj pa potlej ti sediš, če si tolik pameten?

Bol sam pametan kokn si mislaš. Jest sedim tle
za enga drugca. Ure kle se mi zlo doben plačujejo.

Sploh ni tko slab diob. Vse bal se mi zdi, da je isti kurac kje si. Umeni, notar, u vojski, u civilu.

Mal čuden si me razumu.

Lomaš ga, mali. Ti bi ved stvari spreminjau, jest pa samo uživau. Švel ni tko švoh kakor učasih zgleda, zakva bi ga spreminjau?

Koker za kogaž!

A ne nardijo največ škode zmeri tisti, ki bi radi neki spreminjali. In da pol šak zmeri ostane vse isto. Čame je svetlom, neki narobe sam kadar mi manjka dandaja. A nazumeš?

Zo dobro.

Okaj Pa mi izveš. Kaj bi sploh rad spreminjau?

Nač. Smisu je v unič zvanju.

Mal si pomeš. Smisu je v delu.

Delu za koga, zakaj?

Za našo skupnost, za državo.

Država je krvava.

Ko je stopa v dvorano/se na je smegel/novinarji so se drug dan sgrekli/a se su je smegel/nben pa ni začetku/kar Metod je spoznou/da se proces njega sploh ne tiče/

Metod ve kar sicer se ne sme/da je državo izvoren sločin/da v bolešni le olajševalno okoliščino išče/da je ne bi z elektrošoki/

Za krvne delikte/sapirimo sodnike/

/pustno uživati biganiste/da smo pod ključ raj frigidne aktiviste/organizirane podpirimo lenuhe/ovajejao raj oveduhe/opi-gejao alkoholike/niti kaple za vseh bary vernike./

Tonej razlika je.

Seveda, seveda.

Ti zavrkaš vs napredek, vse pridobitve!

Sploh ne! Užas so bili ljudje rerni in nesvobodni, donag so samo slabši situirani in usklajujejo interese.

To pravež nekam činiš. Opozoru bite na to, da smo zkritiko usaga pri naše zdavni opnavi. Sploh nisi resen.

Ne! Sam nis'm tko bukat k si ti!

KO PRIJE IZ ZAPORA JE PREPRIČAN, DA GA NIČE NE RAZUME, IMA SEVEDA ČISTO PRAV. ZNAJDE SE NA CESTI - BREZ STREHE NAD GLAVO, BREZ SUŽE, BREZ PRIJATELJA, A Z FLAJO SAVRŠA.

čist dobr je v naši domovini biti star/lohk kimaš, če je treba/lohk odkis. vsa, če je treba/nisi duhovnik, a vsesmo pridigaš k far/sploh ni tko švoh/v naši domovini biti star./

+Zato šimbol pobit/da je koč ustel/stop ne ti u klub/daumo lohk skup jeml./

+riporočljivo je v naši domovini bi/t star/unk driš roke gor, če hočš/dol, če nočš/bul u TV/u stufu upraš dnar/sploh ni tko voh/u n-si domovini biti star/

+lefrun

Lepo bi blo v naši domovini se rojevat star/lohk bi bli pridni, se bi blo treba/poredni, se bi olo ureba, vse bi znal/v vsem bi prou r. vml, sploh neb blo tko voh/v naši domovini se rojevat star./

+lefrun

troci so naše največje bog, stvo, otroci so naše največje bogastvo.

Naš junak je na razpitu, pred njim so tri alternative.

1. Prvo, najbolj pocenja, vodi skozi rti.

ZGUBLJENA OVCA PADE V OBJEM STARŠEV. SKLONE ZAČETI ZNOVA.

slapit bom na tej dolzine sva in te prodajati najboljše ponudnikom bom ganil, če bom potreben, bom nezapo-ber, če ne bom. Se/ sploh ni tko bih bil slon.

2.

Druška alternativa je dokraj tipično slovensko. razlenu se losano tako, da se predhodno losamo nebe.

Oprosti mi, nisam se hotu ubet/sigledal je tko brezishodn/ves sam rešvet/biu s+a dol, totalno dol/niam veš vidu gor/niam se sogu pobret/niam se hotu ubet/ampak niam veš nogu/oprosti mi ...

3. Disco Student, v njem trop punkerjev.

KONEC
KRAJ
DIEND
FINE

36

Julie Burchill in Tony Parsons sta cenjena novinarja glasbenega časopisa *New Musical Express*. Tudi sama imata o sebi zelo dobro mnenje, saj na zadnji strani knjige ponosno izjavljata, da sta "edina nepristranska rock pisca na svetu". Naslov edine nepristranske knjige o rocku na svetu pa je:

"FANT JE POGLEDAL JOHNNYJA"

Osmrtnica rock in rolla

Čeprav nam v podnaslovu obljubljata pogrebni spredov, pa smo v resnici priča kronanju — Toma Robinsona za novega kralja in Poly Styrene za novo kraljico. Ali je ambicijam iz podnaslova v knjigi pošla sapa ali pa gre za spretno reklamno potezo? Odgovor na to vprašanje prepuščamo bodočim rodovom.

Julie in Tony merita vrednost rock in rolla po tem, kako blizu je njunim ideološkim prepričanjem. Glasba se pomakne v drugi plan, primarno postane vprašanje ideološke ustreznosti — predvsem besedil in politične aktivnosti obravnavanih glasbenikov. Problem je v tem, da je njun ideološki kalup zelo ozek in da vanj paše le malokdo in še to ne za dolgo. In tako kalup odškrncne enkrat roko, drugič nogo, največkrat pa odrfči kar cela glava. Tako so Pištrole ideološko šibke (večina časa), TRB močni (vedno), X-Ray Specs relevantni (v glavnem), Clashi pozerji (vedno), Talking Heads imajo besedila na mestu (sprva), Ramonsi nimajo tri čiste itd.

Človek se upravičeno vpraša, ali ni nekaj narobe z analizo novega vala, ki najde nekaj vrednega le v TRB, Rentgenskih očalih, Govorečih glavah, Modernih ljubimcih in delno Pištolah. Majhnih rib se ne lovi z veliko mrežo, velikih ne z drobno. Ravno v tem pa je po mojem glavni problem njunega razmišljanja. Predstave, ki jima služijo za izhodišče, so veliko preozke, da bi lahko zajele širok fenomen kot je rock in roll.

Druga stvar, ki moti, je njuna nestrpnost. Ta je sicer razumljiva spričo ideologizacije scene in iz nje tudi izhaja. Ideolog potrebuje sovražnike, in če ne gre drugače, jih najde tako, da jih predhodno sam ustvari. Najhujši greh je herezija. Največje nasprotnike Načela (Boja proti Kapitalizmu = Fašizmu = Rasizmu = Seksizmu) vidita med ne dovolj osveščenimi in "napačno" osveščenimi v lastnem taboru. Kdor v rock in rollu ne vidi predvsem boja proti Kapitalizmu... je bodisi umsko zaostal, reakcionaren, pozer, diletant, blefer, peder, ima kromirano bučo ali pa vse to skupaj. Kaj je torej rock in roll po njunem mnenju? Je deklamiranje revolucionarnih pesmi ob spremeljavi spodbudne glasbe. Je tajna zarota esteblišmenta in kapitalizma (ob pomoči velikih slepar-

jev) za lažje obvladovanje potencialno revolucionarne situacije. V sklop takšnih prepričanj sodi tudi odklanjanje generacijskega razkola kot tipične lažne, in kar je še takšnih izrazov, problematike (Čeprav po drugi strani tistim, ki so "na drug strani okopov", zelo rada očitata, da so prestari. Pôzabljata pa, da je rock in roll sestavni del mladinske subkulture, ki se je vedno potrjevala nasproti svetu starejših in drugače sploh ne more obstajati. Kar pa seveda ne pomeni, da je mladina preokupirana izključno z generacijskim razkolom, pač pa, da tudi druga družbena nasprotja opazuje in ocenjuje skozi optiko starostne skupine, ki ji pripada.

Ni čudno, da Prokrustovi postelji novolevičarstva, ki jo avtorja namenita rock in rollu, ustreza le redkokateri bend. Agitprop pop, ki ga zagovarjata, je za angleške razmere do neke mere še razumljiv, čeprav irelevanten. Pri nas pa imamo agitprop popa že sedaj preveč in ga še več verjetno res ne potrebujemo. Kljub tem bolj načelnim kritičnim pripombam pa lahko vseeno za knjigo v celoti rečemo, da je polna zanimivih informacij. Ravno takrat, ko ne razlaga, ampak opisuje, je najboljša. V tem je tudi glavna vrednost "osmrtnice" rock in rolla.

Grega

P. S. Včasih moti tudi novinarska nagnjenost k pretiravanju. Če na primer "prvi in drugi album Roxy Music vsebujeta edino resnično brezčasno rock glasbo kdaj posneto" in če so "Horses" Patti Smith "najboljši debut album vseh časov"; ali to pomeni, da prvi Roxy album ni njihov debut, ali Patti ne šiba rocka ali pa je muzika na "Horses" še bolj resnično brezčasna od muzike na debut albumu Roxy Music?

Zametki

so bili, seveda, klavirni.

"Umetniška pretveza je postala samoparodija junakov delavskega razreda, ki so postali razred kokainaških davčnih ubežnikov." Whoji so postali čisti vaudeville, Beatli so se ločevali, Clapton je kitaro zamenjal za heroin, Stonsi so upali le še, da bodo obogateli, preden bodo ostareli, Dylan je postal dogmatičen in pretenciozen, grupe kot Grateful Dead, Jefferson Airplane, Moby Grape, Love in Captain Beefheart" so uživale LSD z versko gorečnostjo spokornika, ki vrti molek."

"Prvič je rock postal sredstvo za verske appetite. Celo Beach Boysi so imeli svojega Maharašija in vsakdo, od Rolling Stonsov do tretje žene Franka Sinatre, je odhajal v Katmandu v kašmirski jopici."

"Energija, ki je bila navidez predana uničenju esteblišmenta, je bila najeta za donosno perpe-

tuacijo nič bolj subverzivnega kot je generacijski razkol."

Na primer MC5. Njihov konec "je jasno pokazal, da v ZDA mladine ni treba obvladovati; le ograditi jih je treba kot pol milijona radikalnih ovac. Iz tega je zrasel fenomen festivalov, na katerih se je mularija zbirala ravno toliko, da se je lahko valjala po blatu." Pot je vodila od Montereyja in Woodstocka (rojstvo "Naroda") od Altamonta (smrt "Naroda").

Keith Richard je takole komentiral tragičen dogodek: "Ljudje so prosili za to... vsi ti nagi, debeli ljudje. Imeli so obraze žrtev."

Edino, a še to navidezno alternativo sta prihajajoči generaciji nudila Lou Reed in Iggy Pop. "Ta čudna dvojica naj bi bila zapuščina šestdesetih let naslednji generaciji, čeprav predstavlja igla v roki ravno tako pretvarjanje kot razkazovanje rož v laseh... le slišalo se je bilj drastično na plastiki."

David Bowie, človek precejšnje poštenosti, a še večjega smisla za biznis, je v svoji glasbi odražal resignacijo generacije, ki čez vikend v Woodstocku ni uspela ustvariti novega sveta. Kljub velikemu vplivu, ki ga je imel na mnoge glasbenike svojega časa (Alice Cooper, T. Rex, Slade, Gary Glitter, Alvin Stardust, Sweet, Elton John, Roy Wood, Queen, Cockney Rebel) pa so ga na lastnem terenu posekali Roxy Music, katerih "prvi in drugi album vsebujeta edino resnično brezčasno rock glasbo kdaj posneto".

Potem pa se je leta 75 v Angliji pojavil pub rock, ki je predstavljal "reakcijo na ogromne stadione, v katerih je bogata aristokracija občasno blagovolila igrati, in na obiske matron, s katerimi so za odrom ljubimkali — Whoji z Elizabeth Taylor in Rolling Stonsi s Princeso Margareto." Čeprav je bila glasba v glavnem derivativna in posnetki na ploščah niso ujeli vzdušja s koncertov, pa so pub rockerji vseeno odigrali pomembno vlogo predhodnikov.

V New Yorku je bila kljubuska scena razvita že prej. Eden najbolj znanih bendov pa so bili New York Dollsi. Glasbo so kradli Stinsonom, a izžarevali dosti več energije. Dollsi so bili neskesani pozerji, ki so dolgovali veliko več Marilyn Monroe kot pa Elvisu Presleyu. "Zaradi ovir, ki so si jih sami vsilili — Thunders in Nolan sta bila vdana heroinu, Arthur Kane pa je bil kronični alkoholik in navkljub snemalni pogodbi z Mercury so prišli na sloves nezanesljivih degenerikov, zaradi česar praktično niso mogli nastopati nikjer drugje kot v Max's Kansas City. Toda med katastrofalno evropsko turnejo so naredili tak vtis na krojača iz East Enda brez posluha, s prostori v Chealseju, da je sledil Dollsom v Pariz in kasneje v New York in na koncu postal njihov menager. Poskusil je preprečiti razpad benda, celo kot čistilec oken je delal za dodaten dohodek, jih znova lansiral z rdečimi usnjenimi trakovi pred ogromno zastavo s srpom in klavirjem."

A niti občinstvo niti Dollsi niso jemali tega resno in bend je začel razpadati."

Thunders in Nolan sta pobegnili v New York in ustanovila nov bend imenovan Heartbreakers, krojač pa se je vrnil nazaj na Kings Road. "Toda suknarjev potencial ni ušel sokoljemu očesu Johnnyja Thundersa."

"Malcolm McLaren je največji slepar, ki sem ga kdaj srečal."

Seks

V Londonu si je McLaren še naprej prizadeval izzivati etablirane standarde in predsodke družbe — s trgovino za tedibojse, imenovano "Let It Rock".

"McLaren in Westwoodova (njegova partnerica) sta potrebovala dve leti, da sta odkrila, kar bi imel vsak mulc s ceste za samoumevno; da so bili resnobni in ustaljeni tediji pederški reakcionarji, seksisti, rasisti, sumničavi celo do vremenskih sprememb." "Ko sta spoznala, da sta na sledi napačnega kulta in da tedibojši "sploh niso, kar sta mislila, da so" sta razočarana diletanta prisegla vdanost v usnje oblečenim rockerjem, preimenovala trgovino v čast legendi, ovekovečeni na hrbtu motorista, Too Fast To Live, Too Young To Die, (Prehiter, da bi živel, premlad, da bi umrl). A usnjene obleke, verige in resice so bile še ena slepa ulica.

Do sedaj sta si McLaren in Westwoodova že nabrala dovolj izkušenj o svetu dela, ki obstaja zunaj njunih v zavetju porojenih teorij, da sta spoznala kako generacijski konflikt ne bo spravil njunih imer na prve strani nedeljskih časopisov, kaj šele zdramil temeljev civilizacije. Po korenitem premisleku o taktiki šoka sta prišla do Seksa kot zadnjega branika javnih inhibicij in morale." Posli so končno vzcveteli, v trgovino so začeli zahajati mladi ljudje, ki jih je privlačila pornografija. Malcolm pa je osvajal že nov teren, vpisal se je na pevske vaje.

"Toda žvrgolenje novopečenega slavca je utihnilo, ko ga je upravičena starostna paranoja spravila k pameti; raje se je tolažil z delegatskim zadovoljstvom pri nadziranju težavnega napredovanja skupine sedemnajstletnih bivših skinheadov, rednih obiskovalcev Seksa, ki so se imenovali The Swankers (Bahači) in so bili ponosni lastniki celotnega sistema ojačevalcev plus inštrumentov, vse to pa so nakradli komad za komadom v obdobju dveh let."

"V zasedbi Swankerjev so bili Glen Matlock na basu, študent umetnosti in neprikriti oboževalec Paula McCartneyja, ki je ob vikendih delal v Seksu — najbolj dovršen glasbenik v bendu, kar pa še ni pomenilo bogvekaj; bivši bobnar Steve "Heteroseksualni" Jones kot vokalist in oponaševalec španskih natakarev; pomočnik električarja Paul Cook kot čvrsti in tihi bobnar benda, potem ko je palčke prevzel od svojega najboljšega prijatelja Steva; in kitarist, uganka z imenom Wally, dvomljiva oseba z redkimi zobmi in očali, čigar

"..~~Sex~~ Sex Pistols so postali politična sila- ne sami na sebi, kot posamezniki, ampak s svojim provokativnim odnosom do kulture".
Malcolm McLaren 1980

"V resnici nam ne gre za glasbo"- Za kaj pa? "Za kaos"
-iz intervjuja s Sex Pistols

"Jisto zares smo prazna generacija-nimamo vam kaj povedat."
(Knox iz benda Vibratorji)

"Dva sta načina videnja punka: kot dogme ali kot smisla za tveganje"
Paul Morley(NME)-1980

"Spominjam se časov, ko sem hodil na koncerte in tam srečaval polno hipijev, odštekanih in združenih, riiiiiiiiiiima, kako so me prezirali, ker sem bil kakih 20 let mlajši od njih in ker sem imel kratke lase. Takrat sem spregledal to njihovo pozo. Ludi mnogo punkov je prav takšnih zaradi česar mi gre na kozlanje."
(Johnny Rotten)

"Toliko časa, dokler bo pogumen...punk sploh ne bo mrtev"
Jello Biafra(Dead Kennedys)-1980

"Da napises pesem rabiš eno uro-vse pesmi bi lahko odigral v treh tednih..."(Joe Strummer iz benda Clash)

"Zakaj svêti ne nehajo prepovedovat nastopov in začnejo graditi hiše?" (Paul Weller iz benda The Jam)

"V osnovi smo anarhisti. A na nas bolj vpliva britanski punk, nemški rockerji in Dada-gibanje. Dober del našega protesta privzema obliko smešenja te gnile družbe" - Andrea, mlad švicarski tovarniški delavec in pripadnik alternativnega gibanja-1980

"Šmo generacije, ~~mnogo~~ zrasla ob pomembnosti vojne
in romantike, ne da bi izkusili. Polne glave sterilnih
spolnih podob in senzacionaliziranih grozljivosti... ob
fizičnem nad zoru medijev... prazna generacija..."
Al Mc Dowell, punk slikar

TOVARIŠI

Tovariši gospodje jest vam ne verjamem

Tovariši gospodje jest vam ne verjamem
Ne verjamem stari državi ki vas je rodila
Vsaka stara država je pač tolko kriva
Kolkor mila rabi vila da bi se umila
Vila pa je čudna netuzemska stvar
In rabi dosti dosti mila da se ne pokvar

Tovariši gospodje jest vam ne verjamem

Preveč skačete v besede
preveč rožljate z orožjem
Preveč je vode v vinu
Občutek je že zdavnaj zginu

Tovariši gospodje jest vam ne verjamem

Včasih hočem risat
Včasih hočem pisat
Včasih hočem pet
Vedno me morte zatret

Tovariši gospodje jest vam ne verjamem

Računajte z nami

Gradimo ceste, gradimo proge / hodmo na sestanke, ne
jebemo droge. / Producirite nas, oblikujte nas / pošl
te na vas, predvsem pa: računite na nas! / Računite z
nami!...// Vključite nas, izključite nas / razumte nas,
izplunte as / gradite nas, podrite nas / učite nas,
ukinte nas, imejte nas, pustite nas!...// Preštečajte nas
in odštečajte se, plodite se, množite nas/ Predvsem pa,
predvsem pa / predvsem pa: računite na nas!...

Podgane iz Lublane

in so se smejale / ko so bežale / v kanale... / V mestu
pa je zavladal / red in mir./

Civilni in vojaški

Če bi bil tujc in nebi nič vedu / bi mislu / da vsi ljudje k
se drugač oblačjo / tud so drugačni / če bi bil tujc in nebi
nič vedu / bi mislu / da vsi ljudje k se enak oblačjo / tud
so enaki / če bi bil tujc in nebi nič vedu / bi mislu / da vsi
ljudje k pluvajo na oder / tud so punki / nebi se mogu bi
mot t/.

PANKRTI

Kruha in iger

Kruha in iger nam dejte zdej / sej tkò itak nočmo več
naprej / Kruha in iger — nočmo več nazaj! (3x) // Kruh
nej bo bel in igre zabavne / še ceste nam dejte lepe in
ravne / kruh bomo jedl, se igre igral / po cesti se bomo
med sabo ubijal.//...// Umirte nas, butnte dol/ /
medtem ko se kopate na Costa del Sol / in ne se bat da
se mo šli kšen upor / sej vidte da držimo skoz roke
dol//...//.

Zelenye berega peysažov (Ljubica)

//Zdej pa pazi ljubica / prhajava na nevarna tla // (2x)
/ Zeleni so griči pokrajine // in veverica ki se skrije na
drevo / in vojak ki ustrel v nebo / so se komu pocedile
sline? / Zeleni so griči pokrajine/ in ženska v uniformi z
rdečimi lasmi / in črna limuzina z zastrtimi lučmi / lju-
dem se vse to normaln zdi / Zeleni so griči pokrajine /
stadioni / so polni plapolajočih zastav / le neka mla-
denka si postavi vprašanje: Zakaj vedno primanjkuje
zelene barve.//...//.

Jez sm na liniji

Jez sm na liniji / nč se ne more spremenit / linija je
ena, bolš k nbena, linija je naša / bolša k vaša maša. //
Mi smo na liniji: nč se ne more spremenit / mi smo na
liniji / nč ni treba spremenit // 5, 6, 7, 8, na liniji
kosm.//...//. Mi smo mladi, mammo linijo radi, radi,
radi, radi, radi, radi.//...//.

Sedemnajst

On vedno ve kam veter piha / kam je in kam še bo / rd
spomine tud obuja / na čase ko ga še ni blo / sicer pa
rad v stvari se spušča / o katerih nč ne ve/ in ker te so
zlo pogoste / mu vsaj to od rok gre.// 17, 17 / mlad
perspektiven kader / 17, 17 / namesto glave radar // Na
oltarju njena slika / pod sliko šopek rož / ona-izvir vse-
ga navdiha / mladinec postaja mož / On vedno je v
prvih vrstah / ko gre za red, napredek, mir / pa nej bo
mladinsko slavje / nagelj al pa brigadir//...//.

Otroci

Bli smo otroci tistih let, ko smo hotel govorit spet / o
resnici, zvesti tovarišici — bli smo otroci tistih let / ko
smo hotl iti spet — na cesto v mesto / Bli smo otroci
tistih let / ko smo hotel najti spet / pot od tod do kod /
bli smo otroci tistih let / ko smo hotel grešiti spet / na
zemlji, ne v nebesih. / Zdaj smo otroci tistih let, ko
hočmo govorit spet: o resnici, fuku in planincih / o
cesti, zvestobi in mladincih / o poti, zmoti in neredu / o
grehu in kako je vsedu v redu / Zdej smo otroci tistih
let, ko hočmo govorit spet: bla, bla, bla...

PANKRTI

TOTALNA REVOLUCIJA

Janez hoče it u službo / Janez hoče bit duma / Janez
hoče pit več čaja / Janez, kurbin sin, zakva? // Totalna
revolucija za nega ni rešitev / Janez kurbin sin hoče
samopotrđitev // Janez hoče it marširat / Janez hoče več
basirat / Janez hoče stat na mir / Janez, kdo bo plaču
pir? // .. // Janez noče bit več Janez / Janez hoče bit
kdo drug / Janez hoče več boga / Janez, kurbin sin,
zakva? //...//.

legendarna grdota je od takrat dosegla mitične razsežnosti in se lahko kosa le še z Meduzino."

Igrali so zgodnje Small Faces in Whoje, pa malo Stonsov, Foundations, Love Affair... Glavno besedo sta imela Matlock in Wally, Jonesu in Cooku pa ni ostalo drugega, kot da obžalujeta Dollse. Vse to pa se je spremenilo, ko se je pojavil McLaren s svojo vizijo subverzivnega rock benda, ki jo je projiciral na "prazne generacijske strani Swankerjev".

"Kot plašnemu izvajalcu so dali Stevu Jonesu kitaro, za katero se je lahko skrival, in napredoval je tako hitro, da se je skupina kmalu lahko znebila svoje Ahilove pete. Medtem ko je Wally odjahal proti sončnemu zahodu, je McLaren krstil svojo opolzko zalego z imenom Sex pištrole; ta prispejda je bila izmišljena zato, da bi zasejala trojni strah v srca nadute javnosti — fukanje, nasilje in reklamo za McLarenovo trgovino."

Jones je v celoti presedlal na kitaro, McLaren pa je začel iskati novega frontmena. Steve ga je opozoril na nekega grbavega tipa zelenih las, ki so se ujemale z gnilimi zobmi. Večkrat je strašil ravno po mračnih kotih Seksa. To je bil John Lydon.

"John na pogled ni bil lep; ko je mati narava delila lepoto, je stal na koncu vrste in ko je prišel do pulta, so ji ostali le še meningitis, šibek vid, zobje, ki so jih skupaj držali jekleni oporniki, zaustavljena rast in stalne težave s sinusi."

Ko je k njemu pristopil McLaren, je bil upravičeno nezaupljiv. Na začetne ponudbe je reagiral z osornim posmehom. A Malcolm je kmalu odkril, "da vodi najhitrejša pot do Lydonovega srca prek konzerve ležaka". Po enournem prepričevanju je postal novi član benda, McLaren pa njihov stalni menager.

"...John... se je spraval k pisanju besedil, ob katerih so New York Dollsi izpadli kot mormoni, ki še niso slišali za spolne perversije. Omikane z Matlockovimi melodijami so pesmi kot "Sedem-najst":

— "Šele 29 jih imaš, veliko se moraš še naučit / a ko bo posla konc, se ne povrneš več / nam je vseen za dolge lase / ne nosim kikle / ne delam, le speediram / to je vse kar rabim / jaz sem kurčev lenuh"

"Satelit" — Poskušaš se vključit v sceno, a si preveč obscen / gledaš kot velik debel roza pečen fižol / kako neki misliš, da bi lahko koristil / ko lahko računaš le na mojo zlorabo / veš, da mi ni všeč od kod prihajaš / to je le satelit Londona"

— "Ni bodočnosti" — "Bog obvaruj kraljico / fašistični režim / iz tebe je naredil idiota / potencialno vodikovo bombo / bog obvaruj kraljico / ona sploh ni človeško bitje / ni bodočnosti v angleškem snu"

— in "Anarhija v ZK" (ki jo je v resnici napisal Jamie Reid, "družbeno osveščen" stranski produkt McLarena) —

"Jaz sem Antikrist / jaz sem anarhist / ne vem, kaj hočem ampak vem kako to dobit / hočem uničevati mimoidoče / ker hočem bit anarhija / ne pa priden fantek"

tvorile osnovo njihovega prvega nastopa v StMartinovi akademiji za umetnost novembra leta 1975 kot predvozačev benda rock'n'roll preporoda.

Na čelu z Johnnym Rottenom (ime je skovala mati Paula Cooka, ko je videla Lydonove zobe) so Sex pištrole obmetavali s steklenicami, navdihnili so z besom zaščitnike zakona tako med tediji kot med študenti — v dveh ogroženih plemenih, ki jima je skupen resnoben strah pred prevratom. Množica se je pomirila, ko so Sex pištrole odklopili in koncerta je bilo naenkrat konec."

Naslednje tri mesece so Pištrole nastopale, kjerkoli so jim pustili. Okoli njih se je začela zbirati manjša skupina zvestih privrženecv, znanih kot Bromley kontingent — nepopravljivi pozerji, ki jim je bil glavni cilj pritegniti nase pozornost. Poleg kontingenta so slavo Pištol širili še McLarenovi dolgočasni umetniški prijatelji, ki jih je iz premišljene dekadence predramila ravno družbena bolezen Pištol.

"Rock se je vedno spogledoval z nasiljem zgolj kot z metaforo; Rotten je uničil to pozo in jo nadomestil z realnostjo — občinstvo je neprestano ogovarjal z izlivi zmerjanja, pljuvanja, besedila je renčal, kot da ga spominjajo na lastne hemoroide, plesal je kot gnijoče truplo, ki se še vedno trese od udarcev na pokrov zapirajoče se krste, steklene oči so mu gorele, blede kožo je imel okrašeno z opeklinami cigaret, ki si jih je sam prizadejal, od amfetamina izsušene ustnice so se mu vihale v divjem preziru...

Pištrole so kristalizirale široko razprostranjeno represijo, ji dale obliko, stil in usmeritev. Lastno-ročno so spodbudile nastanek gibanja."

Kmalu so podpisale svojo prvo pogodbo z EMI. "Kakšno zajebano smetišče" je posmehljivo dejal Rotten, ko se je prvič primajal v urade tega Monday Cluba med firmami plošč. "Ce ti ni všeč, lahko odjebaš", je zarenčal neki poklicni človek EMI.

Na tem so potem gradili.

Pištrole

"26. novembra 1976 so črne hladne kopije "Anarhije v ZK" prišle iz tiska in to je bila največja himna mladostne frustracije, ki je bila kdaj izdana. Malo več kot tri minute slepe pobesnele furije, ki je premaknila večletno pozo demonične obsedenosti do popolnoma nezaslišanih ekstremov, enkratno nepretenciozna/delavska demistifikacija, lepa, izmučena, živce uničujoča hvalnica anarhije kot samo-vlade, ki so jo Sexs pištrole nevsiljivo hrupno izvedle v praksi, ko so izpadle bolj živo kot se je kdaj posrečilo Billu Grundyju v zelo gledani oddaji ITV Today (Danes), in postali so splošno znani v slabih treh minutah."

Bill Grundy je namreč, v želji, da bi izpadel bolj mladosten, pred televizijskimi kamerami začel ogovarjati eno od fenic, ki so prišle na snemanje Pištol, Siouxi Sioux. Pištrole mu niso ostale dolžne in ga začele obstreljevati z izrazi kot: umazani zajebanec, umazani starec, zafukana

gniloba itd. Sicer tradicionalno hladni Angleži so se razburili. Neki gledalec je v navalu besa razbil svoj barvni televizor. Grundyjeva žena je zagotavljala novinarju Daily Maila, da se njen mož doma lepše vede. Paula Cooka je mati vrgla iz stanovanja. Začele pa so se tudi druge težave.

Najprej je odpadel koncert na Univerzi Vzhodne Anglije, da bi se zaščitila "javna varnost". Naslednji dan je odpadel koncert v Derbyju. V Leedsu je koncert sicer bil, a pred publiko izrazito sovražno razporejenih študentov.

"Potem ko so baje pili, pljuvali in kozlali na Letališču Heathrow in potem ko je "Anarhija" dosegla Top trideset, je EMI stopila vse obstoječe kopije singla in razdrila pogodbo z bendom v glavnem zaradi pritiska tako različnih skupin, kot so tovarniški delavci, ki so stavkali, ker niso hoteli več pakirati plošče, ostareli umetniki pri firmi, ki so zaslutili grožnjo mlajših, in pa jezni delničarji, ki jih je skrbelo, da bo vrednost delnic zaradi sporne plošče padla."

Problemom z zunanjo okolico so sledili še notranji prepiri. Najodločilnejši za usodo benda je bil spor med Matlockom in Rottnom. Rotten je Matlocku očital malomeščanstvo, težnjo po liderstvu v bendu in odklanjanje njegovega improviziranega nihilizma. Marca 77 je bil Matlock že bivša Pištola, zamenjal pa ga je John "Sid Vicious" Beverley, Rottnov prijatelj še iz šolskih dni.

"9. marca je najmanj verjetna firma, A & M, podpisala pogodbo s Sex Pištolami pred Buckinghamsko palačo, tisku na čast. Rotten in Vicious sta praznovala kupčijo tako, da sta pretepla Paula Cooka na zadnjem sedežu limuzine, ki jih je peljala na sprejem v urade A & M in zlonamerne govorice navajajo, da so bili uslužbenci A & M zgroženi nad edinstvenim načinom, kako so se Pištole udomačile — ko so ugotovili, da jim vino ni všeč, so ga spljuvali na preprogo Cyrila Lorda, odlagali so sveže iztrebke na pladnje, razbili okno, razbili straniščno školjko in ogovarjali tajnice z opolzkimi predlogi."

Čez dva dneva so Rottna kaznovali s 40 funti zaradi posedovanja amfetamin sulfata, še isto noč je skupina, v kateri so bile tudi Pištole, baje pretepla nekega diskdžokeja, ki ni hotel vrteti njihovega novega singla. Drugi, bolj častni rock glasbeniki pri firmi, kot na primer Rick Wakeman, Peter Frampton in Karen Carpenter, so zahtevali, da se Pištole odpusti. Zgleda, da je A & M potrpežljivost minila, ko so ji Pištole predlagale osnutek reklame za novi singl "Bog obvaruj kraljico". Reklama prikazuje angleško kraljico s krono na glavi, oči ima zavezane z naslovom pesmi, usta zamašena z imenom benda, nos pa preboden s knofljico. "Dogodki tega z akcijo napolnjenega tedna, v katerem je bend podpisal za A & M, so privedli Dereka Greena do zaključka, da so s tem, ko so nudili Sex pištolam dom, zagrešili katastrofalno napako, ki jo je bilo treba takoj in za vsako

ceno popraviti. A & M je uničila 25.000 tisoč kopij singla "Bog obvaruj kraljico" in dala Sex pištolam nogo, lepe pozdrave in 75.000 funtov."

Denarja torej ni manjkalo, zato pa so bili še vedno brez firme, z majhnimi možnostmi nastopanja in soočeni s tiskom, ki je bil izrazito sovražno nastrojen. Vse bolj pogosto so jih skušali spraviti v zvezo z NF. Na enega najbolj grobih napadov, v London Evening News, je odgovoril McLaren:

"Dragi gospod, rad bi poudaril, da Sex pištrole ne pripadajo nobeni politični stranki, še najmanj ostudni Nacionalni fronti. Menim, da je izredno neodgovorno in neumno dajati tej umazani organizaciji kup zastoj publicitete s tem, da jih povezuje z nami."

13. maja so Pištole podpisale novo pogodbo, tokrat za Virgin. "Bog obvaruj kraljico" je bil singl, ki se je v letu srebrnega jubileja najhitreje prodajal. Prodali so ga v dveh milijonih izvodov. Pištole so sklenile, da uspeh proslavijo s privatno zabavo na ladji Queen Elizabeth. Med žurko so imeli tudi koncert, na katerem pa je prišlo do pretepa med nekim prijateljem Pištol in preveč vnetim francoskim novinarjem. Lastnika ladje je zgrabila panika in zahteval je, da celotna družba zapusti ladjo.

"Osem policijskih čolnov je spremlilo Queen Elizabeth v пристanišče Charing Cross in ko jih ni nihče ubogal, so pristaniški policaji po zvočniku izdali ukaz, da se ladja izprazni, petdeset častnikov Posebne policije pa je vdrlo na ladijsko palubo. Družbo so razkropili z ogabnim prikazom neutemeljeno brutalnega nasilja in dve marici sta bili kmalu polni izbranih članov iz tabora Pištol, med katerimi je bil tudi Malcolm McLaren.

Policijsko preganjanje Sex pištol brez primere je junija 1977 navdihnilo še druge patriote k pretepaškim akcijam. Johnnyja Rottna so porezali z britvico na parkirišču Highbury, potem ko so ga prej prepoznali v baru bližnjega hotela, na plesišču Dingwall pa so teden dni kasneje fanta, ki je na svoji prvi plošči izjavil, da hoče uničevati mimoside, pobili na tla, udarili s kozarcem in mu znova odprli stare rane, ki jih je dobil z nožem..." Paula Cooka so napadli z železnimi drogovi, ko se je zvečer z dekletom vračal domov. Prizanešeno pa ni bilo niti ljudem, ki so se s Pištolami le družili. Enega so porezali, drugemu razbili nos, tretjemu zlomili nogo, četrtemu spremenili osebni opis. Večina tiska pa je vztrajno trdila, da gre pri vsej zadevi le še za en McLarenov reklamni trik. Komaj so čakali, da bi se Pištole, kot rockerji pred njimi, umaknile s ceste.

"Toda Pištole se niso ogradile pred ljudstvom, ker bi imele izbiro; to so storile, ker je obstajala nevarnost, da bi izgubile življenje. Napadalci na parkirišču niso hoteli na žive in mrtve pretepsti Rottna ampak razrezati tako temeljito Obraz punka, da bi on/ono ostal pokvečen za vse življenje. Lahkoverne izjave Malcolm McLarena o

soncu z bivšim zapornikom srednjih let Biggsom; Vicious se je zopet pojavil v ilustriranih revijah z novim primerno neuspešnim poskusom samomora, s preveliko dozo valiuma in alkohola na pol poti med San Franciscem in New Yorkom; Rotten pa je sam odletel v New York, ostal s fotografom New Musical Expressa Joeom Stevensom en teden tam, potem pa se je vrnil v London.

Tako so se Sex pištrole izognile temu, da bi postale Rolling Stonsi osemdesetih let z najbolj konstruktivno potezo od njihovega nastanka — dezintegracijo. "Malcolm je hotel iz mene narediti drugega Roda Stewarta in ko sem brnil nazaj, mu ni bilo všeč. Z nobenim od njih ne bom več delal, kar pa sploh ni prevelika škoda," je zaključil Johnny Rotten, vedno ravno tako nujen za Sex pištrole, kot je bil Glen Matlock za njihovo glasbo.

"Steve lahko odide in postane Peter Dinklage; Sid lahko odide in se ubije in nikogar ne bo briga; Paul lahko znova postane električar; Malcolm pa bo vedno Wally."

Sprevod

"Ko je tovorni voz enkrat dobil kolesa, ker si je nenadoma vsaka firma plošč zaželela imeti svoj punk bend, je vsak bend postal naenkrat punk."

"Prvi v soseski, ki so oponašali vodilno luč Pištol in ki so razvili svoj lasten prepoznaven individualen imidž so bili The Damned. Bili so "cenena drhal burlesknih pedrov in reformiranih hipijev, odločenih, da izkoristijo najugodnejši trenutek novega vala..." Končali so neslavno kot "prvi gobavci punka"...

Nič boljši niso The Jam. Tudi oni so "miselni produkt torijev nižjega srednjega razreda, gnusijo se vsem punkom, ki dajo kaj nase, zato ker so se ogradili od gibanja, čeprav so mirne vesti na njegov račun služili."

Clashi pa so na drugi strani MC5 novega vala; menager, ki si prizadeva biti verodostojen; snemalna pogodba za šestštevlično vsoto; revolucija za zabavo in profit. "Ustvaril jih je Bernie Rhode, bivši Malcolmov šofer, kot neposredno konkurenco Pištolam, "toda Clashi so se tako trudili, da bi vzdrževali prepričljiv videz, da so zanemarili vsebino za stil, pristali na izmišljanju problemov, ki jih ni."

"Clashi so enodimenzionalni učenci umetnosti — preveč zaposleni s prepevanjem, da bi lahko koga zapostavljali."

"Medtem ko so Strangersi preobremeženi z lastno nedoraslo spolnostjo, da bi lahko ponudili kakršenkoli prispevek otipljivim političnim problemom, razen s patetično neučinkovitim praznim besedičenjem."

"Edina stvar, ki ji Strangersi nasprotujejo — so ženske."

Američani

"Za relativno mlad narod so Američani neverjetno počasni, ko gre za odkrivanje talentov..."

"Lahko bi rekli, da Američani mislijo, da je punki biti junki!"

"Britanska novovalovska glasba izvira iz depriviligiranosti in razredne diskriminacije — besedila so trpka in optimistična. Toda Amerika je preveč izgubljena in bendi tam so se umaknili v sebične fantazije individualne realnosti."

"Preprosto rečeno, angleški punk bendi hočejo biti najboljši — ameriški pa najbogatejši."

Manhattan ni otok po naključju — izven Max's in CBGB mularija še vedno prižiga sveče za KISS in Bee Gees."

"V deželi pogumnih in svobodnih so punki celo v večji manjšini kot socialisti — čeprav se jih, seveda, niti približno tako ne bojijo."

Toma Verlaina in njegove Television so poslušali le ljudje, ki so bili prepričani, da "so reinkarnacija francoskih homoseksualnih pesnikov". Njihova velika plošča "Marquee Moon" je "še najbolj spominjala na nedorasle Byrdse, ki so si zastavili za cilj zmenek s Salvadrom Dalijem ne pa s Top deset".

Edini ljudje, ki so lahko vzpostavili zvezo z The Heartbreakers Thundersa in Nolana so bili "drugi junkiji, toda celo junkiji znajo koristneje uporabiti svoj denar".

Richard Hell, ex-Television, ex-Heartbreakers, je ustanovil lasten bend, imenovan Voidoids. Njegovo filozofiranje bi lahko na kratko strnili v "odklanjanje vsega, vsakogar, kjerkoli."

"Čeprav je postal Hell skoraj slaven z razkazovanjem majice z vljudnim napisom "Prosim, ubijte me!" je prosil za milost, ko mu je ustrežljiv punk iz Newcastla pomeril pištolo med oči." Trenutno čaka Richard na ugodno filmsko ponudbo obskurnega (to je prestižnega) filmskega režiserja.

Ramonsi so umsko zaostali in politično reakcionarni. Na nastopih, ki se odvijajo z vratomno naglico (tudi po 33 pesmi v eni uri) pa izražajo "svoj prezir do lastne glasbe, do publike in, upravičeno, do sebe."

Dead Boysi so pedri v naborkih.

"Za Mink De Ville je vabljenost novega vala bolj monetarne kot hereditarne narave, čeprav so vsi njihovi rifi sposojeni pri kulturah zavrženih ameriških državljanov — pri črncih in Portorikanih."

Le dve častni izjemi sta (bili) v ameriškem novem valu. Prva so Talking Heads.

"Medtem ko so besedila vseh drugih bendov zagovarjala podobo neobstoječe sub-strate družbe (The Heartbreakers zapeljivih junkijev, Ramonsi prikupnih butcev, Television globokoumnih vizionarjev, Mink De Ville občutljivih nasilnežev in Richard Hell mučeniških nihilistov) so Byrnova

"Anarhiji kot samo-vladi" so redno obiskovale lokalne oddelke za poškodbe; policaji, tisti, ki so jemali zakon v svoje roke, in drugi lopovi pa so prakticirali, kar je Malcolm pridigal; na robu prepada uničenja se ni opotekala družba, temveč McLaren in njegovi fantje."

Izšel je zadnji singl, za katerega je glasbo napisal Matlock-Pretty Vacant (Lepo prazni) in z njim je splavala po vodi tudi vsaka možnost, da bi prišle Pištrole na prvo mesto Top of the Pops (Top lestvico).

McLaren je vse bolj pozabljal na svoje menagerske dolžnosti. Z ameriškim režiserjem Meyerem se je pogovarjal o filmski premieri Pištol. Drugo šibko točko benda pa je predstavljal Sid oziroma njegova punca Nancy Spungen.

"Če je kdo pretiraval glede lastnega pomena, je bil to Vicious, ki je povzročil zamero med Pištolami, ker je posvečal več časa temu, kako bi postal Rock ideal, kot pa učenju svojega inštrumenta."

Obupano si je prizadeval postati še bolj osovražen pri novinarjih, kot je bil Rotten.

"Rezal si je telo z razbitimi steklenicami, medtem ko si je Rotten ugašal čike na rokah, napadal je nasprotnike z zarjavelo verigo motorja, medtem ko se je Rotten zadovoljil s serviranjem verbalnih bičanj, si vbrizgaval heroin, namesto da bi jemal amfetamin." "15. oktobra so Sex pištrole izdale "Počitnice na soncu", do tedaj njihov prvi plagiat ("In the City" Jamov) in razkrili dolgo pričakovani Sidov skladateljski talent. Kljub družnim prepovedim predvajanj na radiju se plošča ni povzpela med prvih pet; pokazala je tudi, da so Sex pištrole s spremembo basista izgubile svojo verodostojnost na plesišču, ne pa tudi ideološke šibkosti. 4. novembra se je zgrnil zakasneli album "Never Mind The Bollocks, Here's The Sex Pistols" (Ne vznemirjaj se zaradi jajc, prihajajo Sex pištrole) na nič hudega sluteči svet, ki si ni niti v sanjah mislil, da bo nadir singlov Pištol predstavljal pravo

nirvano Sidovih kompozitorskih zmožnosti. Avtorske tantieme je Vicious dobil za "Počitnice na soncu", "Trupla" in "EMI"-banalne, letargične vaje iz negativne repetitive, žalostne, prazne in hrome. Skoraj bi lahko rekli, da gre za kompilacijo največjih hitov, saj kar tretjino albuma (sam oceni) zavzemajo štirje singli benda; "Lažnivec" in "New York" sta neučinkoviti in narejeni mimogrede, skoraj tako šibki kot poskusi Viciousa; medtem ko so "Sedemnajst", "Problemi", "Brez čustev" in "Uklonitev predstavljali bisere iz kleti, ki ne nudijo opravičila."

Z distribucijo so bile zopet težave. Napadali so jih z vseh strani, ne le z desnice, kjer je NF med drugim izjavila, da ni Rotten "nič boljši od belega zamorca". Rotten je odgovoril tako, da je vstopil v Proti-nacistično ligo.

"Ko se je bend začel pripravljati na začetek svetovne turneje, so v repertoar uvedli pesem "Belsen Was A Gas" (Belsen je bil plin — v prenesenem pomenu prazno besedičenje), pesem, ki jo je Sid Vicious napisal za svoj prejšni bend. Potem ko se je kot edini član benda pojavil na vaji, je Vicious skušal vse skupaj končati s tem, da je skočil iz hotelskega okna v tretjem nadstropju, toda namero mu je preprečila gola surova moč Nancy Spungen, ki ga je zgrabila za pas in ga potegnila s hladnega večernega zraka."

V zahvalo jo je Sid pretepel. Nancyjino vpitje je privabilo policijo in noč sta prebila v zaporu.

Po intervenciji vplivnega rejca kikirikija so Pištrole le spustili v ZDA. Začela se je "svetovna turneja". Prve nastope so imeli na jugu med kavboji. V Texasu je prišlo do prvega resnejšega incidenta, ko je Sid izjavil: "Vsi kavboji ste pedri!" Kavboji niso ostali dolžni in začeli so metati na oder konzerve piva, Sid pa je kot orožje uporabil svoj bas.

Pištrole so razpadle, ko Rotten ni hotel v Rio de Janeiro, kjer naj bi imeli koncert z bančnim roparjem Ronaldom Biggsom.

"V bendu, ki je v sedemdeseta leta vdihnil novo življenje, so se pota ločila — Jones in Cook, vedno ubogljiva, sta odletela v Rio na počitnice na

besedila obravnavala vsakodnevno pretakanje življenja, ki se vrti okoli povprečneževih preokupacij z domom, službo, družino, prijatelji, ljubljenimi osebami in državnimi uradniki."

Ampak Talking Heads so bili predobri, da bi lahko dlje časa obstajali v pokvarjenem ameriškem svetu. Dokaz za to, da so se spridili, je njihov novi producent, "ex-Roxy Music diletant s kromirano bučo" oziroma "ex-Brian Ferry bend — član Baldwin Eno" (v resnici Brian Eno, ki ima na svojo nesrečo bolj malo in to blond las), mož, ki je sodeloval pri snemanju "edine brezčasne rock glasbe, ki je bila kdaj posneta".

Tako kot je Eno uničil Talking Headse je John Cale (ustanovitelj Velvet Underground) za Warner Brothers uničil drugo nado ameriškega novega vala, The Modern Lovers.

Biseri in izmečki

"Esteblišment skuša ohranjati nadzorovani kaos, ki ga je počastil z imenom "red in mir". Če bi bila red in mir dejansko cilja vladajočega razreda te dežele, potem provokativno in nesmiselno izražanje agresije na nogometnih tekmah in fašističnih shodih — odgovornost za neprestano zapravljanje milijonov policajev, funtov in lastnine — ne bi bilo sveto.

Toda delavski razred mora na nekemu sproščati svoje frustracije in kdo bi sploh lahko bil boljša tarča od še bolj ranljivih članov njegove družbene strate? Zato vlada odobrava nogomet, politične nevolje in — od petdesetih let naprej mladinsko kulturo.

Kapitalizem — "boter fašizma" — živi, da bi povečal multimilijonske profite. V "rock in rollu" se posebni interesi esteblišmenta in kapitalizma ujemajo tako čvrsto kot pri sklepu, odkrita afiniteta, ki je sicer nista zmožna doseči pri nobeni drugi špekulaciji.

Kakor hitro se v oznojenih klubih pojavi kakršenkoli dozdevno nevaren nov glasbeni pojav in upravičeno pomoli pest statusu quo, ga zmamijo iz teme z istimi starimi zapeljivimi vabami v obliki spolnosti/droge/denarja/slave in gredo skozi isto izkušnjo komercialne asimilacije. Nekoč ostri, jezni čekani se stopijo v mehke, neučinkovite dlesni.

S tem da ohranja iluzijo glasbe kot mladostnega upora, doseže svoj namen — producentaška žaba kanalizira ne le denar, ampak tudi čas, energijo in psiho mladih ljudi v nekaj, kar je bilo njihovo najbolj ljubosumno čuvano blažilo več kot dvajset let.

Punk je začel gibanje, porojeno iz dejstva, da Ni zabave, končal pa je kot produkt, katerega obstoj Ni grožnja."

"Paradoksalno je najboljša stvar, ki je prišla iz punka (ali vsaj, ki je prišla iz prostora, ki ga je punk očistil) tudi najboljša stvar, ki je prišla iz

glasbe. The Tom Robinson Band so se zbrali januarja 1977 neposredno zaradi rastočega desničarskega rock elementa, potem ko je Tom Robinson spoznal, da se ne bo mogel nikoli boriti proti fašizmu, rasizmu in seksizmu (ali bo komercialno uspešen), če bi igral akustično kitaro na stranišču."

TRB igra v korist pretepenih žena, proti preganjanju homoseksualcev in za Antinacistično ligo.

"So prvi bend, ki ne pozabi svojega političnega položaja, kakor hitro stopi iz snemalnega studija. Je prvi bend z dovolj čisto, nerazredčeno neseksanostjo, da lahko vztraja pri petju, ki je čvrsto na brezkompromisni liniji pripadnosti, čeprav bi bilo življenje neskončno lažje — in nič manj komercialno uspešno — če bi se opravičili in odšli pred začetkom nereda."

V primerjavi s Tom Robinson Bandom si ga vsak drug glasbenik drka v prazno."

Pepel

"Hej mulc! Prid sem..."

Hočš "Capitol Radio" EP? Hočš "Anarhijo" v črnem škrniclu EMI? Hočš "Bog obvaruj kraljico" A & M? Hočš francosko "Anarhijo" na 12 inčih? Hočš ilegalca "Anarhija v ZDA"? Hočš zbirat metulje?

Zelo izpolnjujoče, zbirati stvari... in zelo zadovoljujoče. Ostaneš zadovoljen, nasiti te, postaneš debel in star in hladen, stojiš v vrsti za rock in roll predstavo.

Leta 1978 se vsaka gramofonska firma prebujala, da bi na pragu odkrila kak dokaj odvečen punk kombo. Ponudba in povpraševanje? Toda kako češ nuditi nekaj, za kar ni nikakršnega povpraševanja.

Pa kaj potem, mulc, kmalu se bo pojavil nov pralni stroj/krema za madeže/rock bend na tržišču, ki bo rešil vse tvoje probleme in te utišal/te obvaroval ceste/te odvrnil od resničnih sovražnikov/vsebine do naslednjega plačilnega dne.

Kakorkoli že, Bog Obvaruj Rock In Roll... iz tebe je naredil Potrošnika, potencialnega Idiota... TO JE SAMO ROCK IN ROLL IN JE PLASTIČEN, PLASTIČEN, JA JE!!!"

Prevod in priredba
G. T.

GRUPA 92

GRUPA 92

ČIGAV JE TA OTROK

BIL JE V KANTI, VES MAJHEN IN UBOG
MAR BI UMRL, KO ŠE NI BIL OTROK
TKO PA ŽIVEL JE LE DVANAJST UR ŠE
POL PA NA ŽALAH KOPALI SO GROB

BLA JE GIMNAZIJK A IN VSISO SE SMEJAL
K EN TEDEN BLO JE NI V ŠOLO
NAŠL SO JO V GOZDU IN VSI SO SE BAL
DA NI ZADNJA K ZARD TEGA JE UMRLA

NIHČE NE VE KDO JE BIL OČE
KER TEGA SAM SI NE PRIZNA
NAJBRŽ JE ŠE Z DRUGIMI SE KAVSALA
SAJ POLEG NJE JE VIDU ŠE DVA

GRUPA 92

IMBECILI

za rešetke so te dal
v belo si oblečen
ker drugi so se te bal
ti še smeš ne biti srečen

pravijo da zdravjo te
a tega ne razumeš
važno je da ven se ne
velikokrat prikažeš

vsak dan trije obroki
glavno da ti na miru si
iz sobe slišijo se stoki
lahko da to si ti

za rešetke so te dal
v belo si oblečen
ker drugi so se te bal
ti še smeš ne biti srečen
— imbecil

RAZNO SU Činjavljati delo in odgov ZA RADNIČKU KLASU

svakog dana cijene skaču
sve je teži život za radničku klasu
svakog dana starci plaču
love nema, a cijene skaču
plače su male kao i uvijek,
a povišice ni za lijek

UČINIMO NEŠTO ZA RADNIČKU KLASU
tvornicama poslovi idu dobro
turizam nam donosi dobru lovu
uvoz i izvoz dobra su stvar
idu nam i oni, al negdje je kvar
po svemu se vidi: love ima
za dišu auto i kuću na moru
UČINIMO NEŠTO ZA RADNIČKU KLASU

SVE JE PO STAROM

rodih se na ulici
bez ikoga uz sebe
rastao sam usred smeća
a kom se za to jebe

jednog dana nadoše me
ljudi u plavom
odvedoše me u zatvor
i ostah tamo

SRANJE

mozgovi nam krvare
od silnih parola
mozgovi nam krvare
od crno bijelih kola
SRANJE, SRANJE, SRANJE
gutamo pilule
zhog svjetla i mraka
gutamo pilule
zhog poboljšanja raka
SRANJE, SRANJE, SRANJE
ubijamo, krademo
iz dosade i navike
ubijamo, rademo
tako su nas učili
SRANJE, SRANJE, SRANJE

godine su prolazile
nisam više dijete
pustiše me ko' čovjeka
ne završih fakultete

sad sam na mukama
nije mi sve jasno
htio bih se ubiti
ako nije kasno

PROBLEMI

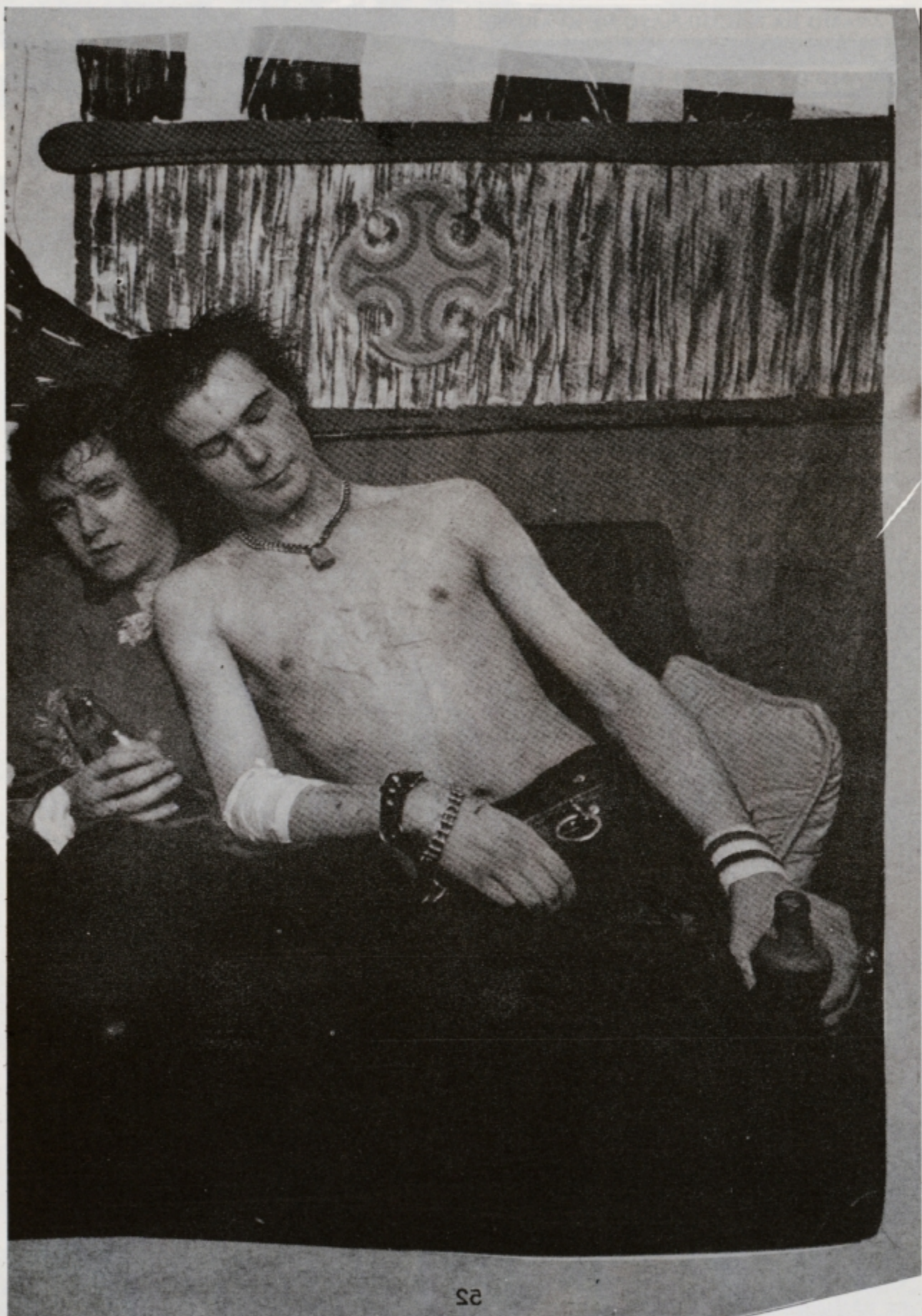
ZATO SE BUNIMO, ZATO SE ŽALIMO,
JER ZNAMO DA NACIJU NAŠU NE KVARIMO!

MI ZNAMO DA NISMO TA GENERACIJA
ZBOG KOJE BI SE SRAMILA NAŠA NACIJA.
RUKAMA BI HTJELI UHVATITI MAGLU,
KAO DOKAZ NEKIMA DA NISU U PRAVU.

FOTELJA

ŠTA JE? ŠTO TRAŽIŠ TU
POSLIJE 37. SVOJE?
IDI! GUBI SE!
IMAMO KADROVE MLADE,
IMAMO KADROVE BOLJE.

FOTELJA NIJE NASLJEDNA,

Sex Pistols

SEX PIŠTOLE V TEXASU

*Samo plesni bend
ki se je namenil uničiti
svet
...in sebe
Napisal
Častiti Charles M. Young*

Gorje tistemu, ki poskuša vlivati olja na vodo, kadar jo je Gospod razvihral z nevihto! Gorje tistemu, ki raje uboga, kot bi strašil! Gorje tistemu, ki mu je ljubše dobro ime kot dobrot! Gorje tistemu, ki se na tem svetu ne poteguje za nečast!

— Herman Melville, Beli Kit

Neprestano mislim na moža iz Texasa, ki je sedel nasproti mene v kompjuteriziranem tramvaju na letališču Dallas-Forth Worth. Tip je spominjal na napadalca Longhornov pred približno dvajsetimi leti, ki je od takrat kupil delnice petdesetih velikih naftnih izvirov: 130 kil, tridelna obleka za 300 dolarjev, LBJ klobuk, vezeni škornji, napihnjena cigara v ustih.

"Ja, njihove glasbe še nism slišu," je priznal, ko sem ga vprašal za njegovo mnenje o Sex pištolah. "Ampak, uh, kuko je že ime bobnarju?"

"Paul Cook?"

"Ne, ta drug tip, uh, uh..."

"Sid Vicious?"

"Ta, ta!" Texačan je potegnil iz ust cigaro, nagnil glavo nazaj in se zarežal. "Madona! Ta je pa res dobr!"

Dreek. To ti je človek, ki razume Sex pištole. In dreeek, če lahko isto rečeš za večino nacionalnega tiska. Ne bi rad izpadel potuhnjen, ljudje (med novinarji, ki pišejo o Sex pištolah je postala običajna praksa, da javno obtožujejo druge novinarje, ki pišejo o Sex pištolah), toda dobro smo plačani in resnično izgleda slabo, če je največji uvid, ki smo ga zmožni, da Sid Vicious ne izgleda zloben. In preprosto sporazumeti se moramo glede tega ali naj jih imamo za zlagane, ker so neotesani in grdi ali zaradi tega, ker niso dovolj neotesani in grdi.

Ni važno. Rock and roll bend lahko doleti tudi slabša usoda kot, da je na čelu dreeek liste oddaje Today. Te ljudi je treba ogrožati. Kot ponavljajo Sex pištole že nekaj let jih ne zanima igranje glasbe po tradicionalnih definicijah; oni ustvarjajo v družbi viharje. In v nasprotju z željami vseh pri Warners oni natančno vedo kje ustvarjati svoje viharje: po točilnicah kjer se zbirajo mali ljudje ameriškega juga.

Narodi buče kakor velike vode buče! A On se zadere nad njimi, in pobegnejo kar najdalje, in podili se bodo kakor pleva na gorah pred vetrom in kakor se prah vrtinči v nevihti. Ob času večernem, glej, smrtni strah!

Izaija 17 : 13—14

Sex pištole so zapihale v Dallasu na dan Nove izboljšane ledene dobe — Božje kazni, ki je doletela narod spočet v banalnosti in predan podmeni, da je moč vsakega človeka zreducirati na kratko biografijo v reviji People. To so ekstremni časi, ki zahtevajo ekstremna dejanja. Tako sem prišel domov v New York in s kladivom razbil televizijski sprejemnik. To sicer ne bo ustvarilo Meteža smrti toda vsaj opazovati mi ga ne bo treba na Novicah očitno.

"Smrtno resno sovražimo oboževanje slavnih ljudi," je govoril prerok v slačilnici Longhornov medtem, ko je nebo kozlalo led na nekaj milj oddaljen Večni ogenj. "Uničiti ga je treba." Resnica Boga samega, le da 3000 let prepozno. Ubogi pankrt bi bil srečnejši, če bi romal po puščavi, kričal skalam in škorpionom, da bodo Kanaaniti skrunili hčere Izbranega ljudstva dvakrat dvajset generacij zato, ker so sklepali kupčije s Silami pekla. Dovolj je bilo mehkužnežev kot so Izaija, Jeremija in Amos. Pokažite mi Knjigo Rottna in pokazal vam bom preroka vrednega, da stopi Zlata teleta.

"...Ne zanima me več kaj se bo zgodilo, v redu so. Splačalo se je in Johnny Rotten je kurčeva super-zvezda," je rekel Bob Regehr, šef za A R pri Warners, novinarju Village Voica Robertu Christagu po otvoritvenem koncertu v Atlanti. Nedvomno v redu fant, ta Regehr, toda v tem primeru Glas pekla. Če hoče prerok dandanes kričati ne le skalam in škorpionom ne zadostuje, če odjaha na oslu v Jeruzalem in pobije nekaj menjalcev denarja. Morajo ga posneti, razpečati, angažirati in prodati. Skleniti mora kupčijo s Peklom da bi javno ožigosal Pekel, ki ga hoče spremeniti natanko v to, kar sovraži. Kaj pridobi človek, če ga obožujejo kot še en par prsnih bradavic Sarrah Fawcett-Majors in pri tem izgubi svojo dušo? Kako naj se bister prerok obnaša preden nas Metež smrti vse pokoplje?

Farsa je teater impotence.

V situaciji obče družbene paralize/zastoja, sterilnosti, stereotipije

cilj ni polastitev moči ampak razpustitev moči.

Norman O. Brown, Closing Time

Johnny Rotten gre na oder v San Antoniu (njihov tretji ameriški nastop, moj prvi), na sebi ima izrazito neprilegajočo "bondage" obleko in majico s sliko dveh kavbojev, ki si stojita nasproti, ven pa jima visita ogromna kurca — Sid Vicious pozdravi publiko z "Vi kavbojski pedri!" in treska z basom po glavi nekega tipa, ki ga skuša na odru napasti — Johnny Rotten pravi "Oh ne, Sid je spustil kitaro," pod neizprosno barajo piva, konserv piva, kep stepene smetane, pljunkov in česarkoli drugega kar množici prida v roke

— bobnar Paul Cook in kitarist Steve Jones si iskreno prizadevata narediti prava vrsto hrupa, da se burke Rottna in Viciousa nadaljujejo — Randy's Rodeo, splošno priznan kot ena najbolj razvpitih točilnic v Texasu, nabita z 2200 ljudmi, nekateri med njimi se režijo in poskakujejo, malo več jih kriči "Kurcelizniki!" in to tudi resno mislijo (a se kljub temu bolj zabavajo in nabirajo snov za več zgodb kot na sto koncertih grupe Kansas), večina pa jih stoji naokrog in opazujejo, kot da vse skupaj ni nič bolj resnično od preklete oddaje Today. (V eni noči se ne da nevtralizirati 20.000 ur gledanja TV v njihovih življenjih) — to je farsa.

Nihče, razen nekaj grupijev, ki izgleda nikoli ničesar ne doumejo, ne obožuje. Pri tradicionalni rock transcendenci pride do predaje lastne identitete zvezdi na odru toda pri Sex pištolah, ki zelo vztrajajo na lastni poti, odleti identiteta skozi okno, ne da se nek kurac s kitaro polasti moči ampak razpustitev moči. Prav zaradi tega bi morala Warners slediti primer EMI in A M in takoj te tipe odpustiti. Samo še en korak je do spoznanja, da se lahko zabavaš ne da bi karkoli kupil. Potem bo vsakdo najebal. V snegu.

Anarhija za ZDA

Prišla bo nekoč morda

— novejša verzija priljubljene pesmi J. Rottna

Steve Jones in Paul Cook mi v zakulisju s poudarkom čvrsto stisneta roko, ker sem ju obdolžil, da imata ohlapen prijem v nekem prejšnjem članku (RS 250). Vicious, ki si je s flumastrom načečkal "Dejmi" na samo-opraskane prsi, opravičuje napad na člana publike s tem, da ga je tip udaril v glavo s polno konservo piva. Rotten se po nekaj minutah prikaže iz slačilnice, njegov kreposten srepi pogled izpade malce komičen zaradi smukca, ki ga ima polno na ramenih (z njim si potresa lase). Vprašam ga kaj se je zgodilo z Russom Meyerjem, ki naj bi režiral njihov film.

"Vrgl smo ga," pravi Rotten. "Med nami je prišlo do nesoglasja. Mislil je, da sem pizda. Mož se je preveč zanimal za finance."

"Količina predmetov, ki jih je publika metala je neverjetna," pravim. "Se ne bojiš, da bi izgubil oko?"

"Lahko vržem nazaj," pravi. "Ne smeš bežati pred stvarmi dokler se ne prepričaš osebno."

"Maš kaj načrtov za neposredno bodočnost?"

"Naravnost v Evropo gremo po tej turneji," pravi. "Potem bomo mogoče dobili daljše vize in se vrnili nazaj sem. Pokriti Ameriko v dvajsetih dneh je smešno, in nikoli ne bomo igrali v večjih dvoranah. Resnično ne razumem vseh problemov, ki smo jih imeli. Prej ali slej bodo ljudje doumeli da smo le plesni bend... s težkim sporočilom... namenili smo se uničiti svet. A veš, da nas je FBI povsod sledila? Nekaj jih je bilo. Zajebat nas hočejo."

Samo barbari so dejansko sposobni, da pomlade svet, ki trpi spričo civilizacije v poslednjih trzajih.

Friedrich Engels, Izvor družine, privatne lastnine in države

"Težko bi razložil koliko svobode potrebuje bend oc firme," pravi menager Sex pištol Malcolm McLaren mec poletom iz Baton Rouga v Dallas. Jones in Cook, k sedita vsak na eni strani, iz pijače mečeta režnje limone in kocke ledu drug v drugega, včasih se jima pridruži McLaren.

"Ves instinkt jim pravi, da morajo brzdati, medtem ko jaz želim, da vsa divjost pride na dan. Kot manager to iščem. Potrebujemo klube kjer lahko skočiš v publiko in izgineš za pol ure. Nikoli ne bi smeli igrati v Atlanti in Baton Rougu. Kako naj bend piše dobre pesmi, ko pa igra za študente? Naslednjič bomo igrali v Mississippiju in Alabami, da bomo lahko videli kako grozne so stvari v resnici. Če bi poslušali Warner Bros, bi igrali v New Yorku." McLaren jasno izpljune besedo "New York". "Iskreno upam, da se bo pojavil nek nov bend, ki bo z nami tekmoval," nadaljuje. "Trenutno ne vidim nobenega, a potreben bi bil, da bi se Sex pištole vnovič razdražile. Kot po mojem stvari stojijo trenutno postajajo okameneli, nesproščeni in samovšečni... Celo jaz to vidim."

Farsa je način demistifikacije
tragični način remistificira.

Norman O. Brown, Closing Time

Večerni koncert v Dallasu je žalosten, zelo žalosten. Sid Vicious je očitno vzel preveč nečesa in je totalno aut. Toda alkohol, ali karkoli je že bilo, ni problem. Problem je v tem, da se pači na očiten način. V nekem trenutku se — njegov "Dej mi" razširjen v "Dej mi fiks" — skloni k poskakujočemu dekletu blizu odra in trešči z nosom v njeno čelo. Naslednje pol ure pusti, da mu kri nekontrolirano kaplja iz nosnic, maže se z njo po obrazu, pljuva jo na punkice, ki vsakič zahtevajo še več. Sem čisto za popolno neotesanost toda to ni bila popolna neotesanost. Bedasto pačenje ga je izdalo. Klonil je pred Hej — pogledite-me-jaz-sem-zvezda.

Ko sem ga intervjujal prejšnji avgust je bil Vicious uporen v svoji nedolžnosti, na svoj način najbolj očarljiva in spontana Sex pištola. "Toda kako?" je rekel ko sem ga vprašal kako bi se vedel do ljudi, ki bi ga želeli spremeniti v nekaj kar ni. "Znam živeti le na en način." Kot sedaj... ne mislim na bodočnost. Nimam pojma." Sedaj pa je stopil naravnost v središče bodočnosti in boleha kot vsi drugi rock and rollerji zaradi prevelike doze: hrepenenja po tem, da bi si lahko privoščil karkoli. Samo to je še potreboval svet: še en Brian Jones mit.

"Si slišu to?" reče Jones. "Še nekdo je opazil. Sid je nocoj popolnoma pijan. Še to ni vedel v katerem ključu igramo "Lepo prazni"."

"Bilo bi kurčevo monotono, če bi bil vsak koncert dober," pravi Rotten in dvigne novo pivo k ustom. "Na zdravje dvem letom nesramnega tiska in Prvi fazi našega napada na Ameriko."

Stopim iz slačilnice in vidim Paula Cooka, ki se pogovarja z grupijem. "No, a imaš kakšno sporočilo za tvoje ameriške fene sedaj, ko si v Ameriki že en teden?"

"Ja, smejte se nam," pravi. "Človek ne sme bit resen o tej stvari."

Sid Vicious stoji na strani odra in se prepira z dvema tiho vztrajnim varnostnikoma. Držita ga, da se ne bi pahnul v majhno skupino občudovalcev, ki so po koncertu še ostali. "Nočem jih vse pofukat!" kriči, "Pofukat hočem le eno." Varnostnika ga držita, on pa postaja vse bolj obupen, ko mu začno grupiji govorit, da je krasen in da v bendu nimajo prav, ko ga kritizirajo. "Hočem govorit z ljudmi, hočem le govorit z ljudmi."

Talent je treba uvrščati glede na občutek, ki ga dosega; Genij glede na nasprotovanje, ki ga pogojuje (religiozno naravo glede na škandal, ki ga nudi). Talent se prilagaja takoj in neposredno; Genij se ne prilagaja danim razmeram. Talent ogreva kar je dano (če uporabimo prispodobo iz kuharstva) in poskrbi za njeno pojavitev; Genij prinaša nekaj novega...

Soren Kierkegaard, Dnevnik

Genij je ušiva beseda, ker izpade kot da skušam zamenjati stare napačne bogove z novimi napačnimi bogovi. In mogoče to tudi počnem. S prijateljem sem stavil dvajset dolarjev, da bo Never Mind the Bollocks prišla na Top dvajset — očiten primer tega, da sem verjel to kar sem želel verjeti. Ampak, madona, videl sem Sex pištole na dveh dobrih nastopih — v Wolverhamptonu v Angliji in San Antoniju v Ameriki — in vem, da imamo tu opravka s kolektivno genialnostjo. Nihče ni nikoli tako obvladal teater impotence kot Sex pištole. Ustvarili so si vse prave sovražnike, sedaj pa morajo najti še svoje prijatelje. Kdaj in kako jim bo to uspelo ali celo, če sploh lahko obstajajo še dva tedna pa ne bom napovedoval.

— — —

Young ni hotel napovedovati bodočnosti. A še preden se je njegov članek pojavil v 259. številki revije ROLLING STONE februarja leta 1978, so Sex pištole že razpadle. Zdržali niso več skupaj niti dva tedna. Ko bi vedel kako hitro bo prišel konec verjetno ne bi končal citat preroka Izaije na sredi stavka. V celoti se glasi takole:

Ob času večernem, glej smrtni strah! in preden nastane jutro, jih ni več. To je delež njih, ki nas plenijo in usoda njih, ki naše siloma jemljejo.

Izaija 17 : 14

Zadnji hip je Young dopolnil članek s krajšim nekrologom.

— — —

Requiescat in Pace

Bolje, da imaš malo s pravičnostjo nego veliko dohodkov s krivico.

Pregovori 16 : 8

In zgodi se, ko je minilo enajst dni od naskoka Sex pištol na Pekel, ravno ko je šel svetopisemski tekst v tisk, da so preminili. In velika je bila radost na oddaji

Today kajti srečni so bili v srcih, da so se njihovi sovražniki sami premagali.

"Na začetku smo bili dvajsetkrat boljši," je rekel Steve Jones dopisnici iz zahodne obale Peggy Bellas. "Zadnje čase pa so stvari postajale vse slabše tako da sem se vprašal — zakaj ne bi izstopil preden postanemo za en kurac."

Tako je bil v San Franciscu njihov zadnji koncert in štirje vetrovi so razkropili Sex pištole, vsakega v skladu z njegovimi željami: Jones in Cook sta šla v L. A. in potem v Brazilijo, Rotten v Anglijo prek New Yorka in Vicious v bolnico.

"Šli smo tako daleč kot se je dalo," je izjavil Rotten za New York Post preden je izginil. "Vsakdo nas je skušal spremeniti v veliko skupino in to sem sovražil. Iz nas so hoteli narediti drugo verzijo Rolling Stonsov."

Potem ko je trdno in brez sanj zaspal na poletu iz San Franciscu v London Sida Viciousa ni bilo več moč prebuditi kar je povzročilo velik preplah med njegovimi sopotniki. Na letališču Kennedy so ga kar najhitreje odpeljali z rešilcem v Jamaica Hospital v Queensu kjer mu je zdravnik dal "splošne protistrupe za mamila" a se je previdno izognil specifikaciji mamila (če je za mamilo sploh šlo) na katerega se je delovalo. Razkril pa je Viciousovo pravo ime, John Ritchie, in povedal, da so Sidu dovolili, da je nosil svoj pasji navratnik.

Rotten je izjavil, da v skupini ni prišlo do prepira in da so se zgolj odločili, da končajo. Jones je opisal Rottna kot "težaka", ki je postal "v zadnjih šestih mesecih domišljav". (Takšna je nevarnost boja proti Peklu — postaneš lahko svoj lasten sovražnik.)

Malcolm McLaren je, kot je dejal Jones, izjavil "Sit sem že vsega tega sranja," in je tudi želel razpustiti skupino. Pri Warner Bros. so izjavili, da jih bo McLaren v nekaj tednih spravil skupaj in jih pregovoril. Jones je menil, da to ne bi imelo pomena, ker skupaj ne morejo več pisati pesmi.

"Vem, da smo veliko izgubili s tem, ko smo razpustili skupino," je dejal Jones ter izrazil svoj odpor do stroge varnosti in splošnega ozračja ujetosti na turneji. "Z lahkoto bi uspeli toda ni pomemben denar ampak to kar v resnici želiš početi. Ne bom nadaljeval, če se pri stvari ne zabavam. Je še na kupe drugih skupin. Naj prevzamejo stvar v svoje roke. Mi smo začeli. Naj oni končajo."

Bolje je spokojnost v roki kot obe roki polni garanja in prizadevanja v prazno.

— — —

Ekleziast 4 : 6

Kaj se je zgodilo s Pištolami po razpadu je bolj ali manj znana zgodba.

Najhitreje je šla pot navzdol za Sida. "Ta na svoj način najbolj očarljiva in spontana Sex pištola" je sicer kazala nagnjenja k odkritemu svobodnemu podjetništvu. Novinarjem je računal za intervjuje, svojo ceno pa je določal glede na stopnjo povpraševanja. Če je bil promet šibak se je zadovoljil tudi z dvema dolarjema. Za takšnim obnašanjem, ki je bilo čisto v skladu z njegovim imidžom pa se je verjetno ves čas skrivala tudi dejanska potreba po denarju. Sidovo življenje se je, odkar je

spoznal Nancy, spremenilo v uživanje droge in iskanje denarja za novo drogo. Potem, ko je Nancy umrla v sumljivih okoliščinah so ga osumili umora. Ven je prišel na kavcijo, a le za kratek čas. Umrl je zaradi prevelike doze mamil.

Glen Matlock, basist in pisec večine glasbe, ki ga je Sid pri Pištolah zamenjal, je ustanovil nov bend z imenom Rich Kids (Bogati fantje). "Ime ni v nikakršni zvezi z denarjem, nanaša se na bogastvo idej, bogastvo talenta. Mi smo Bogati fantje, a tudi Mick (Jones) je bogat fant, in Johnny Rotten, gre predvsem za vprašanje odnosa in ne česa drugega." Matlock svojega bogastva idej pri Rich Kidsih ni znal realizirati, niti finančno niti drugače in bend je kmalu razpadel.

Steve Jones ni postal novi Peter Frampton, pa tudi Paul Cook se ni vrnil k električarstvu kot je napovedal Johnny Rotten po razpadu skupine. (Uganil je le glede Sida). Po mnogih peripetijah in odlašanjih sta ustanovila svoj bend imenovan The Professionals. Po soundu še najbolj spominjajo na... Sex pištole.

McLaren niha med pevsko in menagersko kariero. Po duši je (frustriran) pevec, ki se mora po sili razmer ukvarjati z menagerstvom. Po Dollsih je zaslovel s

Pištolami, po Pištolah je poskušal priti do Blondie, letos pa je izgleda le našel ustržno zamenjavo.

Johnny Rotten je bil očitno ključna osebnost Sex pištol, njen "najbogatejši fant". Po razpadu Pištol je ustanovil Public Image Ltd. Je edini od bivših Pištol, ki na glasbeni sceni nekaj pomeni. Preimenoval se je nazaj v Johna Lydona. "Si že kdaj skušal vnovčiti ček na ime Johnny Rotten?"

O glasbi na Second Edition (ex-Metal Box) pravi: "Pošten eksperiment v zvoku na katerega pa se da tudi plesati. Na glasbo so vplivale težke irske ljudske pesmi iz 15. stoletja, ne reggae ampak srednjeveška glasba."

Ne skrbita ga uspeh in slava. "Če bi stvari postale prelahke verjetno ne bi vedeli kaj počet. Mislim, da bi bila to najbolj grozna stvar, ki bi nas lahko doletela. Nemuden uspeh. Ha ha ha. Ne vem s kakšnim orožjem bi se lahko boril proti temu."

Trenutno se PIL pripravljajo na osvojitev ameriškega tržišča, tako kot pred že skoraj tremi leti Pištole...

Prevedel in priredil G. T.

ENOSTAVEN ODGOVOR NA TEŽKO VPRAŠANJE

V strašahsko zakajeni gostilniški sobi sedita za mizo dva prijatelja. Počasi pijeta pivo in se pogovarjata o današnji domači in svetovni politični situaciji. Čeprav se v nekaterih nebistvenih posameznostih razhajata, pa se v principu o osnovnem le strinjata. Tako tudi o trenutno najbolj občutljivih temah vseobčega ekonomskega političnega stanja naše družbe, kot so: diskrepanca med osebnimi dohodki delavcev v neposredni proizvodnji, ki so baza gospodarskega napredka in tistimi, mimogrede rečeno nepotrebni, subjekti iz upravno administrativnih služb; stalno, naravnost noro naraščanje cen; nizka stopnja produktivnosti, energetska kriza, brezposelnost in podobne slabosti našega sistema. Pri ugotavljanju faktičnega obstoja teh problemov se torej fanta strinjata, toda pri ukrepih za njihovo zdravljenje, skratka pri metodah za odpravo teh napak pa pride med njima nenadoma do hudih nasprotij. Poglejmo, zakaj? Francelj razmišlja zelo cool takole:

"Veš, Andrej, eni filozofi pravijo, da je dandanes takemu kritičnemu stanju našega gospodarstva krivo dejstvo, da je na svetu preveč ljudi. Prej, takoj po vojni, je bilo za vse dovolj dela, sedaj ga pa še navadni delavci in tisti, ki so se kvalificirali v kakšni praktični stroki, ne dobijo, kaj šele intelektualci. **Jaz mislim, da bi bila potrebna spet ena vojna.** Ta bi gotovo zmanjšala število ljudi in spet bi bilo za vse vsega dosti."

Andrej, ki je ljubezen do sočloveka postavljal pred vse druge vrednote, s svojim prijateljem seveda ni delil istega mnenja. Torej je bilo tudi v njegovem odgovoru čutiti odklonilno stališče:

"Pizda! Ali si ti malo prfuknjen! Nazi svinja! Tudi če moram še tako stradati, je to nešteto krat boljše, kot pa tisto klanje. Saj sploh ne veš, kaj govoriš in ne kliči hudiča, da se ne bo res kaj zgodilo."

V želji, da bo na osnovi podrobnejše vsebinske razčlenitve njegova misel bolj razumljiva, mu Francelj pojasni zadevo z naslednjimi besedami:

"Dobro, to je res, vojna je najhujše družbeno zlo, ki nas na tem svetu lahko doleti. Vendar pa, če natanko premisliš, ta stvar v resnici ni tako grozna, kot se zdi na prvi pogled. Andrej, glej, obadva imava nekaj pojma o filozofiji in pozna tisti Epikurov izrek, ki pravi, da dokler živiš, ni smrti, ko umreš, pa tebe ni več. S smrtjo si potemtakem osvobojen vseh pizdarih, ki te skozi in skozi v življenju nadlegujejo, prizadevajo in trpinčijo. Nekoč sem gledal nek western, v katerem sta se dva revolveraša, najboljša na obširnem teritoriju, sporazumela, ne iz kakega sovraštva, saj sta v kratkem času njunega osebnega poznanstva sklenila celo trdno prijateljstvo, da se bosta pred veliko množico ljudi, ki bo plačala ogled tega krvavega spektakla, dvobojevala na življenje in smrt. Smisel tega duela je bil namreč v tem, da tisti, ki ostane živ, obogati, drugi, mrtev, pa tako ali

tako ne rabi nič in je v tem oziru tudi z njegove strani vse O. K., torej natančno v stilu epikurejske etike. V luči tega izpeljevanja pa je smisel teme najinega pogovora takle: Kdor bo ubit ne bo potreboval ničesar, tisti, ki ostane živ, z izjemo nekaterih invalidov, ki jim bo prihodnja družba morala posvečati kar največjo skrb, pa bo vsaj za nekaj časa spet lahko zaživel v izobilju."

"Andrej, najprej ga ne serji, da so svet in stvari v njem samo preko človeka. To je totalni nesmisel. Človek je le ena izmed teh stvari, zelo krhka in nebolgljena ter v primerjavi s celoto bivajočega tako v časovnih, kot prostorskih določilih, popolnoma zanemarljiva."

Ja, po vsem tem, kar si mi povedal, je očitno, da še vedno ne razumeš bistva moje filozofije: Leibnizov stavek, ki vprašuje, zakaj bolje nekaj, kot nič, čeprav je res, da ne podaja nikakršnega odgovora, dandanes nima več tiste veljave, kot jo je imel nekoč. **Jaz mislim, da je bolje nič, kot pa ta zajeban nekaj, ker je povsod eno samo hudičevo brezvezno rolanje.**"

Nekaj trenutkov zatem, ko je Francelj končal svoj jasen in razločen odgovor, sta se k sosednji mizi usedli dve grdi ženski, evidentno išoč kakega fukača. In ta dogodek je prišel kot naročen za ilustracijo gornje trditve.

"No, če drugače ne moreš, pa upam, da boš zdaj lažje razumel, kaj v resnici mislim. Poglej tisti dve pički. Recimo, da si postavljen, zaradi bogve kakšne hudobne namere objektivnih sil, pred alternativo da, če hočeš sploh kdaj še katero žensko pofukati, potem sta ti do konca življenja na izbiro ti dve, ali pa sploh ne fukaš nikoli več. Kako bi se odločil?"

"Za njiju."

Andrej je Franceljevo deduciranje pazljivo poslušal, toda z njegovim poskusom, kako bi logično pojasnil veljavnost svoje kratke, a usodno resne trditve o potrebi vojne za reševanje ekonomskih kriz, se še vedno ni strinjal. Obenem pa se je zavedal, da bo zgolj s čustveno prizadetostjo nad prijateljevo hladnokrvno nemoralnostjo izpadel v tem dialogu kot poraženec, ter tako neposredno priznal nasprotniku premoč njegovih spoznanj nad svojimi, kar bi bilo enako, kot bi uklonljivo pristal na njihovo resničnost. Zato je, da bi sogovornika potolkel z njegovim orožjem, to je z orožjem analitičnega uma, zatrl v sebi motečo afekcijo zaskrbljenosti, zbral svoje misli in mu potem, ko je sogovornik končal, takole strogo premišljeno predložil svoj pogled na sporno problematiko:

"Preciznost intelekta te navkljub tvojemu nezdravemu in razvratnemu življenju še ni zapustila, toda vseskozi ostajaš izključno na tleh formalno logičnega sklepanja. Ontološke in dialektično materialistične razsežnosti tega problema ti ostajajo prikrte. Da bom raz-

fukal te tvoje kozlarije, bom svoje teoretično razglabljanje v kratkem razdelil v dve med seboj ne docela povezani, vendar vsaka s svoje perspektive tvojo koncepcijo negirajoči točki. Torej poslušaj:

Prvič, temelj vsega našega mišljenja in obstoja — dobrega ali slabega — je živi človek, ki je tako po pomenu tega aksioma vrhovni smoter našega bivanja in enako edini smisel eksistence celote sveta. **Samo s človekom in preko njega stvari so in brez njega ni nič.** To je transcendentalni zakon slehernega možnega prebivanja, zakon, ki podreja in implicira vse ostale. Brez te resnice bi bilo vse skupaj zgolj plod naključja, trenutnosti, vse stvari bi se relativizirale, biti ali ne biti bi bilo eno in isto sranje in po tem vzorcu bi šlo kmalu vse v kurac, ki ga tudi nobena vojna čistka ne bi mogla rešiti."

Ko je Francelj slišal te besede, se je komaj zaznavno ironično nasmehnil in si natihem mislil: "Ubogi altruist! Očitno ne šteka finte. Do istosti biti in nebiti, relativizma, samovolje in končnosti sem popolnoma ravnodušen. Gre mi samo zato, da živim to enkratno življenje tako dobro, kot se ga možno živeti da, pa četudi na račun tistega njegovega blesavega zakona." A oglasil se ni in je pustil Andreju razpletati svoje misli dalje.

"Tako stanje stvari pa je mogoče ohraniti le ob skrajnem spoštovanju človekove osebnosti, neglede kakšna je njegova fizična ali psihična zgradba, ob usodni moralni prisegi negovanja življenja, skratka ob imperativu službovanja človeku kot takemu, to pomeni čisti tubiti. Nagon po ohranitvi, uresničevanja principa užitka, torej razbohotenje naših najbolj bistvenih strasti je zato mogoče le na osnovi zavesti o svetosti človeškega bitja. Tvoje izvajanje o humani dimenziji vojne je namreč ravno v tem smislu popolnoma napačno, kajti v hipu, ko zavlada ubijanje, pa četudi v omejeni, izključno v obliki sredstva za doseg nekega plemenitega cilja koncipirani formi, že popusti trdnost zgoraj navedenega imperativa. Meje med uničevanjem in obstajanjem se zabrišejo, kriteriji, kdaj uporabiti nasilje, izginejo, z anulacijo vrhovnega načela postane dovoljeno vse, pri čemer tisto, ki je močnejše, prevzame oblast. To pa je vojna. Sprva povsem nedolžno sredstvo v službi dobrobiti človeka se kmalu začenja zavedati svoje samozadostnosti, torej moči in v občutku tega ugodja ne pozna, kot kaka rakasta tvorba, konca svojega razraščanja. Ostane le še vojna zaradi vojne, ki je absolutno uničenje. No, Francelj, če pošljeva v pizdo tisti moj zakon, kdo ti, če si pazljivo sledil, še lahko garantira, da bo v vojnem času pobito samo toliko odvečne žive sile, kot je potrebno za tvoje privatno razkošje.

In drugič, taka vojna, kot jo imaš ti v mislih, ni na podlagi historično materialistične teorije nikakršna posledica razrednih nasprotij in protislovij v družbeno ekonomski bazi, ki bi šele objektivno terjala uporabo tega brutalnega sredstva za njihovo ukinitve, pač pa popolnoma metafizična konstrukcija nekega medikamenta, ki naj znotraj nesoglasij kapitala enega in istega razreda, brez iz razrednega boja izhajajoče dejanske upravičenosti, reši trenutno krizno situacijo. To je zgolj navidezni vzrok, ki je v zgodovini naredil več škode kot koristi, ker je običajno potem, ko je nastopilo premirje, samo še poglobil nesrečo."

"Andrej, najprej ga ne serji, da so svet in stvari v njem samo preko človeka. To je totalni nesmisel. Človek je le ena izmed teh stvari, zelo krhka in nebogljena ter v primerjavi s celoto bivajočega tako v časovnih, kot prostorskih določilih, popolnoma zanemarljiva.

Ja, po vsem tem, kar si mi povedal, je očitno, da še vedno ne razumeš bistva moje filozofije: Leibnizov stavek, ki vprašuje, zakaj bolje nekaj, kot nič, čeprav je res, da ne podaja nikakršnega odgovora, dandanes nima več tiste veljave, kot jo je imel nekoč. **Jaz mislim, da je bolje nič, kot pa ta zajeban nekaj,** ker je povsod eno samo hudičevo brezvezno rolanje."

Nekaj trenutkov zatem, ko je Francelj končal svoj jasen in razločen odgovor, sta se k sosednji mizi usedli dve grdi ženski, evidentno išoč čakega fukača. In ta dogodek je prišel kot naročen za ilustracijo gornje trditve.

"No, če drugače ne moreš, pa upam, da boš zdaj lažje razumel, kaj v resnici mislim. Poglej tisti dve pički. Recimo, da si postavljen, zaradi bogve kakšne hudobne namere objektivnih sil, pred alternativo da, če hočeš sploh kdaj še katero žensko pofukati, potem sta ti do konca življenja na izbiri ti dve, ali pa sploh ne fukaš nikoli več. Kako bi se odločil?"

"Za njiju."

sonce zahaja
in kure se
obljubo za življenje
ne sklene pa
želene bi se živeli
veter pihava v stare bajte
in ožinski natepava svoj zanj
čim v nebo

referat se končajo za pamet
in veliki govorniki prst ven
emetar pa pomete
vse polne papirje
vaše zlagane duševne hrane

burkati se otroke izdejo v
evrokremu rešitev
in televizija ki pelje v
druminski polom
kmetje se pozno vrnejo
e polje prav tedaj ko
pšenol oči dejo ven.

v knjigi je odgovor
v cekinu je ideal
v starcu je sovražstvo
do vas ki ste se prodal

v ovinjaku so ljudje Boj za navade
v hišah iz kart
v albumu spominov
še ni bilo cekinov

vmestu so zastave
na cestah je parada
v zraku je svoboda
v ustih čokolada

na tgu so vojaki
sendviči in mize
na globusu je morje
na različju posmarice

1. Boj za navade
za podkupljene čelade
sladko slavo pod zastavo
za navado, prazno glavo

2. Za misli v vrsti mirno
za rešetke na peresu
za svobodo v jassa dresu
za navado prazno glavo

3. Za pravice referate
za heroje teorije
za junake kri se lije
godbe — za kartonske rezultate

4. Za paragrafe na oblaku
ko za britof misel gnije
za parado dirigenta
pa čeprav na baterije

Ukazi padajo

zaprisege

prisegli smo pri bogu,
za ljubezen med datumi
in za pravice na plakatih
in za resnice v verigah
ko za te bogove in gradove
so priplule ladje
/modrosti/
in so jokale tragedije
za vse sončne popoldneve
ki bili so še sanje
so jokale tragedije
na televiziji
in na radiu
brez primesi ~~X~~ solza
in brez ~~XX~~ primesi ljubezni
so jokale
~~in se nam smejale v obraz~~
~~naša spoznanja so kot~~
vse konjske dirke
staviš in zmagaš
staviš in izgubiš
denar pa vedno v iste roke
vedno v iste in
vedno brez spoznanja
hipodrom je vedno
znova prazen
in konji vedno znova
siti
siti al pa mrtvi
vse čaka na nove konjske dirke
brez spoznanja
vse čaka, čaka na
nove tragedije
glavno je da smo siti
in da so polne naslovne
stani časopisov
glavno je da verujemo
v apsolutno svobodo
da smo vedno optimisti
optimisti za tuje koristi
optimisti za večjo produktivnost
optimisti zato da ni zastojev
optimisti zato da smo čisti
in optimisti zato da nas je več

Večerna revolucija

oborožil smo se
zaklel smo se
spogledal smo se
včeraj zvečer
nikogar se nismo bal
tekl smo in vpil
mati je dala kruha
in zopet smo bili
večerna revolucija
gledal smo v ekran
nihče ni gledal stran
v srcih plamen bitk
v očeh krvav odsev
vsi smo mislili enak.
fajn smo se opral
in se naslajal
zopet smo bili
večerna revolucija
vračali smo se
za uro, dve
v ogenj, gozd, nevihto
lažnih brzostrelk
moderni partizani
za uro, dve
in za majhen denar
zopet smo bili
večerna revolucija
tv revolucija
tv generacija
včeraj zvečer,
včeraj zvečer.

Peter Lovšin

Roman

ROKENROL PIKNIK

Prologomena

Tisti dnevi so bili res prav čudni, moreče topli in soparni, čeprav se april ni še niti dobro začel. In potem kar naenkrat spet sneg popestri situacijo. Tri dni plundre po cestah.

Tiste dni nisem hodil ven. Ne maram mokrih čevljev, že tako sem aprila (ne maram tistih spomladanskih avtobusov polnih še toplejše oblečenih, ki se drenajo in potijo, ne maram potnih kapelj, ki ti po hrbtu drsijo v rit, da mi spomladanski veter suši pot) stalno prehlajen.

Za Andreja sem izvedel čisto slučajno. Mami sem nesel smeti v kanto in ker je bila naša polna sem hotel nesti v sosedovo. Pa je bila tudi ta polna. Sosedovi so povrhu naročeni še na časopis. Prav tega je bilo za celo kanto. Koliko časa nisem že nobenega prebral? Vzel sem jih pok, da je bilo prostora za naše smeti.

Zvečer sem jih nekaj vzel v roke. Bili so dokaj zanimivi, toda prav to jih je delalo izjemno dolgočasne. Pravzaprav sem že dremal, ko sem zagledal njegovo sliko. Andrej je bil na sliki sicer še brez brade, vendar sem ga takoj spoznal.

•

V tem romanu nastopajo približno tele osebe: Jure — štiri leta absolvent sociologije, Tomaž — rok kritik, absolvent filozofije, Mare — študent strojništva, tretji letnik, Samo — delavec v Iskri, Jože — predsednik študentskega kulturnega kluba, Janja, Marjeta, Meta, Sonja, Fani, Rozika, Jelka, Miša, Katja, Marina — gimnazijke, Eva — absolventka primerjalne, Drago — poklicni mladinec itd. itd.

Roman se začne tako, da že takoj na začetku razkrijem bistvo romana. Bistvo romana je marksistična kritika nekaterih odnosov znotraj nekaterih razmerij, ki se udejanjajo med junaki romana. Srčica romana je v prikazovanju odtujevanja neke generacije ali kot čivkajo že napovedovalke na Valu 202-keep on fucking. Roman se konča tako, da Jure reče Roziki: "Ne me jebat Roza, ne morem te kle celo noč sam kavsati."

In že smo v jedru dogajanja. Disko Študent, sama dobra muzika, na vratih se pojavijo Miša, Jelka in Katja, same fukoljubeznitrebne. Samotu, čeprav je že malo utrujen od šihata in piva, takoj skoči kita gor. Spomni se namreč, kakó se je prejšnji petek mečkal s Katjo, kako se je njena nežna ročica igrala z njegovimi jajci, kako se je režala, ko mu je nastavljala robec, spomnil se je, kako bi mu na skretu kmalu dala. Samo, da bi bla mal bol zadeta,

Stonsi šibajo Star fucker, pingvinčki in pingvinke si razbijajo glave ob nizkem stropu, hipiji zvijajo džojntke, punki se zalagajo s pivom, Forumova gorila obračunava z nekim pedrom, ki je z odpetim fršlusom strašil po sceni. Šopa se. Energija špona. Tomaž je zadovoljen. Išče cigaret.

Mare, Zmago in Miran žuljo tretje pivo, ko prisede Adam, barvasti mož iz Zgornje Volte. V Riu je isto sranje kot zmeraj. Če nisi totalno zatolčen nimaš kaj počet.

Dane gleda v Komuni Agato na počitnicah. Zraven njega je Marija, drugi razred gimnazije. Še zmeraj hodi v cerkev, tudi k verouku. Blazna je. Daljši črnovranji lasje. Kot Vinetu. Kožo je kupila na Tahitiju, kjer so ji za povrh dali še nasmeh. Nedolžnost je kupila v Vatikanu. Na kredit, ker je že bila pri obhajilu. Pridna je v šoli.

Dane je zaljubljen v Evo. Menda bo zmeri z njo.* Dane je prasec. Včasih je tud študent, včasih dela kje kakšen dan, po možganih je roker (novi), včasih je nežen in včasih ga okoli glave obsije svetniški sijaj. Z Marijo je nežen. Rad jo ima. Drži jo za roke. Film je dober.

Eva doma štrika. Zaspana je. Vzela bo še en tablet za glavo.

Krpan je še nabit. Matjaž stoji z Andrejem pri šanku. Malo je že zadet. Čez dva mesca gre v vojsko.

Petek zvečer je.

V nedeljo igra Olimpija doma.

•

Kozaška ulica je bila popolnoma opustela tistega vročega julijskega dne. Bil je čas popoldanskega počitka, gospoda se je zleknila po kavčih. Otroci so ležali kje v senci košatih dreves. Radijske aparate so ugasnili, televizorjev še ni bilo in še ptice pevke so utihnile. Le služkinje so pomivale posodo.

Pisalo se je leto 1964.

Pavle je praznoval svoj dvanajsti rojstni dan.

Pavle je bil potomec znane rodbine Hamerjev. Kljub temu, da je sorazmerno zgodaj dozorel in postal mogoče malce pretirano perverzen, je bil drugače preprost in dober fant. Še vedno je stanoval z starši v Vili Olgi, najlepši vili v Korziški ulici.

Sedaj napol drema v prijetno hladni vodi bazena. Ana in Ivan že pripravljata vse za večerni piknik. Mama in oče spita v dnevni sobi. Tomaž je šel s punco na Golovec. Pavle postane žejen.

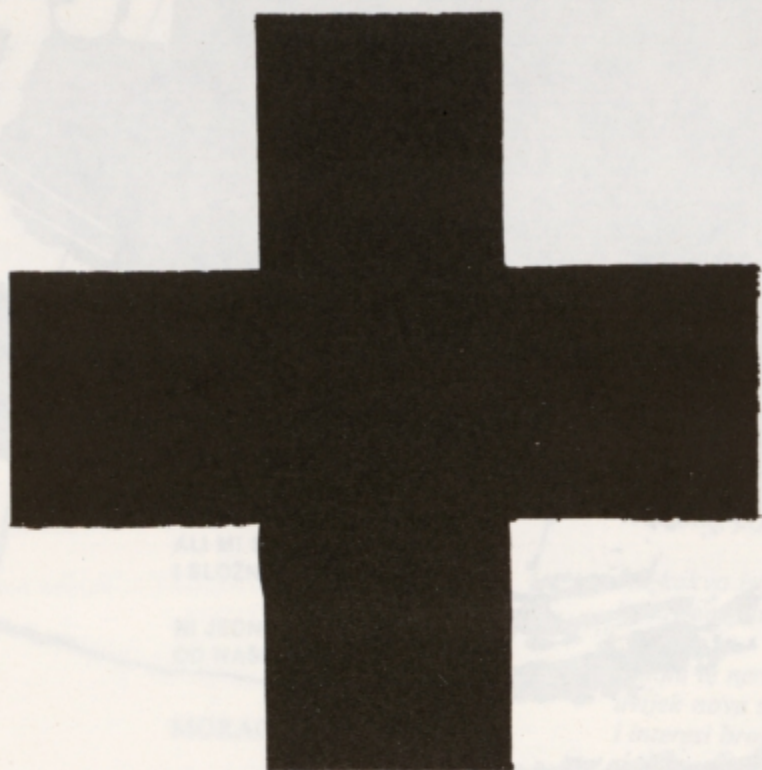
"Ana, daj prinesi mi kozarec piva, prosim."

Ana jih bo kmalu štirideset, vendar se s Pavletom odlično razumeta. Ana ve česa si takle mladenič želi. Ko se sklanja k bazenu, da mu naliže kozarec, prav narahlo razmakne nogi. Pavletu je všeč ta scena. S prosto roko seže pod kopalke. Ana še bolj razmakne nogi. Za trenutek lahko opazi njeno malo večjo desno sramno ustnico. Trdno stisne ud v svoji roki. Ana pa zagleda gospo Ančko, Pavletovo mamo, kako prihaja k bazenu.

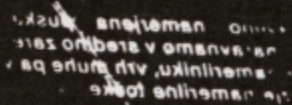

ନିଉସ୍ ପେପର୍ସ୍ ଡିଜିଟାଲ୍

Liberalism

PARAF

PEJSAŽ

Živim u zemlji
prekrasnoj zemlji
prepunoj cvijeća
livada i brda.

Oj lijepa zemljo,
oj lijepa naša domovino.

Krasnog li mora
plavog li neba
visokih Alpi
zelenih šuma.

Oj lijepa moja zemljo,
oj lijepa naša domovino.

Puna si drva,
bukovine, hrastovine,
borovine, jelovine,
niske i visoke.

Oj lijepa moja zemljo,
oj lijepa naša domovino.

PERSPEKTIVA

MI SMO DISCO BAND
MI SMO DEVO BAND
MI SMO DISCO BAND
MI SMO DEVO BAND

U TREĆU BRODSKU ŠTIVU
DOŠLI SMO PITI PIVU
ZA NAŠE BRODOGRADILIŠTE
OTVORILI SMO ZABAVIŠTE

OSAM SATI ŠLJAKE
PA ODMOR ZA JUNAKE
VELIKI TO JE POMAK
RADITI UZ PLESNI KORAK

PLEŠEMO I LOČEMO PIVO
JER MI SMO DEVO
PRED NAMA JE PERSPEKTIVA
UŽITAK RADA REDA I MIRA

NARODNA PJESMA 2

OVAKO SE SPREMA
TEMA KOJE NEMA
ALI SVI SE VESELIMO
I OVOME ŠTO IMAMO

NI JEDNE NEMA BOLJE
OD NAŠE POLICIJE

DRUGA STROFA KAŽE
DA U NAS NITKO NE LAŽE
JER ONI NA TO PAZE
DA, ONI NA TO PAZE

NI JEDNE NEMA BOLJE
OD NAŠE POZICIJE

OVO ŠTO ŽELIMO REĆI
TEŠKO MOŽE PROĆI
ALI MI SE RAZUMIJEMO
I SLOŽNO PJEVAMO

NI JEDNE NEMA BOLJE
OD NAŠE POLICIJE

MORAO SAM IĆI

Poslali su me.
i ja sam otišao
i ja sam otišao
i ja sam otišao
i ja sam otišao
kupiti naranče.

Morao sam ići
jer dobit ću po pički
jer dobit ću po pički
jer dobit ću po pički
jer dobit ću po pički
disciplinskom batinom.

MUTACIJA

*Teški su bili dani
kada je u toplom šupku
tvoga dragog šefa
čučala skrivena sramota*

*Sve što si mislio reći
bile su probavne smetnje
ti si tek tražio svoje mjesto
redovnog pljeskanja i hvale*

*Ah kakvo istina ima lice
kada zanemarimo individualne trice*

*Bunila te nerazumljiva
uvijek nova strana pravac
i interesi brojni
veoma važni*

*Sada su nova, bolja vremena
naime tebi je već u krvi
klimati, slušati, pljeskati
i pritom spavati mirno*

*Ah kakvo istina ima lice
kada zanemarimo individualne trice*

*Sada postuješ okolnosti
lagano se vereš gore
a u toplom šupku tvoga šefa
spokoj i mir vlada*

ob šestih po zmagi pokažite jim pot

ob šestih po zmagi pokažite jim pot

množica je neprestano vzklikala in zahtevala
da se odstrani
vampirje preteklosti
ki želijo oslabiti razrušiti
množica je neprestano vzklikala in zahtevala

na dan prihajajo vsa vprašanja našega javnega in državnega življenja
zgradbe naprave ter živi in mrtvi inventar

to ni niti naivnost
niti neznanje ali preprosto rečeno neumnost
nato se je zbrano ljudstvo razšlo ob petju
aretirani so bili tudi trije tovariši
ki so bili kasneje izpuščeni.

ZDRAVO MARIJO

*Zdravo Marijo, majko božja
Kako mi živiš, što mi radiš
pomozi mi Marijo, milosti puna
pronadji mi neku vezu za u raj za u raj*

*Zdravo Marijo, majko božja
ja sam bio dobar
pomozi mi Marijo
izvuci me oдавде
majko božja*

*Izvuci me oдавде
jer je jako vruće i ružno
Pomozi mi Marijo milosti puna
pronadji mi neku vezu za u raj
za u raj*

*Zdravo Marijo, majko božja
ZDRAVO*

MAMA

MAMA, S RAZLOGOM SE BRINEŠ
ZA SVOGA DOBROG SINA
DA JA NEŠTO NE UKRADEM
DA JA NEKOG NE UBIJEM
S RAZLOGOM SE BRINEŠ
DA BI BIO DOBAR
MAMA, S RAZLOGOM SE BRINEŠ
JER SVE JE OVDJE TRULEŽ
MAMA JA SE POČINJEM RASPADATI
RASPADNI SE SINKO
MAMA, S RAZLOGOM SE BRINEŠ
ZA SVOGA DOBROG SINA
DA JA NE ISTRUNEM
DA JA NE PROPADNEM
S RAZLOGOM SE BRINEŠ
DA BI BIO DOBAR
MAMA, S RAZLOGOM SE BRINEŠ
ZA SVOGA DOBROG SINA
SLATKA MOJA MAMICE
JA TRUNEM, TRUNI SINKO
MAMA S RAZLOGOM SE BRINEŠ
ALI JA MORAM BITI TRUO
DA BI BIO DOBAR
S RAZLOGOM SE BRINEŠ

RUS

PANDURI

Panduri su mrtvi
ha ha ha
panduri su hulje
ha ha ha
panduri su bulje*
ha ha ha
panduri piju riblje ulje
ha ha ha
panduri su mrtvi
ha ha ha
panduri su hulje
ha ha ha
panduri su bulje
ha ha ha
panduri piju riblje ulje
ha ha ha

** bulja - rit

PLAVO BIJELO

Okrali su okrali
lopovi banku
okrali su okrali
lopovi banku

plavo bijelo to je murja
plavo bijelo to je murja
lopovi bježe evo murje
lopovi bježe evo murje
plavo bijelo
to je murja
plavo bijelo
to je murja
plavo bijelo
to je murja
plavo bijelo
to je murja
plavo bijelo
to je murja.....

MLADI PUNKERI

Svi svi mladi
pu-punker ne ne znaju
što je punk
punk punk, to je to je
uništenje uništenje
cijelog svijeta
to je to je
uništenje uništenje
cijelog svijeta
svi svi svi svi
mladi mladi
pu-punker, ne ne znaju
što je punk
punk punk to je to je
uništenje uništenje
cijelog svijeta
je je je

MRTVI KANAL
Mrtvi kanal
dolazimo iz smrada
danas novac vlada

stoljeđe je smrada
iko je sretan strada

TERMITI

Vjeran pas

Svašta nam se događa
mozgove nam tupe
u život kreće samo dio nas
u životu prolazi samo vjeran pas
Učim, da naučim
da nauka je sranje..
Uče me u školi-
u životu prolazi samo vjeran pas
u životu prolazi samo dio nas
u životu prolazi samo vjeran pas
u životu prolazi samo vjeran pas
Vremenska prognoza

VREMENSKA PROGNOZA

JA ŽELIM JEDNU KIŠU
O DRAGI BOŽE DAJ MI SADA DVJE
JA ŽELIM JEDAN PLJUSAK
O DRAGI BOŽE DAJ MI SADA DVA
JA ŽELIM JEDAN SNIJEG
O DRAGI BOŽE DAJ MI SADA DVA
A SUNCA GRIJE
A SUNCE GRIJE
A SUNCE GRIJE
TAKO TOPLA JE
JA ŽELIM MALO KRHA
JA ŽELIM MALO VODE
TAKO VAM SVEGA DAJTE MI SLOBODE
A SUNCE GRIJE
A SUNCE GRIJE
A SUNCE GRIJE
TAKO TOPLA JE

onajtko se trudi
ostaje bez zubi

mrtvi kanal
to smo mi
mrtvi kanal
ovaj je život

mašine su ljudi
svi su dobri ljudi

PRLJAVO KAZALIŠTE

Sretno dijete

Ja sam odrastao
uz ratne filmove u boji,
uz česte tučnjave u školi,
uz narodne pjesme pune boli.
Ja sam stvarno sretno dijete (ou je)

Ja sam odrastao
uz predivne vojne parade,
uz studentske demonstracije-
(izgubio sam sliku iz legitimacije..)
Ja sam stvarno sretno djete(ou je)

Čovjek za sutra

Kažu, da sutra ću dobiti novi stan,
sve što radim, radim za sutra,
da sam ja čovjek za sutra...
Probudite me? PRObudite me
onog jutra, kad dodje to sutra.

Oni brinu za moj mali život,
oni brinu za moju budućnost,
kažu, da živim za bolji sutra...
Probudite me, probudite me onog jutra,
kad dodje to sutra... • 70

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.

plev

država skrbi za zaščito

dvig

in izkoriščanje

gozdov

država skrbi

za fizično vzgojo ljudstva

posebno mladine

v svrhu dviganja

narodnega zdravlja

narodne in

delovne

sposobnosti.

ravna čedalje bolj

popustljivo

prepušča se vsa svoboda

DOSSIER le cid ...

Početje Johna Simona Ritchieja, imenovanega Vicious, smo pričeli zasledovati 10.5.57, na dan njegovega rojstva. Njegov spačen obraz, nenehno kričanje in uporniško ponašanje do zunanjega sveta nam dajejo slutiti, da ga bomo z zanimanjem še naprej zasledovali ...

Leta 68, pri enajstih,
ne uživa droge in ni
hipi ...

Ka j kmalu so njegove

grda nagnenja in neprestano
nakupovanje žvečilnega gumija
potrdili naš dober nos ...

73

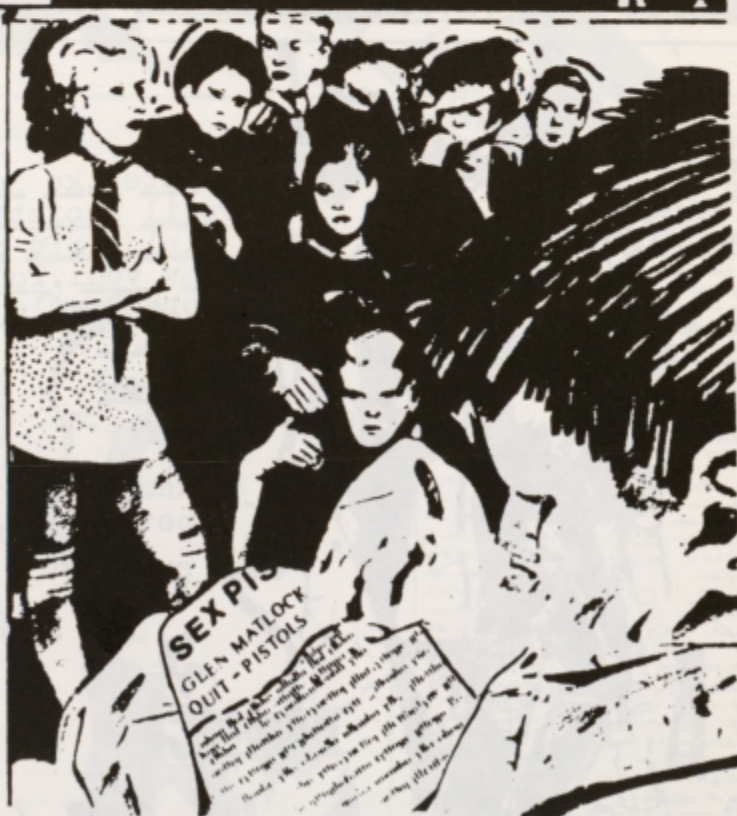
Sedanji zunanji izgled
osumljiv

Slike napravljene z teleobjektivom naše posebne službe. Zaloten je pri deliktu sanj o moči, divji želji po uspehu, razdraženi megalomaniji;

Raziskava v teku.

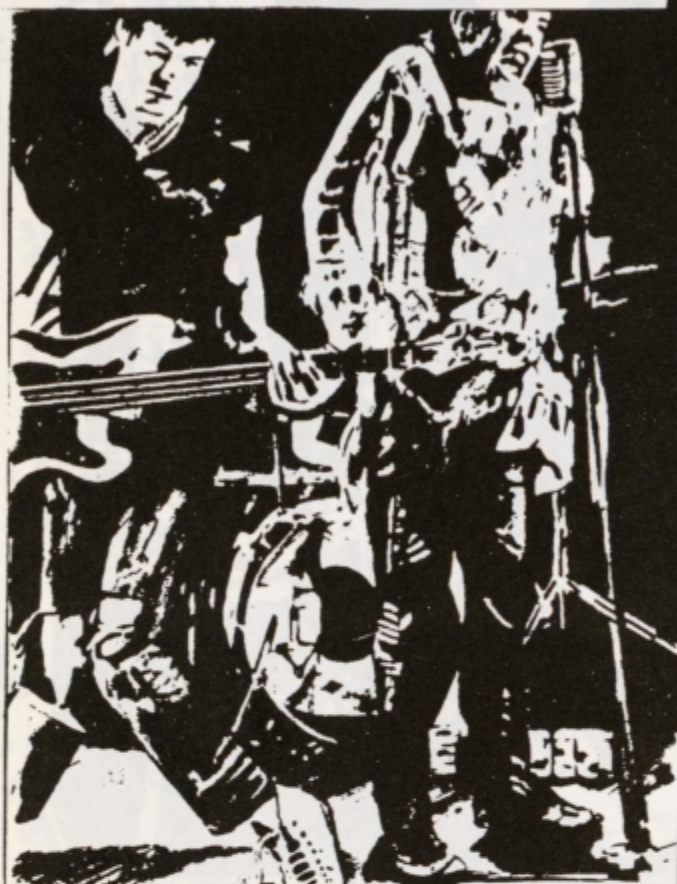
Blika Sidovih "sorodnikov"...

Osebek kaže stalno nagnenje k določeni narcisoidni perversnosti ...ki leži v želji, da bi blestel in uspel.

Manjkala je le še priložnost ...

1. poskus pervertiranja "zahodnega sveta ...

-RITCHIE-

Sid Vicious

-SPUNGEN-

Nancy Spungen

Tipičen par toksikomanov.
Foto iz arhiva.

...z zaskrbljenostjo ugotavljamo
njegovo odločno željo,
biti vedno v ospredju.

... potem, ko je v celoti
osvojil maoistično teorijo,
se giblje Sid po ulicah kot
riba v vodi. Toda naše službe
ne more preslepiti ...

Različna poročila
potrjujejo njegovo
sumljivo početje.

Različne drže osebkov v stanju krize.

Nancy Spungen, uradno šidova prijateljica. Hotel v N.Y.
13. november v IIH 15 leta 1978.

Po 21 letih preiskave smo se odločili,
da primemo osumljenca.

Assassinat
ou suicide?
DOCTE
VOCITI
SODITI
ORGANOM.
menthe
ou pache
diabolique
KONEC

"..to je ves ta "novi val"-gimnazijci prevzemajo stvar.Punk jim ni bil všeč,ker je bil pretrd in neprijeten,pa so ga očistili.Uporabili so synthesiserje,ker mislijo,da je to pametno in novo".

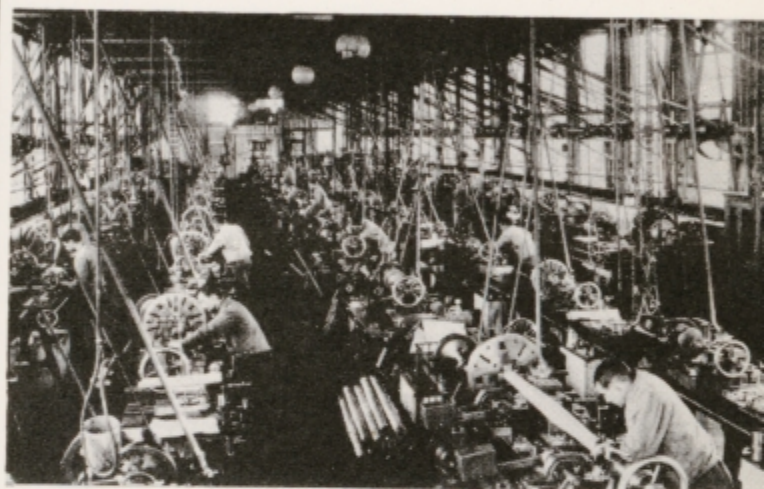
Malcolm McLaren 1980

"..pojav punka predstavlja odslej nihilizem te dobe".

J.D.Brierre-L.Lewin v knjigi "Punkitudes"

"..punk je prizadel tiste,ki so ob njem ugotovili,da niso več mladi in lepi.Mislím,da je zelo globoko prizadel Jaggerja in Stewarta.In Townshenda."

Malcolm McLaren-1980

INDIBL-EM

92

Berlinski

PRLJAVO
KAZALOSTE

Pankrti

Buldogi

OPOZARJAMO VAS NA NOVO IZDAJO NAŠIH SODELAVCEV !!!
SKUPAJ IN Z RTV LJUBLJANA PREDSTAVLJATA:
KOMFILACIJSKA PLOŠČA ...

TUDI NA KASETAH !!!

V VSEH BOLJŠIH PRODAJALNAH PLOŠČ